

12

מדינת ישראל

גנזך המדינה

משרד סגל הממשל ומס' 44

מס' תיק

(הסדרה דוח"ל ודא"ל)

צ"ח אלקוני, קל"א אלקוני, חלון הסברה

8/10/78 - 8/10/78

מס' תיק מקורי

מחלקה יו"ר ומס' 44

2

לשכת הילול פארהסיח חול / צה וש יקר

תקופת המחקר - שנים

צוה איתאני, קטני איתאני, חליר הסברה

1977 - 1978

תיק מס'

דפוס נחל הרציון
סל. 65134 ירושלים

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
ירושלים

תאריך: ט"ז בשבט תשל"ח
24 בינואר 1978

מספר:

לכבוד
גב' ליבה וינגרטן
יועצת משפטית
רח' שמואל הנביא 107/56
ירושלים

גב' וינגרטן הנכבדה,

אני מחזירה לך בזה את מכתבך למר שמואל כץ.
כפי שבדאי ידוע לך שמואל כץ התפטר ממשרתו כיועץ
ראש הממשלה להסברת חוק ואינו יושב יותר במשרד ראש
הממשלה.

בברכה,

ורדה אסקיו

DECLASSIFICATION

DATE: 10/10/2000

BY: [redacted]

DATE: 10/10/2000

BY: [redacted]

REASON:

DATE: 10/10/2000
BY: [redacted]
REASON: 105.106 (b)(7)(D)
FOUO

DATE: 10/10/2000

DATE: 10/10/2000
BY: [redacted]
REASON: 105.106 (b)(7)(D)
FOUO

DATE:

REASON:

United States Senate

WASHINGTON, D.C. 20510

December 16, 1977

Mr. Burton Joseph
5 Red Cedar Lane
Minneapolis, Minnesota 55410

Dear Burton:

You may remember our visit in Minneapolis when Mr. Shmuel Katz, Adviser to the Prime Minister of Israel, came to my apartment. Mr. Katz delivered to me an official Israeli document on the U.S.-U.S.S.R. Joint Statement. I took the liberty of bringing Mr. Katz's document to the direct attention of Cy Vance, the Secretary of State. I was sufficiently disturbed by the Katz statement, but I wanted a direct response from the State Department.

On the date of December 5th, I received the attached letter, a copy of which I am making available to you. I believe that it does properly respond to some of the concerns expressed by Mr. Katz. I wanted you to have it, so if questions are asked, you can at least relate our government's position. Thanks so much.

Sincerely,

Hubert H. Humphrey

THE SECRETARY OF STATE

WASHINGTON

December 5, 1977

Dear Hubert:

Thank you for your letter of November 7, in which you asked for comments on the material provided to you by Mr. Burton M. Joseph, President of the Anti-Defamation League, concerning the U.S.-USSR statement of October 1 on the Middle East. The document, evidently given to Mr. Joseph by Mr. Shmuel Katz, Adviser to the Prime Minister of Israel on Overseas Information, is a cablegram signed by Mr. Meir Rosenne, Legal Adviser to the Ministry of Foreign Affairs of Israel. Our comments on the five points in the cablegram are given below in the same order as the contents of the cablegram.

1. Israel was not consulted on the U.S.-USSR statement. The facts are as follows: The Israelis were informed several days in advance of possible issuance of a joint U.S.-Soviet statement and that we would show Israel a draft at the point when we were approaching agreement with the Soviets on language. Two days before issuance, we showed the Israelis a draft indicating, also, the exact passages on which there was still disagreement between the Soviets and ourselves. The Israelis told us they would prefer no statement at all, but if there had to be one, they wished to propose certain specific suggestions. We considered these suggestions but decided we could not agree with them.

2. The statement violates understandings on the composition of the Geneva Conference. The cablegram objects to the expression of view in the statement that the Geneva Conference should involve "participation in its work of the representatives of all the parties involved in the conflict, including those of the Palestinian people." The Israeli Cabinet, by its unanimous decision of October 11, accepted as the basis for convening the Geneva Conference the U.S. working paper of October 5, which specifically provides for the participation of Palestinian representatives in the work of the Conference.

The Honorable
Hubert H. Humphrey,
United States Senate.

3. The statement is incompatible with UN Security Council Resolutions 242 and 338.

(A) It refers to a "just and lasting settlement of the Arab-Israeli conflict" rather than a "peace treaty." In our view the statement makes clear the expectation that the settlement would be embodied in treaties by expressing the view that the outcome of the negotiations should result in "legal and contractual formalization" and should establish relations between the Arab States and Israel "on the basis of mutual recognition of the principles of sovereignty, territorial integrity, and political independence." In any event the word "treaty" appears neither in the joint statement nor in either Resolution 242 or 338.

(B) The statement omits the reference in Resolution 242 to "the right of every state in the area to live in peace within secure and recognized boundaries free from threats or acts of force," and therefore it does not reflect the balance between "withdrawal" and "peace" intended by Resolution 242. In our judgment the statement creates a new and more favorable balance between these factors from Israel's viewpoint, in that the statement calls for the "establishment of normal peaceful relations" between Israel and the neighboring countries, while mentioning "withdrawal" only in general terms and not indicating the extent of the withdrawal expected.

(C) The statement, in contrast to Resolution 242, omits reference to the refugee problem and to the guaranteeing of freedom of navigation and expands on possible international guarantees and peacekeeping arrangements. This point suggests that the purpose of the joint statement was to mirror precisely all the points in Resolution 242. While we would maintain that the joint statement does not in any way alter the essential balance of 242, it should be borne in mind that the joint statement did not purport to cover all the matters covered in Resolution 242. We said before and after the joint statement that Resolutions 242 and 338 constitute the agreed basis for a Geneva Conference and that the United States does not consider the joint statement as a requisite for attendance at Geneva.

(D) The statement injects a new element by referring to the rights of the Palestinians as a factor that must be addressed by a Middle East peace settlement. We believe that history, and not any declaration of outside powers, has indeed made the fate of the Palestinians one of the three most prominent elements to be dealt with in a settlement. The joint statement, as well as the many policy declarations of the Carter Administration, only acknowledges this political reality.

4. By calling for a "specially convened" rather than a "resumed" Geneva Conference, the statement has changed the terms of reference for the conference. This was not the intention of the statement, and it is the United States position that the existing terms of reference remain in effect.

5. The statement does not call for a "peace treaty" and "the establishment of diplomatic relations" between Israel and the Arab states, and Israel cannot accept the statement as constituting terms of reference for the Geneva Conference. As noted above, the statement makes clear that a settlement must be embodied in "legal and contractual formalization" between the parties and must entail the creation of "normal peaceful relations" between them. We therefore see no grounds for this criticism. As for the unacceptability of the statement to Israel as terms of reference, the U.S.-Israeli joint statement of October 5 specified that the U.S. does not regard acceptance of the U.S.-USSR statement as a prerequisite for attendance at Geneva.

With warm regards,

Sincerely,

Enclosure:

Correspondence returned.

Poste Restante
Orad
Jan 4/78

"Very Urgent"

Dear Mr Katz
Sir:

It is of the utmost importance that all the Cabinet as well as the Prime Minister the People of Israel. And President Carter as well as the evangelicals meeting in Jerusalem know. And President Sadat and the other Arab countries also be told

That the title of the area of the land of Israel is located in the book of Genesis from the 18th Verse in the 15th Chapter to the 26th Chapter Verses 3 to 5.

First read the above mentioned verses and then read all the chapters from the 15th Chapter to the 26th Chapter

If I were you I would read the whole Book of Genesis and ask the Biblical scholars to do a thorough research into the Periods from Abraham until

the establishment of the 1st Temple by King Solomon "Concentrating on King David and Joshua".

And you will have enough evidence to establish Israel's claim and rights to the land for the whole world to know. The Historians will be able to support it as well as the Archaeologists. We do not have any time to lose so I hope you will get on the phone whilst you read this and get the Hebrew University started working on it right away. The land of Sinai and the other areas are all our inherited right from the God of all creation. I would get the best cover artists to write all these important scriptures down and give a copy to President Carter as well as others whom you may deem advisable.

3

Particularly give a copy to the Prime Minister
In fact every member of the Cabinet and
the Knesset should have a copy and it
should be published in the World Press.

There can be absolutely no withdrawal
of I.D.F. from Sinai or any other area
whilst Arab countries continue
to receive arms not in one year
not in a hundred years. Israel has
been tricked too often in the past and
can take no more chances from anyone.
There is an old saying that fools walk
where Angels fear to tread.

But our Prime Minister was not walking
or treading when he offered the Sinai
to Sadat. He was running so fast he
would do well to slow down and think
a hundred times before he makes one
commitment. As one wrong commitment can bring
about our destruction.

to the contrary given a copy of the same

to the contrary given a copy of the same

to the contrary given a copy of the same

to the contrary given a copy of the same

to the contrary given a copy of the same

to the contrary given a copy of the same

to the contrary given a copy of the same

Mr Katz do you remember just before the last war we were losing a lot of Planes over Syria As we never knew about their Sam Missile systems

Please bring this to the attention of Ezer Weitzman that we do not make the same mistake again with Syria and can you imagine what it will be like if the Shah is deposed and Persia, Ethiopia, Somalia, Iraq, Syria supported by India all under Russian domination converge against Israel backed by Libya, Algeria, Jordan. Because all of this is building up fast against us. We require a massive military buildup in the speediest time humanly possible if America is not to lose all her oil most of her oil supply through Russian intervention in the area the danger is for America as well as Israel. Please answer sincerely. Don Sheridan

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

תאריך: ז' בשבט תשל"ח
15 בינואר 1978

מספר:

א ל: מר מיכאל פרגאי, הקונסוליה הכללית, ניו-יורק

מאת: משה יגר

למיכאל שלום,

כתובתו הפרטית של שמואל כץ היא:

רח' דיזנגוף 155, תל-אביב.

בברכה רבה,

ב/ד"ר משה יגר

1947

1947-1948

1947

1947-1948

1947-1948

1947-1948

1947

1947-1948

1947-1948

1947-1948

1947-1948

1947-1948

1947-1948

1947-1948

1947

Handwritten signature

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו-יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

9 בינואר 1978

אל: משה יגר, משרד ראש הממשלה, ירושלים

מאת: מיכאל פרגאי

למשה שלום!

אודה לך אם תכתוב לי את מענו הפרטי של שמואל כץ.

בברכה לבביה,

Handwritten signature

ב/מיכאל פרגאי

8

1875-1876

1875-1876

1875-1876

1875-1876

1875-1876

1875-1876

1875-1876

מדינת ישראל

התחנות - 05

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

תאריך: ה' בשבט תשל"ח
13 בינואר 1978

מספר:

לכבוד
מר שמואל מטות
אחראי על מורי דרך
משרד התיירות
רח' המלך ג' ורג' 24
ירושלים

מר מטות הנכבד,

רצ"ב מכתבו של מר מתניה הכט, מנהל הקבלה של
מלון הולילנד.

אנא טיפולך.

בתודה ובברכה,

ורדה אסקיו

מדינת ישראל

החריפות - 10/10/78

משרד ראש הממשלה
ירושלים

תאריך: ג' בשבט תשל"ח
11 בינואר 1978

מספר:

לכבוד
מר חיים לזר
רח' דפנה 18
תל-אביב

מר לזר הנכבד,

הנני לאשר את קבלת מכתבך מה-5 בינואר 1978,
שיועבר על ידנו לטיפול של הקונסוליה הכללית של ישראל
בבוסטון. אני בטוח שתנקט הפעולה הדרושה.

בתודה על חשומת לבך,

ובברכה רבה,

ד"ר משה יגר

העתק: הקונסוליה הכללית, בוסטון

מדינת ישראל

משרד הבטחון

דף _____ מתוך _____ דפים

העתק _____ מתוך _____ העתקים

סודי

התחמת-שלכה

סגן שר-הבטחון

תאריך כב קובת תשל"ח
1977 י' ינו 1977

מס'

0002 - א

די"ר משה יגר
לשכת יועץ רוה"מ להסברת חוץ
משרד רוה"מ
ירושלים

הנדון: פעולה הסברתית מקבילה
שלך מ-19 דצמ' 77

א.ב.

הריני לאשר בתודה קבלת העתק מכתבך שבנדון.

תוכן מכתבך משקף נאמנה את המצב ההסברתי. כידוע לך
משרדינו נערך ומקיים דיונים בנושא מתוך מגמה להגיע
למעור הסברה יעיל ברגיעה ובשעת חרום.

בברכה,

מרדכי צפורי

סגן שר-הבטחון

המחלקה הכלכלית

מס' 1000

המחלקה הכלכלית

1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

מס' 1000

ירושלים, כ"ט בטבת תשל"ח
8 בינואר 1978

אל : שמואל כץ

מאת: משה יגר

הסברה לתיירים וצליינים נוצרים הכאים ארצה

להלן סיכום נקודות שהועלו כחוצאה משתי סדרות של פגישות וישיבות
שנערכו: (1) בביתו של ד"ר דאגלס יאנג; (2) יחד עם אנשי משרד התיירות.

- א. כמחצית מן התיירים המגיעים ארצה (כמליון בשנה האחרונה) הם נוצרים. הטיפול
ההסברתי בהם טובל מהעדר אמצעי הסברה.
- ב. קיימת מחסור בחומר "פרוטיבלי" בכתב על ישראל. הסרה חוברת יסודי (Aspects of Israel).
כך גם לבגיסרטים.
- ג. הלשכה לטיפול בצליינים (גב' חיה פישר) עושה פעילות חשובות, אך בגלל העדר
תקציב אינה יכולה לחדוג מן הפעולות המצומצמות הנוכחיות. מצב זה נמשך
כבר כ-4 שנים.
- ד. באילה, למשל, אין בכלל פעולות הסברה בע"פ לתיירים פנוצרים הרבים המגיעים
שמה.
- ה. יש צורך באינטנסיפיקציה של פעולות הדרכה למורי הדרך הישראליים והבסתח
שהתוכניות לתיירים תכלולנה את התיכונים הנכונים על ישראל. רצוי לצרף נוצרים-
ישראלים (כמו ד"ר דאגלס יאנג) למרצים המופיעים בהשתלמויות אלה.
- ו. בעיית מורי הדרך הערביים בטיפול, אך עדיין אין תוצאות.
- ז. חנני מציע שנקיים פגישה נוספת עם השר יגאל הורביץ להביא בפניו סיכום זה
ולעודדו לטיפול בבעיות. קוטס כל, ע"י הקצבת הכספים הדרושים. שנית, ע"י
עידוד אנשי התיירות במשרדו לפעול ברוח המלצותינו.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1911
1912

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

237311

3/1

THE AMERICAN JEWISH COMMITTEE

date December 12, 1977
to
from Prime Minister's Committee on Services to the Christian Visitor
subject M. Bernard Resnikoff

This is a report of a sub-committee of the Prime Minister's Committee appointed in September in the home of Dr. Douglas Young for the purpose of exploring and recommending ways in which Christian visitors in Israel might be helped better to understand and give political support to Israel. A different sub-committee is to deal with mobilizing Christian support in the United States.

Members of my sub-committee are:

Naomi Teasdale, Municipality of Jerusalem

Adele Rothman, External Relations Department
 World Zionist Organization

Daniel Rossing, Director, Department of Christian
 Affairs, Ministry of Religious Affairs

Yohanan Ronen, Certified Guide and Instructor in
 Guide Schools for the Ministry of Tourism

The sub-committee first reviewed and evaluated the suggestions previously made at the September meeting, which included:

Renewing the publication program (especially "aspects of Israel)

Human contacts, especially home hospitality

An information center for Christians in West Jerusalem

Oversight of Arab guides

In-service training of Jewish guides to give them a greater sensitivity to the interests and needs of the Christian visitor

The sub-committee arrived at two major conclusions:

1. There's nothing more to be done and the committee should be discharged until and unless budget and staff are provided to implement any decisions made.
2. Instead of creating any fresh structures, we should support and strengthen existing structures, especially the Israel Pilgrimage Committee, the Ministry of Religious Affairs' Christian Department and the Municipality of Jerusalem which is opening up a new service for pilgrims at the foot of Jaffa Road.

THE AMERICAN JEWISH COMMITTEE

Date

To

From

Subject

December 11, 1945

Prime Minister's Commission on Services to the Christian Visitor

M. Samuels, Secretary

This is a report of a sub-committee of the Prime Minister's Commission appointed in December in the home of Mr. Douglas Young for the purpose of exploring and recommending ways in which Christian visitors in Israel might be helped better to understand and give political support to Israel. A different sub-committee is to deal with mobilizing Christian support in the United States.

Support of by sub-committee was:

Israel, Ministry of Religious Affairs
 World Zionist Organization
 Jewish Agency, Department of Christian Affairs, Ministry of Religious Affairs

Yohanan Ben-Zion, Director of Christian Affairs, Ministry of Religious Affairs
 Yohanan Ben-Zion, Director of Christian Affairs, Ministry of Religious Affairs
 Guide Schools for the Ministry of Tourism

The sub-committee first reviewed and evaluated the suggestions previously made at the September meeting which included:

Renewing the publication program (especially "Aspects of Israel")

Human contacts, especially those hospitality

An information center for Christians in West Jerusalem

Overnight of Arab guides

In-service training of Jewish guides to give them a greater sensitivity and to the interests and needs of the Christian visitor

The sub-committee arrived at two major conclusions:

1. There's nothing more to be done and the committee should be discharged until and unless budget and staff are provided to implement any decisions made.

2. Instead of creating any new structures, we should support and strengthen existing structures, especially the Jewish Pilgrimage Committee, the Ministry of Religious Affairs, Christian Department and the Ministry of Tourism which is planning up a new service for pilgrims at the foot of Jericho Road.

2. 100

Recommendations

1. Prepare and administer an evaluation form for the outgoing Christian pilgrim as a way of finding out, systematically, how to serve him best.
2. Step up the training program for Jewish guides with a crash course on how to best serve the Christian pilgrim.
3. Reach tour leaders and travel agents in Israel and provide them, in writing, the variety of opportunities available to the Christian pilgrim that do not now appear in the standard pilgrimage itinerary.

In addition, the sub-committee recommends the application of a number of criteria in order to determine priorities, which include, urgency of need, ease in implementation, staff and budget availability.

Finally, for the record, the sub-committee lists below additional ideas and suggestions which were considered and deferred for the time being. But they all have merit and should be re-examined at a future stage.

I. Resource Services

1. Produce (or revise present) booklet on resources available to tour agencies and individuals.
2. Create a local religious news service to provide pilgrims with information both before they arrive, and while they are here.
3. Seek cooperation from local Christian groups and denominations to provide services and activities for pilgrims.
4. Establish a lecture bureau for local Christian, Jewish and Muslim speakers; make their availability known to groups and individuals before they arrive.
5. Establish an on-going one-to-one in-home visiting program for pilgrims; locate Jewish, Christian and Muslim families willing to entertain visitors in their homes, and show them aspects of Israeli life.

II. Information Abroad

1. Produce one or more booklets directed to (a) tour agencies, (b) group leaders, (c) individual pilgrims describing resources available to pilgrims.
2. Produce a guide booklet outlining (a) study tours, (b) pilgrimage tours, (c) sectarian tours, (d) devotional tours conducted by religious personalities.
3. Provide examples of standardized itineraries, each accounting for different purposes and for denominational differences.

III. Pilgrim Services in Israel

Promote Christian News from Israel among pilgrimage groups as a continuing source of contact with Christian events in Israel.

Handwritten: 1970-1971

Handwritten: 1/3/71

Handwritten: 1/3/71

Recommendations

1. Prepare and administer an evaluation form for the outgoing Christian pilgrim as a way of finding out, systematically, how to serve him best.
2. Step up the training program for Jewish guides with a crash course on how to best serve the Christian pilgrim.
3. Reach tour leaders and travel agents in Israel and provide them, in writing, the variety of opportunities available to the Christian pilgrim that do not now appear in the standard pilgrimage itinerary.

In addition, the sub-committee recommends the application of a number of criteria in order to determine priorities, which include, urgency of need, ease in implementation, staff and budget availability.

Finally, for the record, the sub-committee lists below additional ideas and suggestions which were considered and deferred for the time being. But they all have merit and should be re-examined at a future stage.

I. Resource Services

1. Produce (or revise present) booklet on resources available to tour agencies and individuals.
2. Create a local religious news service to provide pilgrims with information both before they arrive, and while they are here.
3. Seek cooperation from local Christian groups and denominations to provide services and activities for pilgrims.
4. Establish a lecture bureau for local Christian, Jewish and Muslim speakers; make their availability known to groups and individuals before they arrive.
5. Establish an on-going one-to-one in-home visiting program for pilgrims; locate Jewish, Christian and Muslim families willing to entertain visitors in their homes, and show them aspects of Israeli life.

II. Information Abroad

1. Produce one or more booklets directed to (a) tour agencies, (b) group leaders, (c) individual pilgrims describing resources available to pilgrims.
2. Produce a guide booklet outlining (a) study tours, (b) pilgrimage tours, (c) sectarian tours, (d) devotional tours conducted by religious personalities.
3. Provide examples of standardized itineraries, each accounting for different purposes and for denominational differences.

III. Pilgrim Services in Israel

Promote Christian news from Israel among pilgrimage groups as a continuing source of contact with Christian events in Israel.

IV. Guides in Israel and the Pilgrim

1. Examine the content of the present Ministry of Tourism Guides' Course with regard to Christian pilgrims.
2. Conduct a survey of the present guide situation regarding guides who conduct Christian pilgrimages:
 - a. How are guides recruited?
 - b. How are they trained with respect to Christian pilgrims?
 - c. What is the current number of guides working with Christian pilgrims?
 - d. What have been their experiences as guides with Christian groups?
 - e. What is the future requirement of the country for Christian guides.

MBR/jw

IV. Guides in Israel and the Pilgrim

1. Examine the content of the present Ministry of Tourism Guides' Course with regard to Christian pilgrims.
2. Conduct a survey of the present guide situation regarding guides who conduct Christian pilgrimages:
 - a. How are guides recruited?
 - b. How are they trained with respect to Christian pilgrims?
 - c. What is the current number of guides working with Christian pilgrims?
 - d. What have been their experiences as guides with Christian groups?
 - e. What is the future requirement of the country for Christian guides.

MAN/jw

D R A F T

Dear Tourists:

ש ל ו ל ה ע ז ה

Shalom, Welcome to Israel!

The people and Government of Israel wish to make your ~~visit~~ as pleasant and meaningful as possible.

We invite you to report your views about the attitude and treatment by individuals who are licensed by law to ensure the success of your stay in Israel -- guides, bus and taxi drivers, hotel and restaurant personnel, storekeepers, etc.

You may do so at government tourist offices in our major cities, or by writing to the address below. Try to be specific: name of individual; place, date and time of experience; (and if necessary) nature of complaint (e.g. overcharging, rudeness, bias, etc.).

Thank you for your cooperation.

Ministry of Trade and Tourism

Division of Supervision

24 King George Avenue

Jerusalem, Israel.

Attached you will find a fact sheet, including recommendations of places to visit. Before leaving Israel, a questionnaire will be handed you, and if you wish, please fill it out while waiting to board your plane, and deposit it with the government tourist desk in the airport's departure lounge (upstairs).

102

ירושלים, כ"ט בטבת תשל"ח
8 בינואר 1978

תחומי פעילות לשכת יועץ רוח"מ להסברה חוץ - סיכום

1. הנחיות למסבירים (עברית ואנגלית)
2. טיפול בהוצאת חוברת על יו"ש (פרופ' י. בלום)
3. נסיון להביא לחידוש השידורים בגלים קצרים בשעות הלילה (בעיקר לאמל"ט)
4. שיחות תדרוך לקבוצות שונות באמצעות מרכז ההסברה (משרד החינוך)
5. שיחות תדרוך למורי דרך לתיירים (באמצעות אגף ההסברה של משרד המסחר, התעשייה והתיירות)
6. טיפול בבעיות מורי הדרך הערבים [כנ"ל]
7. טיפול בארגון הסברה לנוצרים בארה"ב (באמצעות המשרד הנ"ל וגורמים ציבוריים ופרטיים שונים).
8. ייעוץ למשרד התיירות בעניין דברי דפוס שלהם.
9. הקמת פורום הסברה עצומצם (משרד רה"מ, משרד המבחן, מרכז ההסברה)

תחומים נוספים שצריך לפתחם:

1. שידורי הרדיו והטלוויזיה בערבית (באמצעות משרד החינוך ובשת"פ עם היועץ לעניני ערבים).
2. שת"פ עם יחידות ההסברה של ההסתדרות הציונית העולמית (אחר הקונגרס הציוני הקרוב).
3. חידוש פגישות פורום ההסברה.

ירושלים, כ"ז בסבת תשל"ח
6 בינואר 1978

לכבוד
מר יצחק עובד
אלבוקרקי, ניו-מכסיקו

מר עובד הנכבד,

הנני לאשר את קבלת מכתבך מה-26 בדצמבר 1977.
משרדנו לא יוכל לספק לך שיקופיות, סרטים או חומר הסברה
דומה אחר. זאת היא עליך לבקש מן הקונסוליה הכללית של
ישראל הקרובה אליך (כמדומני בהיוסטון, טכסס או בלוס-
אנג'לס).

באיחולי הצלחה בעבודתך

ובברכה רבה,

ד"ר משה יגר

26/11-77

ל

Isaac Oved
3809 Denise Ct. NE
Albuquerque, NM 87111
Phone (505) 293-4090
U.S.A

צ"ב ואלכ יאר

ולסד באל במחלל

א.י.

קילת' גולד' אל - קומ' בדסגרה אל

אלה גולד' ב' קעצ'ה גא, חד חלס' אצ'ה גא

במוקמ' במדל' כמו יבוצ' ושומ'ן וכו' (אני מאכ'ה

גא - לית' חב'א, ואל' אין וצ'ה לית' ואל' ואל'

ולסד ודמ'הל ביל'.

אל. אצ'ה באל' אצ'ה גולד' בדסגרה (אמ'ן בדיק'ה)

קד'ה אל'ה ב' גולד' ודמ'הל, קעצ'ה גולד' וצ'ה

ביל' קעצ'ה גא סול'ה ב' קולמ'הל' ודמ'הל בדסגרה

גא אין קעצ'ה, בדיק'ה אל'הל ב' צ'ה ביל'ה גולד' ואל'

ולסד ביל'ה ב' קעצ'ה, אין וצ'ה שול'ה קל'ה אל'הל וצ'ה.

אין ואל'הל אל'הל גא, ואל'הל וצ'ה שול'ה אל'הל במחלל

וואר ואל'הל כמו קעצ'ה גולד' ביל'ה גא ואל' סול'ה ב' קולמ'הל

ב' 8 ואל'הל אל'הל ואל'הל ביל'הל ביל'הל ביל'הל

שומ'ן ואל'הל ביל'הל.

אין ואל'הל אל'הל ביל'הל ביל'הל

ביל'הל ואל'הל

ואל'הל ואל'הל

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

תאריך:

כ"ז בטבת תשל"ח

6 בינואר 1978

מספר:

לכבוד

מחאיתן דור

רח' זרובבל 8

חיפה

מר דור הנכבד,

הנני לאשר את קבלת מכתבך מה-29 בדצמבר 1977

לצור שמואל כץ.

לדאבוני לא אוכל לסייע לך במילוי משאלתך

שכן על פעולות ההסברה בחו"ל מופקדים משרד החוץ
ונציגויות ישראל. אני ממליץ שתפנה לשגרירות ישראל
ברומא.

בברכה רבה,

ד"ר משה יגר

PROCESSED

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

WASHINGTON, D. C.

DEPT. OF JUSTICE, DIVISION OF INVESTIGATION

REPORT

OF THE

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

REPORT

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

WASHINGTON, D. C.

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

29.12.77

דאס האט איר געשריבן,
ווייל איר האט געשריבן דאס שטח דא,

היינט טאגט דאס ווייניגער, ביזאס דאס
באזאגט איר, וויאזוי דאס ווייניגער, דאס
באזאגט איר, וויאזוי דאס ווייניגער, דאס
באזאגט איר, וויאזוי דאס ווייניגער, דאס

יש ב' איר דאס דאס דאס דאס דאס דאס
דאס דאס, דאס דאס דאס דאס דאס דאס
דאס דאס דאס דאס דאס דאס דאס

דאס דאס דאס דאס דאס דאס דאס
דאס דאס דאס דאס דאס דאס דאס
(דאס דאס דאס דאס דאס דאס דאס)

דאס דאס דאס דאס דאס דאס דאס
דאס דאס דאס דאס דאס דאס דאס
דאס דאס דאס דאס דאס דאס דאס

דאס דאס
דאס דאס דאס דאס

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה

ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

תאריך: כ"ו בטבת תשל"ח

5 בינואר 1978

מספר:

לכבוד

ממזאב הפץ

מנהל לשכת העתונות הממשלתית

בית אגרון

ירושלים

מר הפץ הנכבד,

שמואל כץ ביקשני להעביר את המכתב הרצ"ב אליך ולבקש אתך להשיב לד"ר רודיק.

בתודה ובברכה,

ורדה אסקיו

December 20, 1977

Ministry of Information
State of Israel
Jerusalem, Israel

Gentlemen:

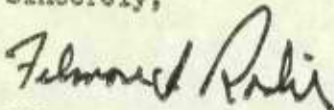
I would ask the government of Israel to review the participation of CBS News in the reporting of the affairs of the State of Israel.

Please review the evening news broadcast of December 20, 1977, in which the "Jewish Lobby" was discussed. It was whole-cloth anti-Semitism including the classical references to "big money," excessive Jewish "power" and a conspiracy of "single-minded Jewish dedication to the preservation of their people."

This so-called report was worthy of Moscow and reminiscent of World War II Germany. The message was clear: if you're Jewish, keep your mouth shut.

Please help us repel this assault to the Jewish citizens of the United States.

Sincerely,

Filmore S. Rodich, M.D.

cc/ CBS News
New York

ירושלים, כ"ה בטבת תשל"ח
4 בינואר 1978

א ל: מר ישראל ליפל, המנהל הכללי, משרד הדתות

מאת: שמואל כץ, יועץ ראש הממשלה להסכרת הוץ

אני מצרף בזה קטע ממכתב שקיבלתי ממר אריק פירס,
מנהל הכת Jehovah's Witnesses בישראל.

אני מניח שהעניין מוכר לך, וודאי שתלונת כזאת
דורשת תשובה ואולי אף טיפול.

אתה אסיר תודה לך אם תשיב לי דבר.

ב ב ר כ ה,

שמואל כץ
יועץ ראש הממשלה
להסכרת הוץ

ירושלים, כ"ה בטבת תשל"ח
4 בינואר 1978

לכבוד
מר שמחה דיניץ
שגריר ישראל בארה"ב
ושינגטון

שמחה שלום רב,

בזמנו ביקשת לקבל העתק של ת"הנחיות למסבגדרים"
שהוצאנו. עתה הוצאנו בשפה האנגלית, ואני מצרף העתק
אחד בזה.

כ ב ר כ ה,

שמואל כץ

1940-41, 1941-42, 1942-43
1943-44, 1944-45, 1945-46

1946-47
1947-48, 1948-49
1949-50, 1950-51, 1951-52
1952-53

1953-54, 1954-55

1955-56, 1956-57, 1957-58, 1958-59, 1959-60
1960-61, 1961-62, 1962-63, 1963-64, 1964-65
1965-66, 1966-67, 1967-68, 1968-69, 1969-70

1970-71, 1971-72

1972-73, 1973-74

לשכת

ירושלים, כ"ה בטבת תשל"ח
4 בינואר 1978

לכבוד
מר צבי רפיה
שגרירות ישראל
ושינגטון

צבי היקר,

בזה העתק של ההנחיות למסבירים בשפת האנגלית.
אולי תמצא בהן ענין ותועלת.

שלך,

שמואל כץ

107

ירושלים, כ"ח בטבת תשל"ח
4 בינואר 1978

לכבוד
מר אבי פזנר
סגירות ישראל
ושינגטון

אבי יקר,

בזה תעתק של ההנחיות למסבירים בשפה האנגלית.
אולי תמצא בהן עניין ותועלת.

שלף,

שמואל כץ

ירושלים, כ"ה בטבת תשל"ח
4 בינואר 1978

א ל: יוסי בן אחרן, הקונסוליה הכללית, ניו יורק

מאת: שמואל כץ

יוסי יקירי,

הכני מצרף בזה את הנוסח האנגלי של הנחיות
למסבירים.

שלחנו ישירות מכאן לכשלושים אישים ומנהלי
הסכרה בארגונים היהודיים.

יש כאן מלאי ונוכל לשלוח לכתובות נוספות.
כשאני אומר "נוכל" אני מתכוון למשרד. אני עצמי כנראה
לא אחיה כאן עוד, מאחר שאני מגיש בימים אלה את התפטרותי
מהתפקיד.

אני מקווה שהכל הולך כשורה בביתך. דע לרעייתך.

היה בריא,

שמואל כץ

1978
A. 1000

1. The first part of the report, which is the most important, is the one that deals with the results of the work done during the year.

2. The second part of the report is the one that deals with the work done during the year.

3. The third part of the report is the one that deals with the work done during the year.

4. The fourth part of the report is the one that deals with the work done during the year.

5. The fifth part of the report is the one that deals with the work done during the year.

6. The sixth part of the report is the one that deals with the work done during the year.

7. The seventh part of the report is the one that deals with the work done during the year.

8. The eighth part of the report is the one that deals with the work done during the year.

מדינת ישראל
משרד הבטחון

לשכת סגן שר-הבטחון

בי טבת תשל"ח
11 דצמ 1977
אצ/942

לשכת סגן שר-הבטחון

ר' אג"ת
יהודה אילן - ר' מרכז הסברה
ש. כץ-יועץ רוה"מ להסברת חוץ
קצין חינוך ראשי
א. נאור - מזכיר הממשלה
דובר צה"ל
מרדכי נאור - מפקד גלי צה"ל
דובר משהב"ט

הנדון: סכום דיון בנושא הסברה בעתות רגיעה וחירום שנערך ב- 8.12.77

השתתפו: ס' שהב"ט, ש. כץ-יועץ רוה"מ להסברת חוץ, א. נאור-
מזכיר הממשלה, יהודה אילן ר' מרכז ההסברה, ר' אג"ת,
קצין חינוך ראשי, דובר צה"ל, מרדכי נאור-מפקד גלי-צה"ל,
דובר משהב"ט.

ס.כ.ו.ם :

1. יוקם צוות בראשות ר' אג"ת, ר' מרכז הסברה, יועץ רוה"מ להסברת חוץ
וקצין חינוך ראשי.
הצוות יעבד מסמך יסוד בנושא הסברה.
2. המסמך יופץ בקרב משתתפי הדיון, משרד החוץ ולשכת העיתונות הממשלתית
ולאור דיון ועיבוד נוסף יוגש המסמך לרוה"מ.

נ א ט י פ ו ל כ ם.

בברכה,

אביחי בן-יעקב, סרן
ר"י שגן שר-הבטחון

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

תאריך:

י"ז בטבת תשל"ח

27 בדצמבר 1977

מספר:

לכבוד

מר ר. דון-יחיא

הוצאת דון

רח' בורלא 20

תל-אביב

מר דון-יחיא הנכבד,

הנני לאשר את קבלת מכתבך מה-18 בדצמבר

1977 למר שמואל כץ בענין הפצת מהדורה אנגלית של

"ארץ חמדה".

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ אינה

עוסקת בהפצת דברי דפוס. תחום זה שייך למחלקת ההסברה

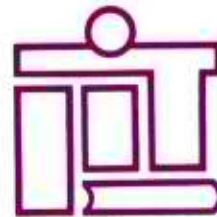
של משרד החוץ והננו מציעים שתפנה אליהם. כדאי גם

שתנסה לפנות לוועדה לחגיגות ה-30 לעצמאות ישראל.

בברכה רבה,

ד"ר משה יגר

דון הוצאה לאור

רחוב בורלא 20
תל אביב
מיקוד 69363
טל. 413145

ח' סבת תשל"ח (18.12.77)

לכבוד

מר שמואל כץ

משרד ראש הממשלה

ירושלים

מר כץ הנכבד,

הנידון: הפצת מהדורה אנגלית של "ארץ חמדה".

רצ"ב אנו ממציאים לך עותק הספר "ארץ חמדה", שראה אור באחרונה בהוצאתנו.

בספר לקט נבחר על ארץ-ישראל מהמשנה והתלמוד, משל הוגי-דעות ופילוסופים, אדמו"רים וגדולי הרבנים בכל הדורות, וכן מבחר מדברים של מבשרי ציון ומניחי היסוד של המדינה.

אנו מציעים להוציא לאור ספר זה באנגלית לצורך הפצה בחו"ל בשנת השלושים של המדינה. מובן, כי יש להכניס שינויים בנוסח האנגלי, כגון שילוב קטעים משל סופרים, הוגי-דעות ומדינאים בני אומות העולם על זכותם של היהודים לארץ-ישראל.

הקטעים הקצרים והמעניינים, המבנה הגרפי והציורים והמפת המאירים את הספר, מבטיחים לדעתנו כי הוא יהיה חומר הסברה בעל ערך רב בחו"ל, הן לגבי יהודים והן לגבי לא יהודים.

דון
הוצאה לאור

רחוב בורלא 20
תל אביב
מיקוד 69363
טל. 413145

- 2 -

אגב, לפני חודשים אחדים המצאנו לך עותק הספר *Jerusalem - The Eternal* שיצא בהוצאתנו, שמהדורה גדולה ממנו הופצה לפני שנה על-ידי משרד החוץ. ספר זה זכה להצלחה גדולה בארה"ב. אנו מציעים להוציא ספר זה בשפות נוספות, וכן מהדורה נוספת באנגלית. מצ"ב עותק הספר בכריכה רכה.

נודה אם תעיין בספרים ותשקול את הצעתנו. נשמח לקיים פגישה, שבה נעלה כמה הצעות נוספות הנמצאות עמנו להוצאת חומר הסברה בחו"ל.

בברכה,

ר. דון-יחיא
הוצאת דון

When I first met you, I was a young man, full of
idealism and ambition, and I was looking for a place
where I could make a difference. I was looking for a
place where I could be part of something big, something
that would change the world.

But I was wrong. I was looking for a place
where I could be part of something big, something
that would change the world.

1960

1961

1962

לשכת המסחר והתעשייה

באר-שבע ואזור הנגב

CHAMBER OF COMMERCE AND INDUSTRY

BEER-SHEVA AND THE NEGEV DISTRICT

1977, 23/12

לכבוד

מר שמואל כץ

שר ההסברה

לשכת השר

ירושלים

א. נ. ,

נשיאות לשכת המסחר, בישיבתה מה-30.11, 1977 מינתה כמנ"כל
הלשכה את מר שרלס לביא. תוקף המינוי החל ביום 1.12, 1977.

אודה לכם אם תשתפו עמו פעולה בכל התחומים בהם עוסק משרדכם.

בתודה על שיתוף הפעולה.

בכבוד רב

גבריאל ר. לוינסון

נ ש א

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
ירושלים

המסמך - 91000

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

תאריך:

ט"ו בטבת תשל"ח
25 בדצמבר 1977

מספר:

א ל: מר יהודה אילון, מנהל מרכז ההסברה

ירדן - סדרת "דע"

מר שמואל כץ, יועץ רוח"מ להסברת חוץ, ביקשני להסב
את תשומת לבך לשיבושים רבים שנפלו בדפדפת זו, כפי
שמסומן בעותק המצ"ב.

למינוח נכון, או מוטעה, יש חשיבות מדינית והסברתית
כאחת. אשמח להסביר את השגיאות למי שהכין את החוברת.

ב ב ר כ ה,

ד"ר משה יגר

מדינת ישראל

(החברות - 1977)

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

תאריך: י"א בטבת תשל"ח
21 בדצמבר 1977

מספר:

אל : יעקב מוריס, השגריר, וולינגטון

מאת: משה יגר

גב' ק. פוקס

יעקב היקר,

הנני מצ"ב ציור מכתבים ומבקש שתקים קשר עם הכותבת הנ"ל ע"י משלוח חומר הסברה, כתיבת מכתב אישי וכל מה שתמצא לנכון.

חבל שידידנו, יונתן ישראלי, לא עשה זאת בעצמו וחביא עי"כ למכתבו הזועם של מר יהודה קסטן מה"ארץ". אך גם מר קסטן טועה. יש עתונים אחרים בישראל המפרסמים מפעם לפעם, פניות דומות. חבל שה"ארץ" אינו עושה זאת. מכל מקום, לבטח תוכל לדאוג לתיקון המעוות, אם כי אינני יודע כצדד חשיג לגב' פוקס רע לעט.

ב ב ר כ ה,

ד"ר משה יגר
העתיקים: יונתן ישראלי, מח' ההסברה, משרד החוץ
מר יהודה קסטן, "הארץ", רח' זלמן שוקן 21, ת"א

עתון יומי

לד"ר אלי בן אלישר, שלום,

חשבתי שראוי שתדע איך מתנהלים ענייני ההסברה של עם ישראל, אם כאלה (ראה מצורף) הן תגובות האחראים לנושא במשרד החוץ.

מחמת חוסר מקום אין "הארץ" נוהג להדפיס מכתבים של מיני אנשים טובים בעולם המבקשים מידע ורעים-לעט. אבל כל מי שיש לו זיקה כלשהי לנושא ההסברה יודע כי הזדמנות לעשות נפשות לענייננו בקרב לא-יהודים בקצה העולם אין להחמיץ גם כאשר מדובר בפנייה חמימה של אדם פרטי. לוא אני במקום האנשים שחזירו לי את המכתב הייתי

א. שולח חומר

ב. מצרף מכתב לוואי

ג. מקים רשת של רעים-לעט לצורך קידום ענין

ההסברה שלנו

ד. מודיע לנציגות הדיפלומטית שלנו במקום כדי

לבדוק אם אפשר באמצעות הגברת הצעירה מניו

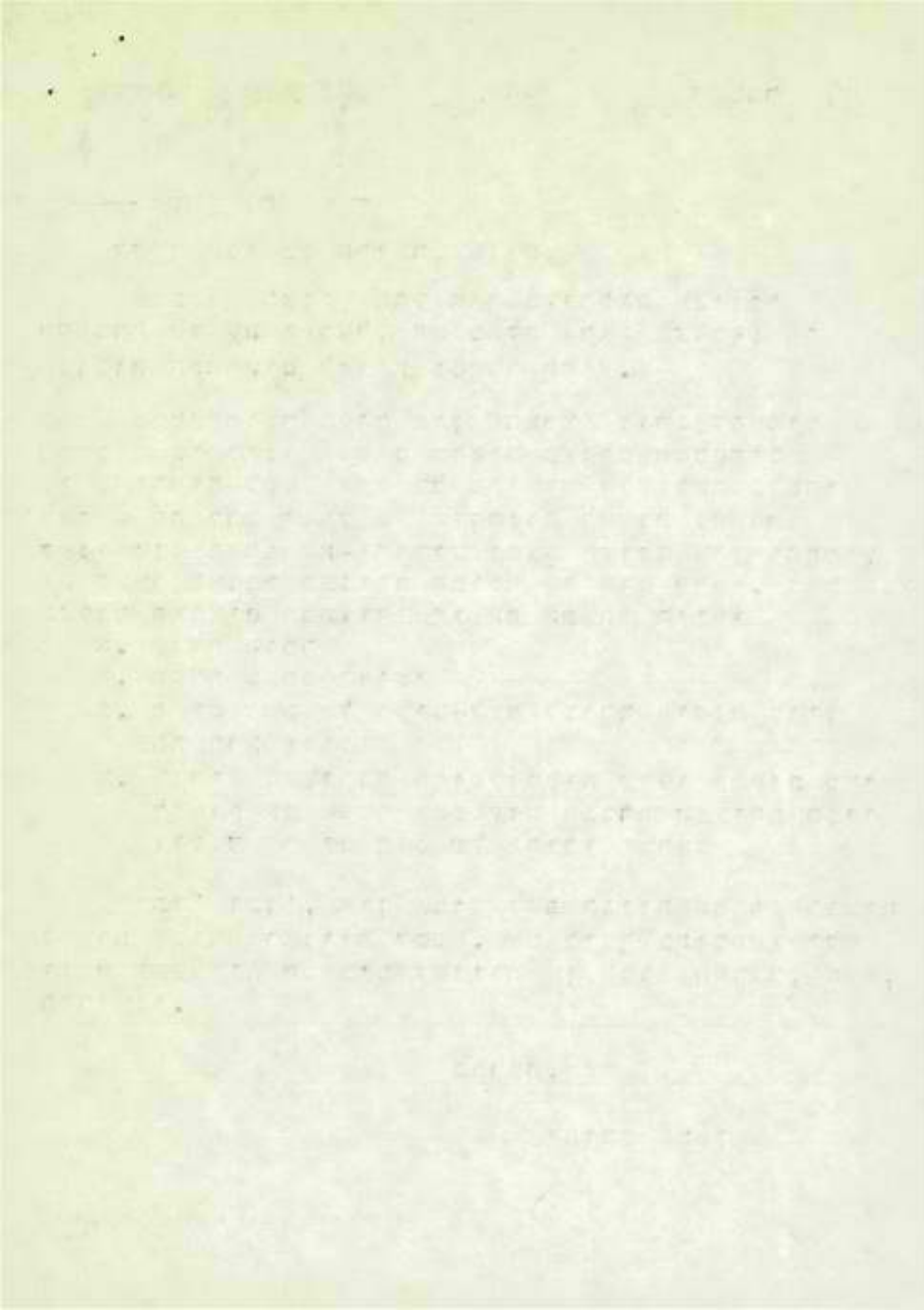
זילנר להקים חוג של ידידי ישראל

וכו' וכו'. אין גבול לאפשרויות אם רק רוצים לעשות עבודה ראוויה לשמה. אם בידך כתובת יעילה יותר להפניית מכתבים ופניות מן הסוג האמור, אנא, הודיענו.

בברכה,

יהודה קסטן

Handwritten signature and initials.

ירושלים, יז' כסלו, תשל"ח
27 נובמבר 1977

לכבוד

מר יהודה קסטן

עוזן "הארץ"

רחוב זלמן שוקן 21

תל-אביב

א.נ.,

הנדון: פניה להתכתבות מניו-זילנד

מוחזר בזה מכתבה של הגב' פוקס מניו-זילנד שהעברה אלינו.
גב' פוקס אינה מבקשת מידע על ישראל, אלא היא מעוניינת ברע לעט.
לפיכך נראה לנו שמן הראוי היה לפרסם את מכתבה במדור מכתבים למערכת
בעתונתם.

מכבוד רב,

יונתן ישראלי

מדינת ישראל
משרד החוץ

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
מדינת ישראל
משרד החוץ
מדינת ישראל
משרד החוץ
מדינת ישראל

משרד החוץ

משרד החוץ מדינת ישראל

משרד החוץ מדינת ישראל
משרד החוץ מדינת ישראל
משרד החוץ מדינת ישראל

משרד החוץ

משרד החוץ

Sender

Mrs K. Fox
46 Mackenzie Avenue.
Christchurch 2.
New Zealand.

46 Mackenzie Avenue
Christchurch 2,
New Zealand.

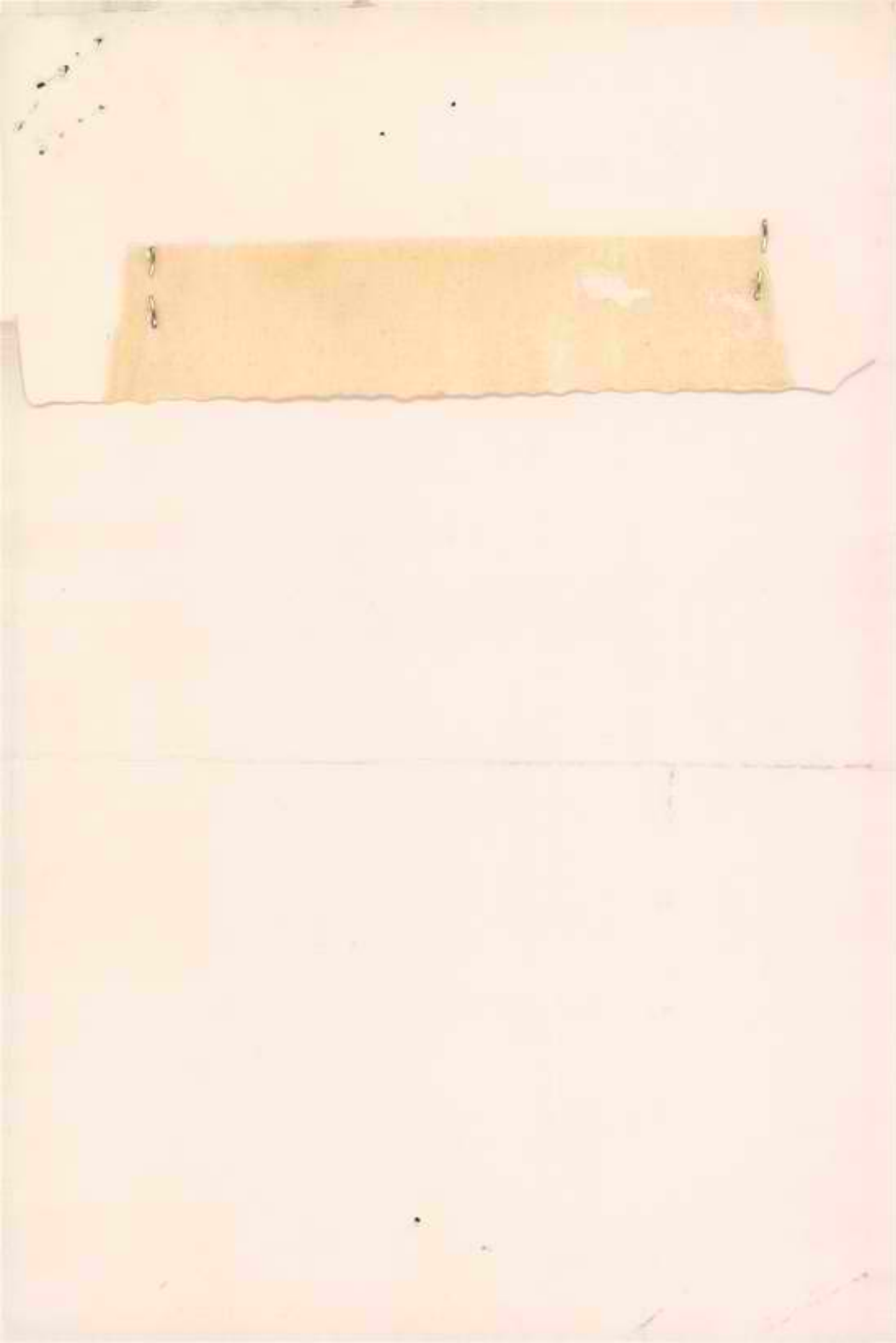
Dear Editor,

My name is Kathleen Fox. I
am thirty four years old and married with
an eleven year old daughter. I would like
a Hebrew pen friend about my own age.

My interests are reading, crochet,
cooking and baking. I am very
interested in your country and adm
your people very much. I hope you
can help me.

Yours sincerely,
Kathy Fox.

1.1.11 / 18.11.11 2.11.11
1.1.11 / 18.11.11 2.11.11

סודי

ירושלים, י"ב בכסלו תשל"ח
22 בנובמבר 1977

א ל: שמואל כץ

מאת: משה יגר

עבודת ההסברה - סיכום ביניים

חלפו חדשים אחדים מאז החלה לפעול לשכת"יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ" ודומני שאפשר כבר לערוך סיכום ראשון.

המסקנה העיקרית מנסיון העבודה בתקופה זו היא שלא חל שום שיפור במערכת ההסברה של ישראל בחו"ל. זאת למרות ההבטחות שניתנו לציבור ערב הבחירות והציפיות הברורות בתחום זה.

גם כיום, אמנם פחות מאשר בעבר, נשמעים בחו"ל "קולות שונים". רה"מ ושה"ח משתמשים לעיתים במינוח שונה והדבר גורם לבלבול בין ידידינו, כפי שכבר שמענו פעמים אחדות.

מה שחמור יותר הוא שהנציגויות נמצאות במצב קשה ואינן מקבלות תידרוכים והנחיות מספיקים מן הארץ. שמעת על כך בעצמך דברים מפורשים מפי כמה וכמה אנשים.

בהעדר סמכויות ברורות וחד-משמעיות לא תוכל, לדעתי, לשכת יועץ רה"מ להסברת חוץ למלא את תפקידה. המשרדים השונים, בעיקר משרד החוץ, משרד התיירות ומשרד החינוך, אינם מוכנים לוותר על יחידותיהם העוסקות בהסברה, למרות שהאינטרס הלאומי מחייב זאת. שום מאמץ של'תיאום' בלבד לא יצליח.

בזמנו הכיננו תכנית עבודה. מסתבר כיום שלא נוכל לבצעה אם נצטרך לעסוק רוב זמננו במאבקים בין-משרדיים.

במצב זה אין חדש. עוד ב-1969 מינתה הממשלה וועדת שרים לבדוק את מצב ההסברה (שלושה מחבריה מכהנים כשרים גם בממשלה זו). וועדה זו הטילה על אלעד פלד לבדוק את הנושא. המלצתה העיקרית של וועדת פלד היתה להקים "רשות הסברה" ליד משרד ראש הממשלה, שתרכז את כל שלוחות ההסברה המפוזרות במשרדי הממשלה השונים. זאת משום שראש הממשלה עצמו נחשב ל"מסביר ראשי". לרוע המזל לא בוצעו המלצות אלו.

הנסיון שנעשה בזמנו להקים משרד להסברה (בראשות אהרן יריב) שהיה משולל סמכויות של ממש נכשל. המצב כיום אינו טוב ממש שהיה בתקופה בה הוגש דו"ח פלד.

1977

1977
1977

1977

1977

1977

1977

1977

1977

1977

1977

1977

1977

1977

מאז ועד היום מדברים הכל על "מחדלי הסברה" אך לא נעשה מה שצריך להיעשות
לתיקון המעוות. אפילו המעט שהוחלט עליו בממשלה, כאשר משרד ההסברה של א.יריב
התפרק, איננו מתבצע.

לדעתי אין מנוס מקבלת החלטה ממשלתית אמיצה, למרות התנגדות מצד
משרדים מסוימים, להקים רשות כזו. אם הדבר לא ייעשה לא יחול שינוי במצב.

אני משוכנע שלא רק אזרחי ישראל, אלא גם יהודי התפוצה יקבלו בברכה
החלטה כזו. הדבר חיוני עכשיו, אחר ביקור סאדאת, הריבה יותר מאשר לפ"כ!

ב ב ר כ ה,

משה יגר

1977

and the other side of the road. The road is very narrow and the traffic is very heavy. The road is very old and the traffic is very heavy. The road is very old and the traffic is very heavy.

The road is very old and the traffic is very heavy. The road is very old and the traffic is very heavy. The road is very old and the traffic is very heavy.

The road is very old and the traffic is very heavy. The road is very old and the traffic is very heavy. The road is very old and the traffic is very heavy.

1977

1977

ירושלים, י"ב בכסלו תשל"ח

22 בנובמבר 1977

א ל: שמואל כץ

מאת: משה יגר

סאדאת - יהודה ושומרון

דומני שביקור סאדאת יצר, זו הפעם הראשונה מאז מלחמת ששת הימים, סכנה רצינית להמשך שליטתנו ביהודה ובשומרון. זאת משום חזרתו העקשנית על הצורך "לפתור את הבעיה הפלשתינאית" (המצב לגבי יתר השטחים שנכבשו ב-1967 שונה מסיבות ידועות).

אפשר לחזור ולהצטער על כך ששטחים אלה לא סופחו לישראל מיד אחר אותה מלחמה, אך הדיון בכך כיום לא יועיל ואפשר להשאיר זאת להיסטוריונים.

מכל מקום, ביקור זה חיזק עוד יותר שאת את הכרתי שאנו משמיטים, ביוזעין או ללא כוונה, נשק חשוב מדינו כשאיננו מבליטים, חזר והבלט שצט חלוקת א"ח ב-1922 והקמת ירדן נמצא כבר הפתרון לבעיית "היישות הפלשתינאית". סיסמנו צריכה להיות: ירדן היא פלשתינה (הערבית) 1 אם נעשה זאת מיד ובהתמדה יתכן שנוכל ליצור ע"יכמשקל נגד מטוים ללחצים שילכו ויבדו בתקופה הקרובה לתת לסאדאת "תמורה" על מעשהושעשה בבואו לישראל בצורת נסיגות וויתורים טריטוריאליים. חוששני שהלחצים על הממשלה יגברו לא רק מבחוץ אלא גם מבפנים.

(ואולי כדאי להזכיר בהזדמנות זו שמזה שנים רבות לא נזקקנו לעבודת הסברה מאומצת ומרוכזת, כפי שאנו זקוקים לה עכשיו, כתוצאה מביקורו של סאדאת).

ב ב ר כ ה,

משה יגר

מדינת ישראל

100/

משרד ראש הממשלה
לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

תאריך: י' בכסלו תשל"ח
20 בנובמבר 1977

מספר:

א ל: מר אריה זוהר, עוזר ראשי למזכיר הממשלה

מאת: דר' משה יגר

מפת ירושלים העתיקה וספר ההאחזויות

מזכרך מה-15 בנובמבר 1977

אני מקווה שמרכז ההסברה יסייע להפצת המפות
וספר ההאחזויות. לשכת יועץ רה"מ להסברת חוץ לא תוכל,
בשלב זה, לעזור. זאת משום שטרם פתרנו בעיות מינהליות
ותקציביות הכרוכות בעבודתנו.

ב ב ר כ ה,

דר' משה יגר

מזכירות הממשלה

ירושלים, ה' בכסלו תשל"ח
15 בנובמבר 1977

אל: יועץ ראש הממשלה לענייני הסברה

מאת: עוזר ראשי למזכיר הממשלה

נכבדי,

הנדון: מפת ירושלים העתיקה וספר ההאחזויות

מצ"ב מספר עותקים של מפת ירושלים העתיקה בעברית ובאנגלית
וכן עותק אחד מן הספר "האחזויות והתנחלויות" של מר אהרון ביר.

מר ביר פנה אל מזכיר הממשלה בזמנו והציע להפיץ את המפה
והספר במסגרת שנת השלושים למדינת ישראל.

הצעתו זו הועברה באמצעות מנהל ארועי שנת השלושים, מר
יצחק רגר, למרכז ההסברה - מחלקת הפירסומים.

ביום ג' בכסלו תשל"ח 13.11.77 פנה אלינו מר ביר בפעם
השניה ובקשני להעביר אליך המפות והספר על מנת שתתרשם מהם ותשקול
האפשרות להשתמש בהם לצרכי הסברה.

בברכה,

אריה זהר

העתק: מו אהרון ביר

ב"ה ג' ש"ל אל א
13.11.77

לכבוד
משרד החינוך
ליוני מילר
יבנה
ישראל

שלום!
היינו מודים לכם מאוד על ידועות העניין
לחידוש, בעניין זכרון יסוד
ה"אגודות" וה"מחנות"
אני חושב על הצעת אישור את העניין הזה
ובמקום, כי הוא היהודי ביותר, היכול
להיות את ה"ש"ע"פ"ל אליו בענין העניין
יסודי זה, אשר כעת המסגרת הישנה
ה-30 אפילו, יכולה להיות לגיטימית רק
הפצת רעיון ייחודי, [אשר
ליוצרים בכל פורמט, אשר גם ליוצרים
ש"א"ה...].
אם בספר "האגודות" וה"מחנות" יואם את
את ההגות "עצמה" את מלאכה שלל יואם.

ירושלם, רחוב הקרן הקימת לישראל 8, בניסה ב', טלפון 39767

המחנה הבין-לאומי, המנהל, מדינת-

והמחשבה, גבול, א"ה, גם זה הישועים
פניסו את מחשבתו של היום באן קל-החיות
אולי זה כדאי היה לגרס את הספר
למחשבות וצמחים כדי להראות ליהודים
ולגוים השומרים בספרם במעין הלחץ,
מה שצלה בספר זה.

אם לא כדאי לכתוב את המחשבות
ההטובות השמרניות-המחשבות, עם שני
ה, מה האסכולה לשימוש גמול
המחשבות? יש כולל לתור-צדק להיל
לו לתור רב בהספיקו.
ולמה אלמוץ מחשבות

ד"ר

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

תאריך: י' בכסלו תשל"ח
20 בנובמבר 1977
מספר:

לכבוד
גב' דבורה מייזל
ת.ד. 7524
ירושלים

גב' מייזל הנכבדה,

מר שמואל כץ ביקשני לאשר בתודה את קבלת מכתבך
מה-14 בנובמבר 1977.

מר כץ איננו עוסק בכל הנושאים הנזכרים במכתבך
זה ובהעתק המכתב שצורף אליו, אך אם תחשבי שיש בכך
מן התועלת אשמח לקבלך לשיתת.

אווה לך אם תתקשרי אלי בטלפון כדי לקבוע מועד
מתאים.

בברכה רבה,

ד"ר משה יגר

ירושלים, ד' בכסלו תשל"ח
14.11.77

ת.ד. 7524

לכבוד
מר שמואל כץ,
יועץ ראש הממשלה לענייני הסברה,
משרד ראש הממשלה,
י ר ו ש ל י מ .

מר כץ הנכבד,
הנני מאשרת בתודה קבלת מכתבו של ד"ר מ. יגר מיום 21.10.77,
בחקופת העדרותך בחו"ל.

כדי שתוכל לעמוד על קצת מתחומי התענינותי, ביחד עם
ההתכתבות שבנושאתם, הנני מצרפת העתק ממכתבי אל ראש הממשלה
מיום 19.6.77.

הנני מבקשת ראיון אישי אתך בהקדם האפשרי. אוכל אז להביא
אתי את אגרת הברכות לראש השנה שעליה מדובר במכתבי הנ"ל, ועוד
דברים שפורסמתי ברבים.

אני מחכה לחשובתך בהקדם.

בכבוד רב,

ובברכה,
גאולה א"ע
דבורה מייזל

COPY (of carbon of handwritten original)

REGISTERED

Jerusalem, 19th June, 1977.
P.O.B. 7524.

Dear Mr. Begin,

You will, I believe, remember the New Year Message sent to you and other leading personalities in Israel and abroad in 1974. I am very happy at the Knesset election results and look for a further Likud victory in the Histadrut elections this week.

There are a number of vital points which are not clear to me in the Likud's programme, mainly concerning internal home policy. I entirely agree, with your stand on borders, the religious issues and the reduction of the Histadrut to trade union proportions. However, the distribution of shikunim to young couples should not be through the Histadrut, but through the Ministry of Shikun or other official channels. The overbearing influence of the Histadrut in the shikun sphere has effectively killed local voluntary efforts and weakened social and communal life. Being involved in House Va'ad work, I am to this day suffering from both the political and Histadrut Alignment policy which has stopped all real activity in the ^{suburb}. In recent months I sent a complaint to the State Comptroller and Amidar with regard to non-entry of the property in the Land Registry, although most of the apartments are by now acquired by their occupants, with all the legal benefits such registration would entail.

I am also suffering personally from the virtual Arab manual labour monopoly - the despair of true Zionists - as I refuse to employ non-Jewish labour. Here again the issue is a Histadrut one, and must be courageously faced. You may be interested to know that I had a personal interview with Mr. Yitshak Ben-Aharon on this and other issues, in the Knesset on 23rd November last.

The five-day working week should be introduced with staggering of the weekend to suit Jew, Christian and Moslem - but above all with stress on the educative, communal and religious objectives, rather than mere pleasure-seeking, as the main content of the extra leisure. Above all, no surrender, in any sphere, to sophisticated technological bulldozing of traditional values and principles.

Herewith I send you a further copy of the New Year Message, with the annotations sent to Pres. Carter on 15.4.77, and a copy of the covering letter.

With every good wish to you and your new Government in the difficult days ahead, and may God bless your efforts.

I am,

Yours sincerely,

(signed) Dvora Maisel

Copy: Mr. E. Weizmann

CHICAGO, ILL. 60637

Dear Sir:

On July 1, 1964, I received your letter of the 26th June, 1964, regarding the matter of the University of Chicago Press.

I am sorry to hear that you are having trouble with the University of Chicago Press. I am sure that the Press is doing its best to serve you and that the trouble is only a temporary one. I am sure that the Press will be able to resolve the problem as soon as possible.

I am sure that the Press will be able to resolve the problem as soon as possible. I am sure that the Press will be able to resolve the problem as soon as possible.

I am sure that the Press will be able to resolve the problem as soon as possible. I am sure that the Press will be able to resolve the problem as soon as possible.

I am sure that the Press will be able to resolve the problem as soon as possible. I am sure that the Press will be able to resolve the problem as soon as possible.

Sincerely,
[Signature]

Very truly yours,

72

לכבוד
מר מנחם כ"ס,
ולר' ראובן מנחם אביהם,
מרכז כ"ס מנחם,
ירושלים.

7524 ת.ד.ה. 3, 4, 5

יז/ס"ז

מ.ד.ה.

נבדק

מדינת ישראל

לשכת

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ
תאריך:

ז' בכסלו תשל"ח
17 בנובמבר 1977

מספר:

א ל: מר מרדכי שלו, השגריר, אוטבה

מאת: דר' משה יגר

הנדון: דן נמרוד

מרדכי היקר,

שמואל כץ מניח שתטפל בענין גמצי"ב כהכנתך.

כרכות לבביות,

דר' משה יגר

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברה חוץ

ירושלים, כ"ב בחשוון תשל"ז
3 בנובמבר 1977

לכבוד
מר עמנואל פישר
ת.ד. 7293
ירושלים

מר פישר הנכבד,

הנני לאשר בתודה את קבלת מכתבך מה-27 באוקטובר 1977 ולהשיב לך בשמו של מר שמואל כץ הנמצא עתה בחו"ל.

1. הערתך בענין האטלס של "כרטא" צודקת בהחלט. הנני מוכן לפנות למר עמנואל האוזמן, אך אינני מאמין שאקבל תשובה שונה מזו שקיבלת אתה. יש לזכור ש"כרטא" היא חברה פרטית.
2. מפות קטנות בנוסח שאתה מציע פורסמו הרבה בארצות הברית ממעט "הליגה למניעת השמעה" וארגונים אחרים. מפות כאלה פורסמו גם בארצות אחרות. איך ספק שמן הראוי להמשיך ולהפיץ מפות כאלה באורח מאסיבי. המכשול הוא תקציבי.
3. התשובה לסעיף 2 דלעיל מתאימה גם להצעתך בסעיף זה.
4. לפי מיטב ידיעתי יצאה כבר לאור, או עומדת לצאת לאור, מהדורה חדשה של החוברת "דורות נשכחים". לא רק באנגלית אלא גם בשפות אחרות. ענין זה נמצא בטיפול של מחלקת ההסברה של משרד החוץ.
5. ממשלת ישראל כלל אינה שותקת נוכח התפרות המצריות של הסכם הפרדת הכוחות. הדברים נאמרו בסבומבי ואף פורסמו באמצעי התקשורת בארץ ובחו"ל. במיוחד הוסבה לבך תשומת לב של ממשלת ארה"ב.

בברכה רבה,

ד"ר משה יגר

ט"ו חשוון תשל"ח

27 אוקטובר 1977

30/38

לכבוד
מר שמואל כץ
יועץ ראש הממשלה
לשכת ראש הממשלה
הקריה
ירושלים

א.מ.נ.

ראשית הנני מאחל לכבודו הצלחה בעבודתו החשובה כדי להסביר את מדינתנו ואת עמנו לעולם הרחב.

אני מכיר היטב את הבעיה ומקוה שנוכל לחקן את הנזק שנעשה מאז 1967 ע"י הסברה לקויה אשר הרחיקה את עמנו בארץ ובחו"ל מן האמת שבמקורות ההסטוריה.

לכן הנני מביא לפניך כמה הצעות:

1. לפני מספר חדשים הוציאה לאור "כרסא", באנגלית, את אטלס ההסטוריה של ישראל. הבעיה היא: בעמוד 25 במפה מצויין השטח שישראל קיבלה מהערבים כתוצאה מהסכמי שביתת הנשק ב-1948. לא מצויינים במפה השטחים שישראל החזירה למצרים, לבנון וירדן. מצ"ב הנני מעביר אליך העתקים מן ההתכתבות שלי עם "כרסא" ומקוה כי השפעתך על מר האוזמן תהיה עטורה בהצלחה יותר מהשפעתי שלי.
2. אני מציע לפרסם מפות קטנות של בירות ושל ערים חשובות בהן אפשר יהיה להראות את המרחקים שלהן מירושלים (דוגמת המפה שנתנו התעשינים לנשיא קרטר). האדם הממוצע אינו יכול להבין את עמדתנו הנוקשה בנוגע ליהודה ושומרון, הגולן וסיני. הוא חושב שהמדובר במרחקים גדולים ומפה כזו תבהיר לו בצורה חד משמעית שאין הדבר כך ושהמדובר במרחקים קצרים. לנקודת המוצא במפה הייתי משתמש בבנין הפרלמנט (אצלינו הכנסת) או בנין ממשלתי ידוע אחר.
3. בנוגע למשולש שע"י נתניה וקירבת הגבול של 1967 לים, היה כדאי לצייר על מפה של המשולש, ערים כמו לונדון, טוקיו, ושינגטון וכד' כדי שאזרחי אותה מדינה יוכלו להבין שאילו הייתה בירתם בשטח המשולש, חצי ממנה, אם לא יותר, היה בים התיכון.
4. חושבני כי היה כדאי עם כל הבעיות התקציביות, להוציא לאור מהדורה נוספת של החוברת "FORGOTTEN GENERATIONS".
5. נושא התעמולה נגד ישראל במצרים. ידוע כי בהסכם הפרדת הכוחות שנחתם בין ישראל למצרים, אחת ההתחייבויות של ארץ זו הייתה להפחית את התעמולה העוינת. ובכך מצרים הנה המדינה שעומדת בראש אלו אשר העלו הצעות בגנותה של ישראל באום. מדוע אצלינו שותקים על כך ואין זועקים כי אם אין מקיימים סעיף קטן כזה, אזי כיצד יקיימו סעיפים גדולים וחשובים אחרים שיהיו בהסכם שלום, ואשר עלולים לסכן את קיום מדינתנו.

בכבוד רב
עמנואל פיש

ח.ד. 7293 י-ם

א' למינת

1. The first part of the report is a general introduction to the subject of the study.

2. The second part of the report is a detailed description of the methods used in the study.

3. The third part of the report is a discussion of the results of the study.

4. The fourth part of the report is a conclusion and a list of references.

5. The fifth part of the report is a list of appendices.

6. The sixth part of the report is a list of figures.

7. The seventh part of the report is a list of tables.

8. The eighth part of the report is a list of footnotes.

9. The ninth part of the report is a list of references.

10. The tenth part of the report is a list of appendices.

11. The eleventh part of the report is a list of figures.

12. The twelfth part of the report is a list of tables.

17th. Tamas 5737
3rd. July 1977
607/37

The Editors
Gatta Ltd.
Jerusalem

Dear Sirs,

I have just seen your new Historical Atlas of ISRAEL, whose main purpose according to your introduction is to "trace Israel's past and present through maps which can express at a glance what may take pages to explain".

This is truly admirable and also urgently required in order to explain our position to the world. It is therefore very upsetting to find that the map on p.25 headed "The War of Independence and Armistice Lines" shows - Area added through Armistice Agreements 1948 - but "forgets" to show the areas that Israel returned to Egypt, Lebanon and Jordan, as a result of those very agreements which were to lead to PEACE.

THIS matter is in my humble opinion of the utmost importance as it shows that Israel ALREADY IN 1948 returned captured territory, whilst none of the promises made by the Arabs in those same agreements were honoured by them.

I trust that you will issue a corrected edition in order to ensure fairness also to our side. In the words of Sen. Stone during his recent visit "why do the Israelis always have to hurt themselves?" .
Thanking you,

Emanuel Fischer

carta

THE ISRAEL MAP AND PUBLISHING COMPANY LTD.

13.7.1977

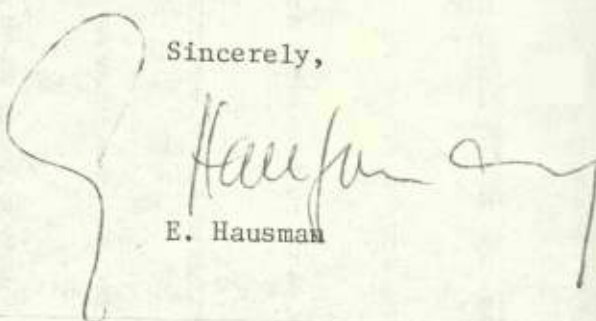
Mr. Emanuel Fischer,
Mevo Timna 4/9
Ramat Eshkol,
Jerusalem.

Dear Mr. Fischer,

Thank you so much for your letter of 3 July. It is always pleasant to have people pay attention to detail and you are of course quite right.

Yet, we find it difficult, nay impossible, to pay attention to the smaller details (however important) within the very limited scope of the Atlas. With the editorial objective a very broad one, any deviation into detail would have incurred an unmanageable mass of details. This would apply to the other maps as well and would be too much for our limited number of pages.

Sincerely,

E. Hausman

INDUSTRIAL AREA TALPIOT
YAD HARUTZIM ST.
JERUSALEM, P.O.B. 2500
ISRAEL 91020
PHONE 02-61536/7

16th, Av 5737
31st. July 1977
675/37

Mr. Hausman
CARTA Ltd.
P.O.B. 2500
Jerusalem

Dear Mr. Hausman,

Thank you for your letter of July 13th.

Knowing you as I do, I am very disappointed in your reply. I am certain that Carta has the map showing the areas Israel returned both in Sinai, Southern Lebanon and around Jerusalem. Should you not have the map, then surely it would be better to just put in a map of the final Armistice lines only. This way you help create the impression that the Arabs are "generous" and we Israelis are typical Jews who only want to "grab more". It also tends to make people believe that the Arabs kept those Armistice Agreements, and so there is no "danger" for Israel in making agreements with the Arabs.

I am certain that you would not wish to supply material useful for the Arabs against our country.

Kind regards,

Emanuel Fischer

7777 - תשלום חשבוני המס

D. BEN-DOR

לשכת

3.2.77
ג.ד. 2331
ולא-א/ו

9.10.77
כ"א

לשכת
מס' (נמסר)
יחסי

א.י. קצין: ממי הסמיכה

במסגרת "מס"א" מ/ג 48.9.77 ה'ס"ד

ויקצנו לבני פיסא ומי הסמיכו
ובסוף גביע של יחד ואם
הממשלה (הסמיכה) חיד, מי למלא כל.

מאז ואף לפני הכניסה האחרונה
היה בקרב גבתי במהלך ימים, אף
מבקש לשלוח לי מסמך אחר
המסמך אחר, וקניין וביטוח
אם, אם (המסמך) סים דימור -
המסמך. (המסמך) יאפשר לי (המסמך)
אם (המסמך) (המסמך) (המסמך)

מחלוקתם ופניתיכם
ל/י. נא משה.

מ/י. נא משה.

מ/י. נא משה.

214 Yaffo Road
P.O.B. 13010
Jerusalem, Israel
Tel: 533676

ירושלים, כ"ב בחשוון תשל"ח
3 בנובמבר 1977

לכבוד
מר ד. בן דור
ת.ד. 2331
רמת גן

נכבדי,

ח ו מ ר ה ס ב ר ה

מאשרת בתודה קבלת מכתבך ומצ"ב כמה פרסומי הסברה המופצים
מטעם משרד החוץ והעשויים לסייע לך להסביר את עמדתנו.

את בקשתך לתדריך של יועץ ראש הממשלה מר שמואל כץ העברתי
ללשכתו של היועץ.

חן חן עבור התענינותך.

ב ב ר כ ה

רות אריאל
מנהלת מרכז האינפורמציה

העתק: ד"ר מ. יגר, משרד ראש הממשלה.

RECEIVED
OF F. BY THE
U.S. DEPT.
FOR THE

CCCF.

0 1 4 5 6 7 8 9

BY THE DEPT. OF COMMERCE.

Б Е Р С О ,

PER JAMES
CLARK OF THE DISTRICT COURT

WITNESSES: J. C. G. 1st, 2nd, 3rd, 4th, 5th, 6th, 7th, 8th, 9th, 10th, 11th, 12th, 13th, 14th, 15th, 16th, 17th, 18th, 19th, 20th, 21st, 22nd, 23rd, 24th, 25th, 26th, 27th, 28th, 29th, 30th, 31st, 32nd, 33rd, 34th, 35th, 36th, 37th, 38th, 39th, 40th, 41st, 42nd, 43rd, 44th, 45th, 46th, 47th, 48th, 49th, 50th, 51st, 52nd, 53rd, 54th, 55th, 56th, 57th, 58th, 59th, 60th, 61st, 62nd, 63rd, 64th, 65th, 66th, 67th, 68th, 69th, 70th, 71st, 72nd, 73rd, 74th, 75th, 76th, 77th, 78th, 79th, 80th, 81st, 82nd, 83rd, 84th, 85th, 86th, 87th, 88th, 89th, 90th, 91st, 92nd, 93rd, 94th, 95th, 96th, 97th, 98th, 99th, 100th, 101st, 102nd, 103rd, 104th, 105th, 106th, 107th, 108th, 109th, 110th, 111th, 112th, 113th, 114th, 115th, 116th, 117th, 118th, 119th, 120th, 121st, 122nd, 123rd, 124th, 125th, 126th, 127th, 128th, 129th, 130th, 131st, 132nd, 133rd, 134th, 135th, 136th, 137th, 138th, 139th, 140th, 141st, 142nd, 143rd, 144th, 145th, 146th, 147th, 148th, 149th, 150th, 151st, 152nd, 153rd, 154th, 155th, 156th, 157th, 158th, 159th, 160th, 161st, 162nd, 163rd, 164th, 165th, 166th, 167th, 168th, 169th, 170th, 171st, 172nd, 173rd, 174th, 175th, 176th, 177th, 178th, 179th, 180th, 181st, 182nd, 183rd, 184th, 185th, 186th, 187th, 188th, 189th, 190th, 191st, 192nd, 193rd, 194th, 195th, 196th, 197th, 198th, 199th, 200th, 201st, 202nd, 203rd, 204th, 205th, 206th, 207th, 208th, 209th, 210th, 211th, 212th, 213th, 214th, 215th, 216th, 217th, 218th, 219th, 220th, 221st, 222nd, 223rd, 224th, 225th, 226th, 227th, 228th, 229th, 230th, 231st, 232nd, 233rd, 234th, 235th, 236th, 237th, 238th, 239th, 240th, 241st, 242nd, 243rd, 244th, 245th, 246th, 247th, 248th, 249th, 250th, 251st, 252nd, 253rd, 254th, 255th, 256th, 257th, 258th, 259th, 260th, 261st, 262nd, 263rd, 264th, 265th, 266th, 267th, 268th, 269th, 270th, 271st, 272nd, 273rd, 274th, 275th, 276th, 277th, 278th, 279th, 280th, 281st, 282nd, 283rd, 284th, 285th, 286th, 287th, 288th, 289th, 290th, 291st, 292nd, 293rd, 294th, 295th, 296th, 297th, 298th, 299th, 300th, 301st, 302nd, 303rd, 304th, 305th, 306th, 307th, 308th, 309th, 310th, 311th, 312th, 313th, 314th, 315th, 316th, 317th, 318th, 319th, 320th, 321st, 322nd, 323rd, 324th, 325th, 326th, 327th, 328th, 329th, 330th, 331st, 332nd, 333rd, 334th, 335th, 336th, 337th, 338th, 339th, 340th, 341st, 342nd, 343rd, 344th, 345th, 346th, 347th, 348th, 349th, 350th, 351st, 352nd, 353rd, 354th, 355th, 356th, 357th, 358th, 359th, 360th, 361st, 362nd, 363rd, 364th, 365th, 366th, 367th, 368th, 369th, 370th, 371st, 372nd, 373rd, 374th, 375th, 376th, 377th, 378th, 379th, 380th, 381st, 382nd, 383rd, 384th, 385th, 386th, 387th, 388th, 389th, 390th, 391st, 392nd, 393rd, 394th, 395th, 396th, 397th, 398th, 399th, 400th, 401st, 402nd, 403rd, 404th, 405th, 406th, 407th, 408th, 409th, 410th, 411th, 412th, 413th, 414th, 415th, 416th, 417th, 418th, 419th, 420th, 421st, 422nd, 423rd, 424th, 425th, 426th, 427th, 428th, 429th, 430th, 431st, 432nd, 433rd, 434th, 435th, 436th, 437th, 438th, 439th, 440th, 441st, 442nd, 443rd, 444th, 445th, 446th, 447th, 448th, 449th, 450th, 451st, 452nd, 453rd, 454th, 455th, 456th, 457th, 458th, 459th, 460th, 461st, 462nd, 463rd, 464th, 465th, 466th, 467th, 468th, 469th, 470th, 471st, 472nd, 473rd, 474th, 475th, 476th, 477th, 478th, 479th, 480th, 481st, 482nd, 483rd, 484th, 485th, 486th, 487th, 488th, 489th, 490th, 491st, 492nd, 493rd, 494th, 495th, 496th, 497th, 498th, 499th, 500th, 501st, 502nd, 503rd, 504th, 505th, 506th, 507th, 508th, 509th, 510th, 511th, 512th, 513th, 514th, 515th, 516th, 517th, 518th, 519th, 520th, 521st, 522nd, 523rd, 524th, 525th, 526th, 527th, 528th, 529th, 530th, 531st, 532nd, 533rd, 534th, 535th, 536th, 537th, 538th, 539th, 540th, 541st, 542nd, 543rd, 544th, 545th, 546th, 547th, 548th, 549th, 550th, 551st, 552nd, 553rd, 554th, 555th, 556th, 557th, 558th, 559th, 560th, 561st, 562nd, 563rd, 564th, 565th, 566th, 567th, 568th, 569th, 570th, 571st, 572nd, 573rd, 574th, 575th, 576th, 577th, 578th, 579th, 580th, 581st, 582nd, 583rd, 584th, 585th, 586th, 587th, 588th, 589th, 590th, 591st, 592nd, 593rd, 594th, 595th, 596th, 597th, 598th, 599th, 600th, 601st, 602nd, 603rd, 604th, 605th, 606th, 607th, 608th, 609th, 610th, 611th, 612th, 613th, 614th, 615th, 616th, 617th, 618th, 619th, 620th, 621st, 622nd, 623rd, 624th, 625th, 626th, 627th, 628th, 629th, 630th, 631st, 632nd, 633rd, 634th, 635th, 636th, 637th, 638th, 639th, 640th, 641st, 642nd, 643rd, 644th, 645th, 646th, 647th, 648th, 649th, 650th, 651st, 652nd, 653rd, 654th, 655th, 656th, 657th, 658th, 659th, 660th, 661st, 662nd, 663rd, 664th, 665th, 666th, 667th, 668th, 669th, 670th, 671st, 672nd, 673rd, 674th, 675th, 676th, 677th, 678th, 679th, 680th, 681st, 682nd, 683rd, 684th, 685th, 686th, 687th, 688th, 689th, 690th, 691st, 692nd, 693rd, 694th, 695th, 696th, 697th, 698th, 69

2161
Jerusalem, October 31, 1977

Mr. A.H.Sakier
68 Regent's Park Road
London, N W 1

Dear Mr. Sakier,

Thank you for your letter of October 21.
I sent a copy of Mr. Katz's interview to each of your
friends, immediately upon receipt of your letter.

I wish to explain that my usage of the
word 'problem' is probably an awkward translation from the
Hebrew and I apologize if it sounded impolite. What I
meant was that you had to settle for an answer from me
while addressing a letter to Mr. Katz.

As for your wondering why don't we
forward the mail to the U.S. - the answer is that we do
it only in case of a matter of vital importance and an
emergency.

Again, my apologies and best wishes,

Sincerley,

Varda Askayo

68, Regent's Park Road, London, N W 1
October 21, 1977

Dear Ms. Askayo:

Thank you for your letter of the 16th, and for the enclosures. May I ask the following favour: to have a copy of Mr. Katz's interview (with Daniel Bloch) sent to two of my old friends who are influential in their respective communities, and who will know how to get some public relations benefit locally from Katz's masterly presentation:

Alfred H. Guttman, 1232B Hamilton Court
Lake Wood, N.J., 08701

Oscar H. Altshuler, 548 Madera Avenue,
Youngstown, Ohio, 44504

Secondly, I do not recall having written to Mr. Katz to Jerusalem about a 'problem'; I did write to him in care of the Embassy in Washington. It seems that I also wrote to him to Jerusalem--and cannot find my copy. Would it be asking too much--for a Xerox copy of my letter to him--so that I can try to get the answer to my problem elsewhere, without waiting for him to return to Israel. By the way, is it customary to hold letters for officials who may be away from Israel for as long a time as Mr. Katz is to be in Washington--until his return/ Aren't they forwarded to USA?

Thanking you, I am,

Faithfully,

A.H. Sakier

Ms. Varda Askayo
The Prime Minister's Office
Jerusalem

Invitation to Mr Begin

10/11

From Mr Christopher Mayhew

77

Sir, Mr Callaghan and his colleagues (who reject any contact, however informal, with any Palestine representative, however innocuous) have invited Menachem Begin to visit this country as their guest.

This is the man about whom David Ben Gurion, Israel's first and greatest Prime Minister, wrote, in a letter to Haim Guri, in May 1963:

"Begin is a thoroughly Hitlerite type, ready to destroy all the Arabs for the wholeness of the country (i.e. 'Greater Israel') . . . I see him as a great danger to Israel domestically and internationally. I cannot forget the little I know about this activity—and it has a clear meaning: the murder of tens of Jews, Arab and Englishmen—in the explosion of the King David Hotel, the pogrom in Deir Yassin and the murder of Arab women and children. . . ."

at the association
Hall on Satur-
day present were:
Claxton, president
Major-General W.
Colonel Command-
and Major-General
Director General of

ner

ment RCT (V)
ing Officer, 155
t RCT (V), Lieu-
J. Carey, and
regiment enter-
les and guests at
Mess, Aldershot,
e principal guests
ral and Mrs P. C.

the Papal F
Alibrandi Gaetano.

Among those present
Mason, Secretary of
Northern Ireland, M
Hillery, the Irish Pr
Jack Lynch, the new
Minister, and Mr Liar
the defeated former P
ter.

Lord Scarman

The life barony confer
Justice Scarman on 1
ment as a Lord of
Ordinary has been gaz
name, style and title
Scarman, of Quatt in
of Salop.

Science re- ology: Interfer-

334
68, Regent's Park Road, London, N W 1
October 3 , 1977

Dear Mr. Katz:

I hope that you can spare the time to read this letter, and to answer it, and I shall be very grateful to you for it, especially so because of the critical situation of the moment.

3371
2410
9-2670
Enclosed is a cutting from the 'Times' of today, part of a letter by the Hon. Christopher Mayhew, M.P. I have never seen the quotation from BenGurion; is the quotation accurate?

As long as we are in England, I want to try to be as useful as I can, and I have always been effective in communicating with non-Jews, as evidenced by the number of them to whom I sold Israel securities in my business in New York.

While I am writing, one more question, if I may: Is there any kind of figure, however approximate, of the number of Arabs living in what is now Israel, living there at the time of the issuance of the Mandate?

With regards from both Mrs. S. and myself,
am

Faithfully,

Abe Sakier

Jerusalem, October 16, 1977

Mr. A.H. Sakier
68, Regent's Park Road
London, N.W.1

Dear Mr. Sakier,

Unfortunately Mr. S. Katz is now in the States.

Your letter will be kept for him when he returns although I know that this will not help you in solving your problem.

Enclosed are some hasbarah material:

- 1) Interview with Shmuel Katz
- 2) An article by Prof. B. Akzin.

With best wishes,

Yours sincerley,

Varda Askayo

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להטברת חוץ

ט"ז בחשוון תשל"ז
28 באוקטובר 1977

תאריך:

מספר:

לכבוד
ד"ר יצחק בן גד
רח' הגליל 4
נתניה

ד"ר בן גד הנכבד,

מכתבך מה- 20 באוקטובר אל ד"ר משה יגר הגיע
בהעדרו של ד"ר יגר הנמצא בשרות מילואים.

עם שובו - במחצית השניה של נובמבר - יתקשר
עמך.

בכבוד רב,

ורדה אסקיו

ה' תשנ"א - 20/10/1972

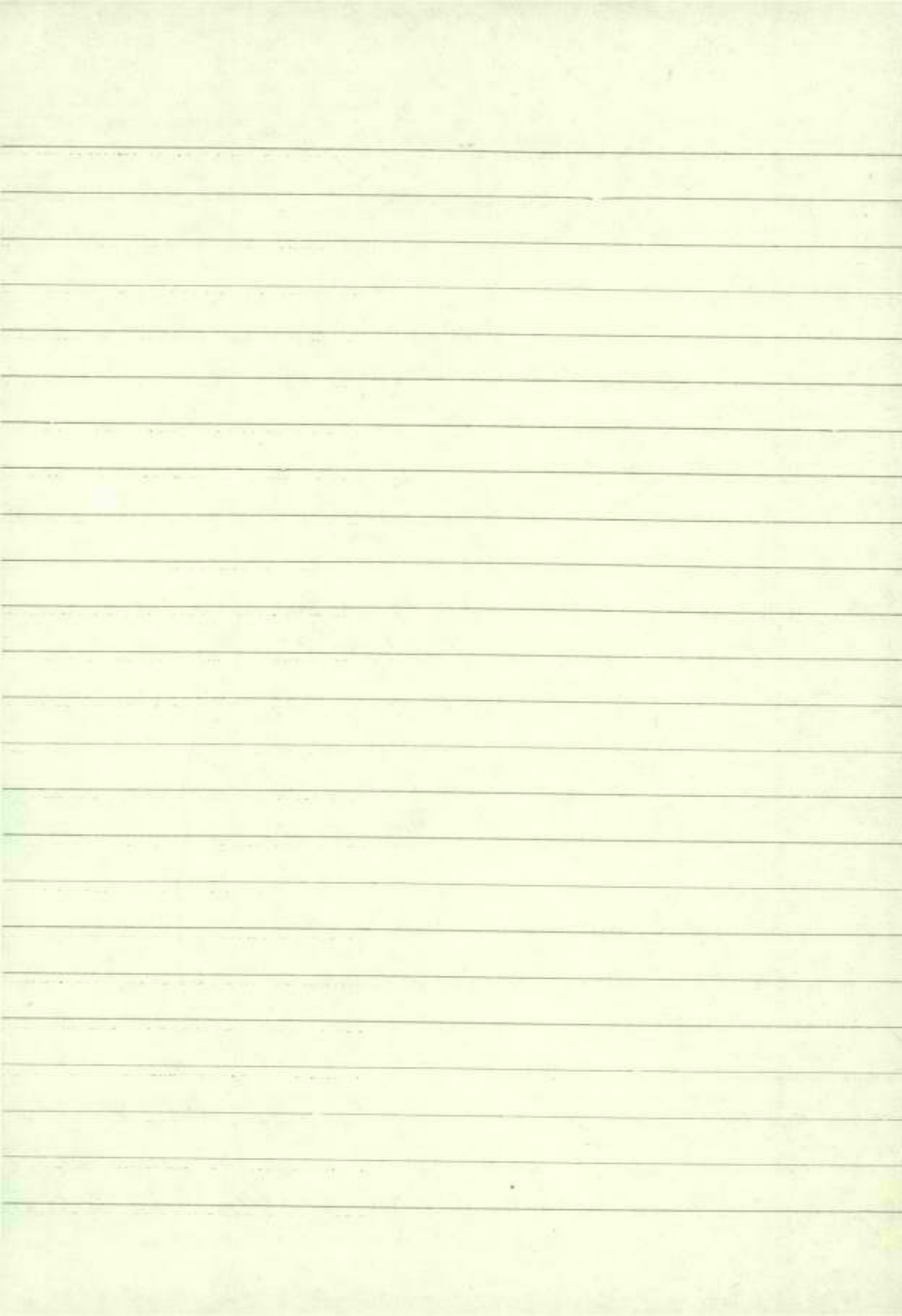
כ"ה אדר א' ת"ש
מכתב מאת המנהל
ישראל

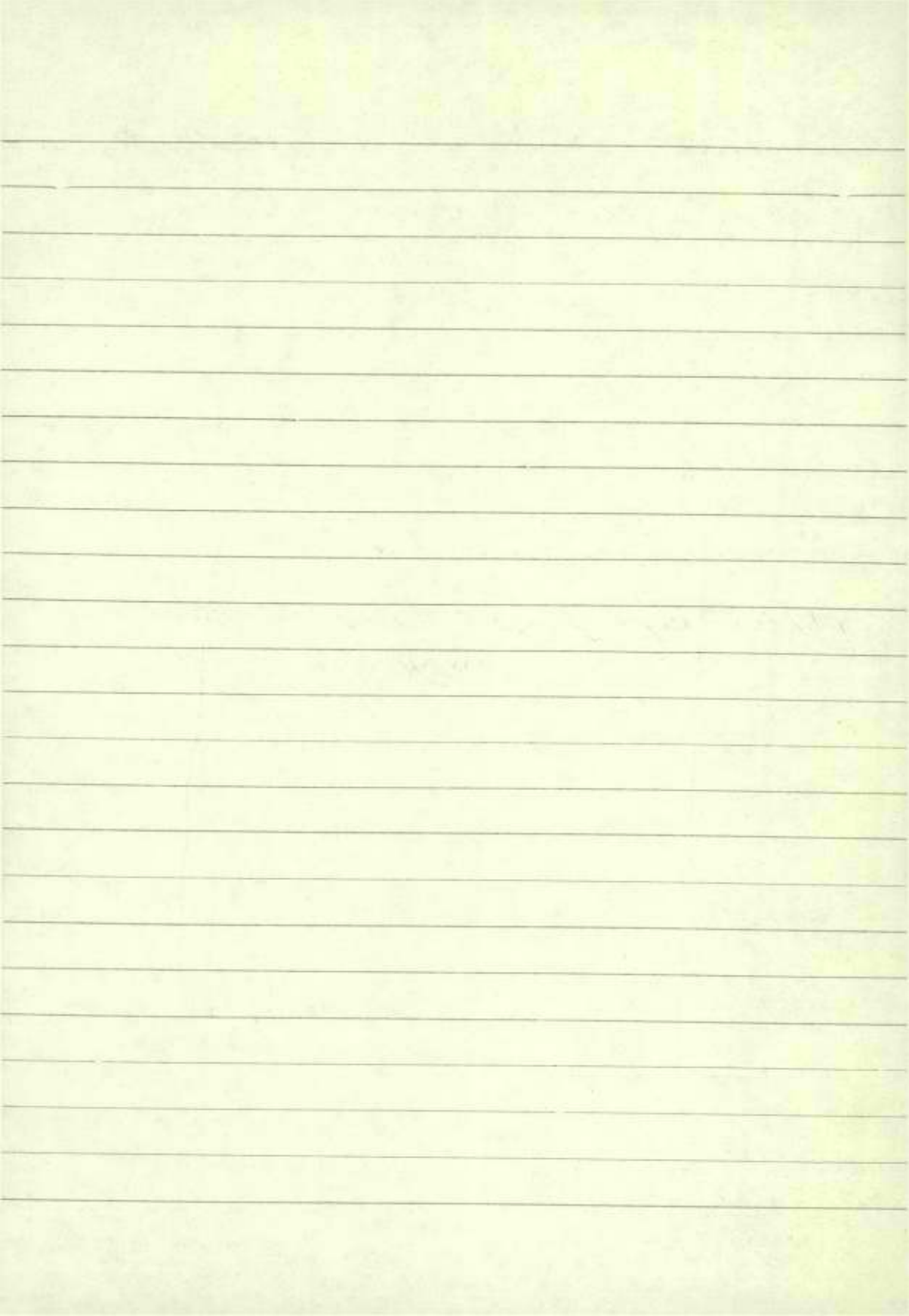
לכבודי אהבתי הנכבד ונאמן מר ישראל.

בשעה כבד שמעתי את הנאמן מר ישראל
והמנהל מר ישראל יצא משה זה שעה
אם שמעתי כי נכבדתי את הנאמן מר ישראל, אנונימי ונאמן
והנאמן מר ישראל נכבדתי. יאמרו כמה נאמן
אנונימי כי אנונימי נכבדתי ונאמן מר ישראל
הנאמן מר ישראל נכבדתי ונאמן מר ישראל
ישראל.

אני את הנאמן מר ישראל נכבדתי ונאמן מר ישראל
והמנהל מר ישראל נכבדתי ונאמן מר ישראל
אני יאמרו כמה נאמן.

אני את הנאמן מר ישראל נכבדתי ונאמן מר ישראל
והמנהל מר ישראל נכבדתי ונאמן מר ישראל
אני יאמרו כמה נאמן.

NEW PROPOSALS FOR WAR OF
PROPAGANDA

By Dr. Yitschak Ben Gad
(Macluf)

--Natanya

Who has not yet heard of the effectiveness of Arab propaganda? An Israeli diplomat once said that the Arabs and their blind supporters have so much propaganda power that even the Ten Commandments, if proposed in the UN by Israel, would be rejected only because of their Jewish origin. One of the most effective and dangerous tools in the hands of the Arabs is the Palestinian topic. It seems that the damage done to Israel's interests by the Palestinian issue has no precedent in the war of propaganda between Israel and the Arab states. Israel is being blamed today, even by some of her traditional allies, for being stubborn and intransigent concerning PLO participation at the Geneva conference and her withdrawal to the 1967 borders.

The result of Arab propaganda and the persuasion power of petrodollars is Israel's isolation. This unfortunate fact is in accordance with Arab strategy which realizes that the propaganda front is the continuation of warfare by different means. The Arab justifiably believe that should Israel become politically isolated - especially from America - she would receive less military and economic assistance. Then the weakened Israel would become an easier target for a coordinated Arab attack in the future, especially if Israel refuses to accept Arab terms for "peace". The Arab plan is that in the event of a new war, Israel would receive no assistance. This would contrast the American military supplies she received during the last war.

The conclusion is therefore very clear: for Israel, the propaganda front is no luxury. It is of the utmost importance for her

security that she, by no means, neglect this front any longer. The fact that America - Israel's major ally - is unfortunately leaning more towards the Arab position at Israel's expense - is indeed alarming.

During my visit to America last spring, I received a letter from Rabbi A. D. Silver of Long Beach, New York, in which he offered a suggestion to improve Israel's information campaign. Rabbi Silver suggested creating an Israeli Central Bureau for Jewish Affairs to forward bi-weekly or monthly official details of Israel's positions direct to representative Jewish councils in every major city of the Diaspora. This would include instructions to photostat the information sheets and mail them to a selected list of non-Jewish civic notabilities in their particular area. The rabbi believes that a very small annual levy by the council based on the number of congregants or Jewish families in the city could easily be sufficient to cover the expenses of "... such an extremely valuable protective project and gladly contributed. At the present there are ninety representative councils in the U.S.A." The delegation to all Diaspora communities of local councils would guarantee regular and frequent contacts with prominent non-Jews to successfully dispel the myths published by hostile elements. Translated sheets could then be arranged for communities in foreign countries.

Rabbi Silver wrote that the value of the information sheets would be greatly enhanced if they also contained paragraphs with some details of either the ethics and philosophy of Judaism, Jewish contributions to civilization, the horrors of the Holocaust, ruthless Soviet persecution of Jews, and the vicious falsehoods of anti-Semitism, aspects of the Jewish saga comparatively unknown to numerous non-Jewish intellectuals who occupy important civic and educational positions within the community, etc.. He wrote: "There is so much to our credit and glory that could be brought to the thoughts of the democracies if we realized that instead of communal fragmentation and disunity of procedure in this direction, we centralize it in order to achieve maximum beneficial results."

Rabbi Silver appealed to me personally, asking that his ideas concerning propaganda be published in papers in Israel as well as abroad, including the "Jewish Exponent". He is convinced that proper exposure will increase the chances for realization of his ideas. He contacted the Israeli Consulate in New York and the Israeli Mission to the UN. In addition, his proposals were forwarded to various Jewish dignitaries throughout America. In most cases, he received positive reactions although none promised to personally accept the

responsibility of the task, nor to begin action.

I decided to publicize Rabbi Silver's proposals because I believe that Israel's information machine is functioning at its lowest ebb to date. Any suggestion that might help Israel's information campaign should be welcomed. Although his proposals may not contain the revolutionary changes so urgently needed by Israel in her actions and attitudes towards this extremely neglected front, they may however, be a good step forward in our information campaign or at least end even partially, the deterioration on this front.

Temple Israel

Riverside Blvd. & East Walnut Street • Long Beach, N.Y. 11561 • 432-1410

RABBI
Abraham M. Mann

CANTOR
Aaron J. Caplow

The Rose & Irving H. Engel Center
70 East Park Avenue
Long Beach, N.Y. 11561

PRESIDENT
George Scheer

VICE PRESIDENTS
Simon Berger
Isidore Komanoff
Louis Lefkowitz

TREASURER
Harry S. Reiter

SECRETARY
M. Arthur Eiberson

PARNASSIM
Nathan Heyman
Leon Ohl

TRUSTEES
Stanley A. Alt
Simon Berger
Aaron Borowsky
M. Arthur Eiberson
Irving H. Engel
Dr. Leo Gordon
Judge Robert I. Kleiner
Philip B. Kohut
Isidore Komanoff
Herbert Lazar
Joseph Lefkowitz
Louis Lefkowitz
Hon. Theodore Ornstein
Harry S. Reiter
George Scheer
Dr. Emanuel Stein
Abe Wasserman
Isidore Wollerstein

ASSOCIATE TRUSTEES
Herbert Friedman
Lou Gelberg
Louis Hodes
Irving Kaplan
Ed Levie
Paul Moskowitz
Philip Moskowitz
Mannie Ringel
Isidor Roffer
David Shapiro
Leslie Virany
Gus Wurman

HONORARY PRESIDENTS
*Charles A. Silver
Dr. Leo Gordon
M. Arthur Eiberson
*Louis Steinbrecher
Irving H. Engel

HONORARY TRUSTEES
Herman Koch
Alex Wiesen

*Deceased

Dr. Yitzchak Ben Gad
Ha Galil St. 4
Natanya
Israel

October 14, 1977

Dear Dr. Gad:

By way of introduction, I am a colleague of Rabbi A. D. Silver of Long Beach, New York. I am also a co-founder of the United Jewish Council of Long Beach and Lido and, as indicated on the stationery, the Rabbi of Temple Israel.

Rabbi Silver was in my office to-day and we discussed his proposal concerning distribution of propaganda printed by the Department of Information of the Israeli Government through Jewish Community Councils in the United States. I have taken the liberty after the discussion with Rabbi Silver of writing directly to Mr. Arad of the Israeli Foreign Office advising him that the Long Beach United Jewish Council wishes to implement the suggestion made by Rabbi Silver and awaits a response from Israel. If affirmative, we are waiting to initiate our activity, providing influential and certainly uninformed non-Jews in our area with information provided for us by the Israeli Government.

I do hope that we will be successful in this endeavour and trust that you will be of assistance in communicating the willingness of our Council to begin immediately the education of our non-Jewish brethren to the realities in the Middle East conflict.

I thank you most sincerely for your assistance and look forward at some date to meet you personally.

Sincerely,

ABRAHAM M. MANN
Rabbi

AMM/pv

מדינת ישראל

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

תאריך: ט"ז בחשוון תשל"ז
28 באוקטובר 1977
מספר:

אל : מר זאב חפץ, מנהל לשכת העתונות הממשלתית
מאת: משה יגר

הנדון: מאמרי גדעון וייגרט
מכתבך מה-23.10.77

אני מכיר את גדעון וייגרט וגם חלק ממאמריו
וחוברותיו. (לא הכל). אינני רואה סיבה שלא להציע
את החומר שלו לכתבים זרים בתנאי שיש לך תקציב לכך.
אני לא מאמין שהוא מתכוון לתת לך את הדברים חינם.

ב ב ר כ ה,

דר' משה יגר

מדינת ישראל

לשכת העתונות הממשלתית

תאריך 23.10.77

מספר

אל: מר משה יגר, יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

מאת: זאב חפץ

משה היקר,

מצ"ב מספר מאמרים מאת גדעון וייגרס בנושא יו"ש, עזה וירושלים המזרחית.

כמו כן מצ"ב רשימת חוברות מאת וייגרס.

הוא מציע שנעמיד את המאמרים והחוברות לידיעת כתבים זרים המבקרים בארץ.

אבקש לעיין באמרים (וייגרס אומר שאתה כבר מכיר את החוברות) ותחווה את דעתך לגבי שימוש במאמרים בהתאם למדיניות ההסברה של יועץ רוח"מ לענייני הסברה.

מברכה,

זאב חפץ

07.1 258

PALESTINIAN VIEWPOINTS

NO PEACE WITHOUT A FREE PALESTINIAN STATE

MOHAMMED ABU SHILEAYA

THE ESTABLISHMENT OF TWO STATES IN PALESTINE

WHAT PALESTINIANS SAY

BY

GIDEON WEIGERT

THEY WILL NEVER LOOK BACK

HOW GAZA STRIP REFUGEES REHABILITATE THEMSELVES

BY GIDEON WEIGERT

TRAINING FOR A BRIGHTER FUTURE

THE STORY OF VOCATIONAL TRAINING IN THE WEST BANK AND GAZA

BY GIDEON WEIGERT

WHERE DOCTORS MEET

ARAB-ISRAEL MEDICAL COOPERATION

BY GIDEON WEIGERT

ARABS AND ISRAELIS; LIFE TOGETHER

BY GIDEON WEIGERT

FLOURISHING DESERTS

GIDEON WEIGERT

PLOUGHING NEW FIELDS

FARMING IN THE WEST BANK

PALESTINE

The Alternative Voice

Those who perpetrated attacks against Israeli targets—such as Tel Aviv's Savoy Hotel and Lod airport—came to kill. Their comrades who attacked the Semiramis Hotel in Damascus did not intend to kill. Yet the latter were hanged on Syrian gallows, while the former were brought before Israeli courts and received a fair trial. Their lives were saved and their right to appeal was never disputed. —Mohammed Abu Shilbaya in the East Jerusalem Arabic daily, "Al Anba," October 1, 1976.

HOW MANY PALESTINIANS? No one really knows. The last official census, carried out by the British in Palestine in 1946, revealed 1,100,000 Christians, Moslems, Druse and other non-Jews. Since then no formal census has been conducted of all former Palestinians. Various estimates put their figure at between 2,500,000 and three million.

Where do they live today? The only official census since 1946 was that done by the Israelis after the Six-Day War covering the occupied territories and the Arabs within Israel itself. Today's official figures are 800,000 inside Israel proper (including East Jerusalem); 800,000 on the West Bank (Judea and Samaria); and 450,000 in the Gaza Strip, a total of 1,750,000. A further 750,000 former Palestinians live on the East Bank of the Jordan River, where they enjoy Jordanian citizenship and the full prosperity of the Hashemite Kingdom's economic development.

What do the Palestinians really want? Do these 1½ million-plus, living in areas now under Israeli control and forming over half the total of all Palestinians (the rest living, apart from Jordan, in various other Arab countries, in Europe, the Americas and North Africa), really all subscribe to Article 10 of the Palestine Liberation Organisation's national platform, according to which "commando actions constitute the nucleus of the Palestinian popular war"? Do they identify themselves with the henchmen of Dr George Habbash who massacre Jewish children in Israeli settlements? Do they all seek the establishment of a secular democratic State in all of former Palestine after the destruction of Israel and the rejection of UN Resolutions 242 and 333? Do they reject the notion of the Geneva peace conference, as did the

PLO's eleventh session in Cairo in June, 1974?

Says Abu Shilbaya, a Palestinian and the author of several fundamental books on the problems of his people and their future: "By coining the slogan of the liquidation of the Zionist entity and the imaginary demand for a secular democratic State, the Palestinian organisations commit the same mistake as their former leadership in Palestine, when it rejected the partition plan of 1947. The experience of Cyprus, Iraq and the Sudan shows that co-existence between various nationalists in one State is impossible."

Sani el-Bitar, a teacher from a well-known Moslem family in Nablus, wrote in "Al Anba" strongly condemning the Palestinian terrorists who had attacked Tel Aviv's Savoy Hotel. He wrote, *inter alia*, that "the only way to peace is not over the dead bodies of innocent people, but by means of mutual recognition." At a symposium conducted by five leading Palestinian journalists in Jerusalem Abu Shilbaya declared: "I demand that the PLO recognises Israel and its

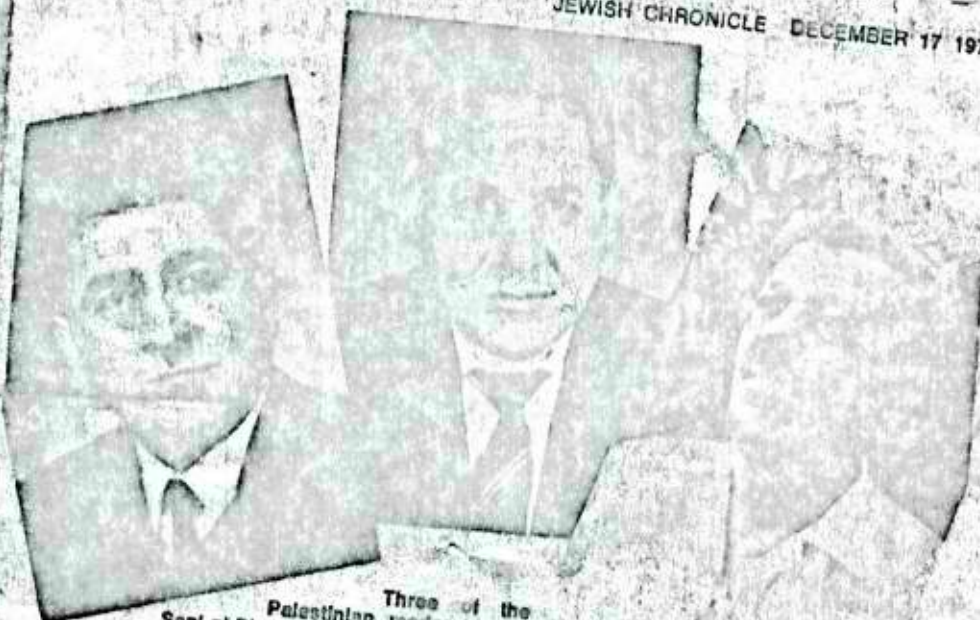
By GIDEON WEIGERT

right to full independence, to live in peace within secure borders." His colleague, Fawzi e-Shanti, added: "I support a federative solution in which a recognised Israel has its full place as an equal partner side by side with her neighbouring Arab States."

In April, 1976, for the second time since Israel's occupation of the West Bank, free democratic elections took place throughout Judea and Samaria. For the first time women were enfranchised (a right they do not have in Jordan) and more than 20,000 of them went to the polls. Said Hassan Hussein e-Zeir, the Mayor of Safit (a town in Samaria): "This is a very important development for us. We Palestinians are preparing ourselves under Israeli democracy for our own State. We want to live in peace, in our own country side by side with Israel, in harmony and as mutually recognised States, as friends and good neighbours."

As soon as the election results were declared the Israeli media pointed to the "extremist, radical, pro-Communist elements" which have taken over the West

IF CHAIM WEIZMANN could say he was celebrating the 30th anniversary of the Balfour Declaration, as he did in 1948, he would be right. The Balfour Declaration, as it is called, was the first step towards the establishment of the State of Israel.

Three of the
Palestinian moderates. Left to right:
Sani el-Bitar, Mohammed Abu Shilbaya and Fawzi e-Shantl

Bank municipalities." Readers and listeners were made to believe that civil war would break out within days. This distorted picture was completely rejected by Abu Shilbaya in one of his most courageous pieces, signed with his full name. Writing soon after the elections he asserted: "We Palestinians should support moderate Israeli individuals, groups and organisations which declare themselves in favour of a just solution."

"Let us work hand in hand with them and show the world that there are Palestinians who identify themselves with these Israelis in seeking a just solution to the conflict." He added: "I am more convinced than ever before that we Palestinians will never receive our rights until we convince and obtain the moral support of wide public opinion among the Israelis."

Is Abu Shilbaya a lone wolf? Nazih Hijazi, a well-known Hebron writer, filled on his fellow Palestinians in the West Bank after the elections: "Newly elected mayors, enough speeches. Now it's time for 'back to work' orders. Now, having declared yourselves in favour of our being politically represented by the PLO and having paid lip-service, go back to work. We did not vote for you in order to liberate the areas from Israeli occupation, but to serve us. The building of a single school for 40 West Bank children, the paving of one metre of streets, the cleaning of two pavements—each of these is worth a thousand of your speeches. Work is our real jihad (holy war)."

Recent events in Hebron have resulted in a new wave of articles and other expressions of opinion by Palestinians in the West Bank and in East Jerusalem. Early in September the

national Palestinian daily, "Al Fajr," published a two-page supplement presenting the views of a dozen Israeli writers, MPs, professors and others on the Israeli-Arab conflict. Their common line was a recognition of the Palestinians' right to live in their own State in peace alongside Israel. This was the first known case of a national Palestinian newspaper venturing to publish such positive Israeli thinking on such a wide scale.

The day after the Hebron incidents in September the leading Palestinian paper, "Al Quds," published an editorial in which it declared: "However angry and abject we are at the action of the Jewish extremists who defiled holy Koran books in the Cave of Machpelah, this does not stop up rejecting the notion of answering one mistake with another. We are against attacks on holy books. Such acts constitute an affront to our own tradition, an aggression to be severely denounced."

And the teacher, Sani el-Bitar, wrote in "El Anba": "The solution to our problem will be reached only in accordance with the UN resolutions of 1967 and 1973 and on the basis of full mutual recognition between the Palestinians and the Israelis."

In the same Arabic daily Abu Shilbaya confessed: "I am a Moslem who honours Moses and Jesus as he honours Mohammed. There was simply no reason whatever to react to a handful of Khyat Arba fanatics by taking revenge against holy Torah scrolls. Those who committed that shameful act forgot their Islamic teachings of tolerance and forgiveness."

There are, indeed, Palestinians and Palestinians.

The author is a well-known Israeli writer on Arabs in Israel and the territories.

refuseniks in the

Our Neighbors

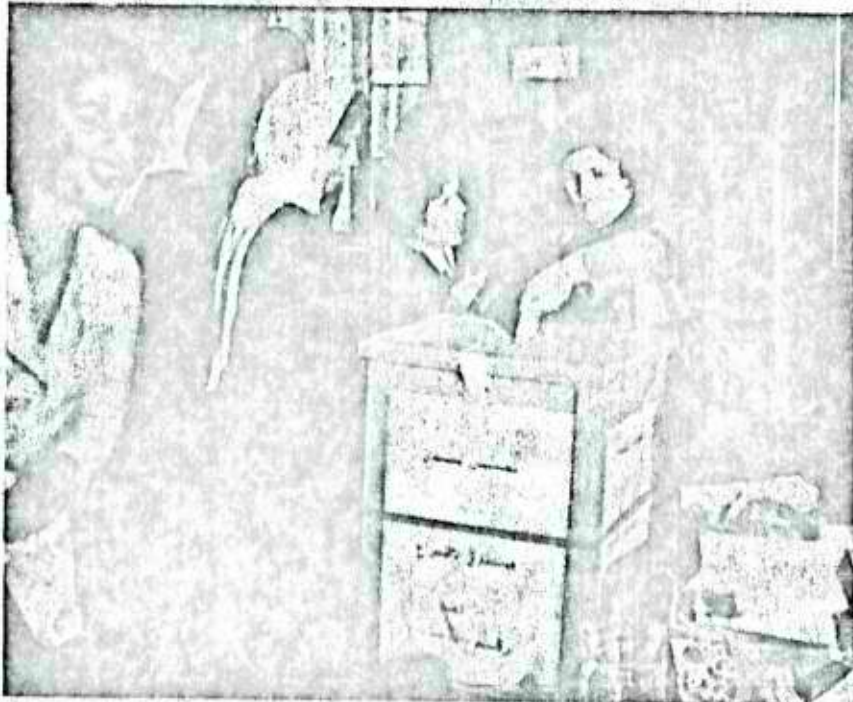
West Bankers Go to the Polls

by Gideon Weigert

Two outstanding features characterize the elections in the West Bank. They were doubtlessly results of recent amendments to the Jordanian election law, introduced upon the recommendation of the West Bank mayors that granted the franchise to women

authorities generally approve the elected council's choice.)

Another new feature in the West Bank elections was the formation in some towns, of "national blocs," lists in which pro-Syrian Ba'athists joined with pro-Hashemites and Communist and PLO followers in a

Women voting in Nablus for the first time.

and made possible an increase in the number of younger voters.

As to the women, not only did the 33,000 eligible voters among them exercise this right for the first time, but several of them even put their names up as candidates.

The average age of the voters dropped considerably, with 70% of them being under 50 years (10% between 25-30 years old) and a high percentage having a full secondary school education, with many belonging to the free professions.

Defense Minister Shimon Peres challenged the contention in much of the media labeling candidates as PLO, Communist or Pro-Hashemite supporters. (Under Jordanian law the governing authorities may appoint as mayor any of the elected councillors or even bring in a mayor from outside to head the council. Israeli

strange bedfellowship.

Yet, there was a carnival atmosphere in the West Bank election day, only enhanced by the unexpected downpour of rain, always a "N'amieh" (a blessing from Allah).

The multi-color crowds, the loudspeakers mounted on vans, the posters decorating houses and shops, and the free coffee bars, at the headquarters of the various lists and candidates, all added to the atmosphere.

With the percentage of voters well above 70% and, in places such as Kabatlah and Yabad reaching over 92%, little wonder that Nablus correspondent Mohammed Amirah reported to his Jerusalem Arabic daily: "...in spite of the fact that these elections came so close upon the 'painful' events in the West Bank last month, the stone-throwing, road-blocks and burning tires, life is stronger than everything else and the West Bankers lived through a wave of constructive excitement the

like of which the area had never before witnessed." He added, "...voters showed a high degree of responsibility and awareness, they made up their minds long before going to the polls and were careful to choose only the most gifted, mostly academically trained, candidates; maturity and consciousness played a great role..."

Analyzing the election results, observers distinguished three significant phenomena:

1) While in 1972 55% of the successful candidates were "newcomers," this time the percentage rose to nearly 65%.

2) The lively participation of women resulted in 68% of those eligible voting as well as many women staffed polling committees. True, none of the female candidates succeeded in securing a municipal seat, yet the fact that in some towns, such as Betounia and Yabad, for example, women voters exceeded male voters, speaks for itself. The President of the Tubas Charity Society, Mrs. R. Zu'abi, whose campaign manager was her husband Ruhl, declared on the eve of the elections that she was "proud of being a candidate and her husband shared her pride in this." She added that: "Today the West Bank woman has come of age; she is capable of contributing a lot to the development of society on the West Bank."

3) The significant drop in the influence of traditional clan heads, who used to lead municipalities. This was clearly evident from the successful candidacy of such persons as Dr. Hatem Abu Ghazaleh and alleged Communist supporter Khaldun Abdul Hak in Nablus; or Attallah Rishmawi, a political detainee from Beit Sahour and agronomist Fahed Kawasmeh in Hebron.

This trend has not yet reached its full turn since such personalities as the mayors of Bethlehem and Safit, Elias Freij and Hussein a-Zeir, respectively, were reelected. Yet, as explained by a resident from Jenin, "Today's elections are no longer run on family lines; today we are free. We have learned a lot in the past few years and made great progress."

As veteran editor Fawzi e-Shanti put it in a first comment on the elections: "The new councils will face many obstacles at the beginning; many of them have given political pledges to which they will not be able to live up, yet the new municipal councils should be an excellent mixture of old and new. They will be held to a high level of responsibility, they have to provide better services and implement many reforms..."

"Al Kuds", leading Jerusalem Arabic daily, noted editorially: "The Councils are Not Parliament"; "Don't let us forget that, contrary to views expressed in some quarters by candidates, the new councils have limited scope for activities..."

JERUSALEM

ISRAEL'S PRESENCE IN EAST JERUSALEM

HOUSING FOR EAST JERUSALEM

THE HISTADRUTH IN EAST JERUSALEM

SEVEN YEARS OF TRIAL AND ERROR (1967-1974)

Our Neighbors

Where Arabs and Jews Learn Together

by Gideon Welgert

5/12/75

A group of 25 Jerusalem Arabs and ten Jews, men and women, recently spent an unforgettable weekend at Kibbutz Jezreel in Lower Galilee. They were all pupils of the Martin Buber Center for Adult Education in Jerusalem where every Monday and Thursday hundreds of Arabs and Jews attend classes in Arabic and Hebrew which, the director of the Institute, Mr. Kalman Yaron, describes as "much more than just a mere language school."

Says Mr. Yaron, "I consider the study of each other's language as an important bridge towards peaceful co-existence of the two people living together in Jerusalem today."

The students are taught by a staff of nine qualified teachers, five of them Arabs. The courses include not only Arabic and Hebrew language classes but also provide for a variety of social and cultural activities such as visits to places of interest and evenings devoted to folk dancing, music and folklore.

The moving spirit behind this unique experience is Therese Sant from the Sisters of Zion Order, a Swiss nun with an M.A. degree from the Hebrew University (in the history of the Jewish people) who joined the project right from the beginning. Today "Therese," as she is called with affection, serves as Mr. Yaron's assistant for all Buber Center activities in connection with the Arab population. In this capacity she not only organizes and supervises the language classes but also represents the Center in a variety of committees and meetings of public bodies.

"For me, my work is much more than merely a place of employment," Sister Therese told me. "I derive from my work an enormous amount of satisfaction, feeling that it serves as a 'living link' between the communities of the Holy City."

One highlight is the experience of having mixed classes of Jews and Arabs who have reached about the same standard in learning each other's language. When this was first proposed, Arab pupils hesitated to participate. "Today this has become a favorite feature of our program: both groups became enthusiastic about it and asked us to repeat it," says Therese.

Sister Therese organized and led the group to the kibbutz. About that weekend she recalls, "many of our Arab pupils had pre-set ideas about life in an Israeli commune. As soon as we arrived each two of them were 'adopted' by a kibbutz family with

Arab & Jewish teachers of the Martin Buber Center

whom they stayed over the weekend "living in" with them, joining them for the meals in the common dining room, visiting their children in their homes, etc. Upon our return to Jerusalem there were many intense

discussions in the bus! But it is obvious that our Arab pupils had shed their ideas of kibbutz life. Oh yes, we were told that there family life in a kibbutz, now I and understand life in a kibbutz.

ISRAEL DIGEST

INTELLECTUALS, workers, trade unionists and journalists, male and female, from Jewish and Arab sections of the Holy City were among those who assembled at the Kibbutz Kiryat Anavim guest house.

They met under the auspices of the Arab-Jewish Discussion Circle, founded by the Histadrut in East Jerusalem in 1972 and still the only one of its kind in the unified city.

Amid the breathtaking scenery of the Judean hills and nearby forests on the approaches of the Holy City, the participants held a five-hour dialogue, with many Arab speakers using fluent Hebrew and vice versa, interrupted by person-to-person talks over tea and at supper in the dining-hall.

True, the discussions sometimes became heated and at brief intervals, emotions seem to burst out on both sides. But throughout the long hours of debate, the general mood was one of a clear urge to try and understand the other side—a common effort to reach a basic outlook, a common disposition which would make life together easier, brighter.

Missing citizens of Carmiel

The township of Carmiel, halfway between Acre and Safed, is celebrating the tenth anniversary

In search of common ground

Can Israelis and Palestinians live together, sit together, discuss together problems of mutual interest? Shortly after the signing of the interim accord between Egypt and Israel and 12 hours after the official PLO statement in Beirut rejecting any idea of coming to terms with the Jewish State, some 60 Israelis and East Jerusalem Palestinians gave an overwhelming affirmative answer to these questions, as GIDEON WEIGERT reports.

Thus Fuad Jaber, a Palestinian journalist, welcomed the signing of the new interim pact, though regretted that the Palestine issue—which he believed was the crux of the dispute in the Middle East—had not been touched.

Nissan Hapaz, a Jew from the Jerusalem Labour Council, expressed the hope of all participants that Jerusalem would become a city of peace for both communities.

Mrs. Nassab Afifi Nashashibi,

ther 1,500 would be built in the next two years.

Noting that twelve industrial plants and 20 workshops were also planned, he said that the town was now ready to "take off" on a new spurt.

a teacher from a well-known Moslem Jerusalem family, complained that not many East Jerusalemites were actually living in the city.

She said: "True, in this discussion circle, I feel we all have complete freedom of speech, everyone of us, Arab and Jew, to really speak out our mind. But there are still many in East Jerusalem who are afraid of speaking out frankly. They seem to be scared to express their feelings under a Jewish regime. Some believe that they might be imprisoned. We lack sufficient civic information and we don't really know enough about what the mood in Israel is".

Na'im Zakan, a worker from

West Jerusalem and a refugee from Iraq who fled his country in 1952, welcomed his Arab co-participants in the dialogue, pointing out the importance of this frank exchange of ideas and asking that more frequent meetings be arranged.

Mohammed Bader, a Palestinian student who had recently returned to Jerusalem after completing his university education in an Arab country, said that there were many Palestinians in the Arab world who would like to come back here and live in peace. However, the present scheme which enabled some families to be reunited was too narrow and allowed too limited a number to return.

Fares Ayoub, also from East Jerusalem, hailed the Cairo-Jerusalem agreement as "a first step towards peace. Let all pray for real peace so that our children be spared the misery of new wars and may live together in security for their future, every one of us denounces violence and terror committed by whom ever it may be".

The evening concluded with the participants wishing each other a "happy Ramadhan"—the Moslem holy month of fasting—and "Shana Tova". Several Arab and Jewish couples spontaneously invited one another to visit their homes.

A visitor to the Mayer Institute of Islamic Art in Jerusalem.

Arabs learn about Islamic culture

By GIDEON WEIGERT

THE PINK STONE building at the top of Jerusalem's Rehov Palmach which houses the L.A. Mayer Memorial Institute of Islamic Art is becoming a sight-seeing "must" for the Arabs of East Jerusalem and administered areas.

Since it opened a few months ago, says Dr. Gabriel Moriah, expert on Islamic art and director of the Museum, it has already drawn more than 1,000 Arab visitors, despite the fact that it has received little publicity in the Arabic press. Half of the visitors have been pupils of Arab schools coming on organised tours. The rest have been adults from the minority communities and from the administered territories. Excursions to the Museum of Islamic Art are organised by the Government Information Centre, the West Bank military government and other institutions.

When I was at the Museum recently, I talked to Yousef Muhsen, who had just finished guiding a group of Arabs from the southern section of the West Bank.

Born in Daburiya, near Mount Tabor, Yousef is taking his Master's degree in Islamic Art at the Hebrew University. Working as a museum guide in his spare time, he has organised groups of fellow students and taken them on guided tours of the Museum which is thought to be one of the best-arranged exhibitions to be found anywhere.

In Yousef's opinion, the younger Arabs, whether Israelis, East Jerusalemites or West Bankers, do not yet have a full understanding of their artistic cultural heritage, and tend to regard a visit to the Museum as just an outing away from school. "It pains me, as an Arab, to have to say this. But we have to try and implant an appreciation of Islamic culture in our children from their earliest years and encourage it right through their school days."

OLDER ARABS, on the other hand, show much more interest in the exhibits, Yousef reports. A West Bank sheikh, who recently toured the Museum with an organised group from his district, asked some penetrating questions about the artefacts on display. He then said:

"The world thinks of us Moslems as being men of the desert, with no culture of our own. Seeing what I have today, I now know better. We have a cultural heritage we can be proud of."

Some of the exhibits at the Mayer Institute Museum date back to the birth of Islam in the seventh century CE and come from countries as far apart as India and the Balkans. They include some of the finest ceramics known, superb examples of metalwork, ivory carvings, textiles, Persian miniatures, handwritten Korans and Ottoman "firmans" (official edicts).

RE

T
th
di
p
s
t
e
d
s
c
d
st
of
A
pr
no
th
I
mi
fac
abo
fact
stir
thro
fore
out
stri
the
str
tin
dy
oc
it
re
v
to
a

8/8/77

HEBREW DIGEST

Meet Ghassan Abu Samrah, Arab Deputy Youth Mayor

by GIDEON WEIGERT

For the eighth successive year, "Youth City" was opened in unified Jerusalem with a mixed attendance of Arab and Jewish youngsters.

It is run by the Youth Council, 14 out of its 32 members being Arabs from East Jerusalem. In a cordial atmosphere youths from both sides of the city meet weekly to discuss sports activities, mixed competitions and games, and prepare the annual Youth City, the highlight of which is the last day, when the council's members — Arabs and Jews alike — take over city hall for a day and occupy the desks of Mayor Teddy Kollek, his deputies and city department chiefs in order to run the city affairs for 24 hours.

In its final session before the opening of "Youth City" the council elected Miss Dorit Raz as mayor, with Ghassan Abu Samrah, an East Jerusalem Arab, as her deputy.

16-year-old Ghassan remembers that his involvement with the Youth City dates back to when he played on an Arab basketball team there. At the end of last year, the "Rashidiyah School Sports Center" in East Jerusalem asked young Ghassan to take over as basketball trainer for a team of 20 young Arab basketball players. In addition he represents the Rashidiyah Center (one of 12 East Jerusalem youth sports centers functioning today) at the "Youth City"

(Continued on page 14)

man problem...

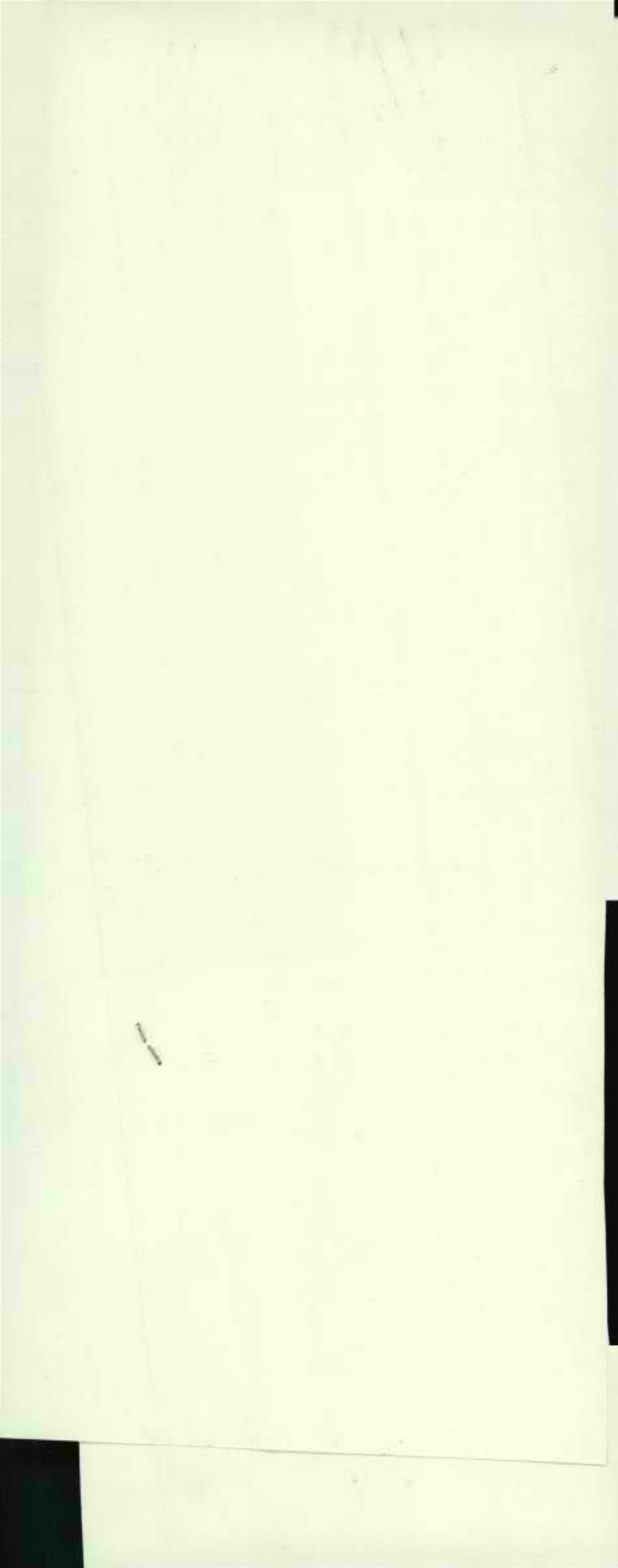
JERUSALEM — from page 7

where he regularly meets with Jewish counterparts, youth instructors and sports trainers in West Jerusalem.

Says Ghassan: "I don't know what happened to me but in the course of our Council meeting, when the question of electing a 'mayor for a day' was brought up for discussion, I decided without any prior thought to put up my candidacy." The result was that Ghassan received nine votes and became "deputy mayor."

Ghassan Abu Samrah takes his task very seriously. "I have the feeling that I am filling a responsibility towards my people, the inhabitants of East Jerusalem. True, we already have excellent relations with Jewish youth but to run 'Youth City,' together with Dorit, is something quite different."

Ghassan wants to study Hebrew, one of his brothers is a member of Jerusalem's Police Force and knows Hebrew fluently. "We need to learn each other's languages in this town in order to understand our neighbors better and be able to talk with them."

JERUSALEM

How Jerusalem's Arabs See Their City

by GIDEON WEIGERT

Jerusalem's Al Aksa Mosque

On June 23, 1977, ten years will have passed since that historic day when Jews and Arabs began to mix freely in the Holy City. The 19-years-old roadblocks and barriers were removed. It was a day about which Palestinian journalist Nabil el Khoury later wrote ("Al Hawadith" Beirut, April 23, 1971) "... the Arabs swarmed by the thousands into new Jerusalem. Jaffa Road was full of them to such a degree that the Hebrew language disappeared from it and only Palestinian Arabic was heard there. . . ."

Ten years have passed since. Instead of hatred, preached for 19 long years from the Jordan side of the barbed wire fences, Arabs and Jews of the Holy City live today in their undivided city in peace, working together and trading together. They have also started on the long road of establishing cordial social and cultural relations. The daily contact increased so that even the Kadi of Ramallah had to admit that the period after 1967 had brought to the city "a heaven of peace and tranquility the like of which its inhabitants had never before enjoyed." (Sheikh Mohammed

Ad'ad el Imam "El Quds", East J'lm, May 16, 1971.)

The picture in reality is neither completely black nor white. There are East Jerusalemites, and let us remember they are Jordanian citizens, who are not happy under the Israeli regime, they would like to have their own rule, live under their own flag. They feel they have justified complaints, that many of their essential problems have been side-stepped.

True, in some ways, the Arabs themselves are at fault. Three Arabic dailies published in East Jerusalem rarely devote space to studies on the constructive side of the unique co-existence in the Holy City. Up to now, most Jerusalem Arabs have refused to take an active part even in such vital fields of their own interest as education, town planning, etc.

On the other hand, mistakes were made by the authorities in dealing with essential problems of East Jerusalem Arabs. Government and labor federation offices in East Jerusalem are headed by Jews or Israeli Arabs — not by Jerusalem Arabs. Although Arabic is an Israeli official language, it is not used in government correspondence with Jerusalem Arabs, and there is no telephone directory in Arabic.

East Jerusalem Moslems wishing to marry must travel to Jaffa to register with the Kadi there, since Israel doesn't recognize the Jerusalem Kadi; less than 200 apartments have been built for Jerusalem Arabs in ten years, compared to the thousands of houses for Jews. Says Mayor Kollek, "We were promised a major Arab housing project would be ready in 1974 at El Azariyah, until today not even the first skeleton has gone up." (Interview with Ha'aretz March 23, 1978 — the situation has not changed since.)

Since 1974, the East Jerusalem school curriculum was switched back to what it was before 1967, with minor additions, after experience proved that the Israeli-Arab curriculum, introduced in 1967, was unsuitable for East Jerusalem.

Much has been achieved on the positive side in the decade of living together. One of Israel's most popular innovations has been the introduction of the National Security scheme in East Jerusalem, from which the bulk of the population draws great benefits, belonging, as they do, to families with many children, old parents, etc. Another important development prompted veteran Arab journalist Fawzi e Shanti to go out of his way with praise. This is the area of medical cooperation. ("Where Doctors Meet," by the author, J'lm 1976).

Thousands of heads of families have joined the Histadrut Labor Federation and enjoy the same benefits, employment conditions and medical insurance as their Jewish co-workers. A

pattern of workers' solidarity has begun between Arabs and Jews in the Holy City, manifesting itself, for example, in the case of the city's Jewish taxi drivers, who received the unqualified support of their Arab comrades when on strike. Later, Jewish drivers backed their Arab colleagues when they, in their turn, had differences with the authorities.

Hundreds of Arab city workers, headed by Assistant Director General Salah e Din Jarallah, enjoy the same grades, wages and social benefits as their Jewish colleagues. A large range of social, cultural and sports activities in unified Jerusalem bring Arabs and Jews into closer contact. The municipality's youth department supports Arab youth clubs and their activities are often coordinated with that of Jewish clubs, culminating in the annual "Youth Town" in which an East Jerusalem youth acts as deputy "mayor" for the day.

Adult cultural activities for Arabs and Jews are offered by the Euber Center on Mt. Scopus. Its language center is a real meeting place for pupils from both sections of the city. The Center also held an artist exhibition "Jerusalem; My City," in which 35 Jewish and Arab amateurs participated. The Histadrut's five-year-old Arab-Jewish Discussion Circle meets regularly, and holds occasional outings for its members, who are eager to reach a common understanding with each other.

Mutual visits of Moslems, Christians and Jews, on their respective feast days, have become a tradition. During the winter of 1974, thousands of Jerusalem Jews braved heavy rains in order to pay courtesy calls on their Moslem friends and co-workers on the occasion of Id El Fitr, ending the holy month of fasting, Ramadhan.

Mohammed Abu Shilbaya wrote about what the Arabs have learned in this past decade: "They will never be the same people as they were in 1967."

Whatever may be said about lights and shadows in the Holy City today, the hopes and failures of its over 90,000 Arab inhabitants, there seems to be widespread agreement on several basic issues for future Arab-Jewish relations in the city:

They want the city to remain open; they wish the free access between both sections to continue; they want to work, trade and maintain social relations with their Jewish neighbors, and, finally, they don't want their city to be ruled from the outside again — even from an Arab capital.

The fact that there is still much to be done does not hide the fact that Jerusalem's Arab and Jewish citizens, ten years after the reunification of the city, following a war which ended 19 years of division, have achieved many positive goals in living together. This, under the objective circumstances, is not a small achievement.

EYE-WITNESS REPORT

would not initiate hostilities on its eastern front. The reply was an unprovoked, indiscriminate artillery barrage upon all parts of Jewish Jerusalem and towns and communities fronting the border.

I was covering the war for America's Mutual Broadcasting System. On the first day of the fighting, our two-man team was reduced to one after the field correspondent was taken to hospital with shrapnel wounds from a mine in the Gaza Strip. All day Monday, working in the Government Press Office on lower Jaffa Road, I feverishly filed reports, based on Army communiques and radio dispatches. It was an unnerving experience to dash out of the building in the dead of night into a blacked-out city and, hugging the doorways, run down the street to the radio booth in the central post office as shells burst nearby and machine gun fire whipped overhead.

With my colleague gone, my frustration grew. Other correspondents were getting into the field; I was tied to a microphone with ten broadcasts a day. On the night of the second day, after my last broadcast, I drove to the forward artillery spotting station in the Histadrut Building on Straus St. There on the roof was a searchlight, the only light in the blackness, fingering the Arab lines, throwing targets into sharp relief for the attacking Israeli planes.

"If you want to see the capture of the Old City, come back tomorrow at 7.00 a.m.," the artillery commander told me. "The capture of the city" I repeated numbly. For nineteen long years the Arab Legionnaires, secure behind their battlements, had casually opened fire on us whenever the mood seized them. I had been waiting for this moment not only for nineteen, but in a deeper sense, for two thousand years.

Promptly at seven I was on the roof, armed with a tape recorder. I found the officer and his men huddled over a map. Lying next to it was a timetable.

"How long is this going to take," I asked him?

"About three hours."

"What's going to happen now?"

He glanced at his watch. "In a minute we'll begin an hour long barrage to soften them up. Then the armor will move in. Our planes will arrive at nine and hit Augusta Victoria (the hospital the Legionnaires were using for their headquarters). I'll keep you informed."

I stared, boggle-eyed, at the scene below. The entire battle area stretched out as though it were in the palm of my hand. To the left was Mount Scopus. The Old City, surrounded by mountains, lay in front of us. To the right was the Mount of Olives, International Hotel, and the road leading to Jericho.

War correspondents usually have to make an agonizing choice: whether to

go out with a small unit, and catch a worm's eye view of the fighting; or to stay miles behind with the generals, and see nothing at all. Here I could see the entire area, and be briefed at the same time.

The barrage began. I could clearly see the shells falling into the Arab lines. "We're not going to hit the Old City," shouted the commander over the din. "We've been given strict orders to stay away from the Holy Places, even if it finally costs us lives."

The barrage finally stopped. "Look over there!" The commander pointed to the slope between Scopus and the hospital. A column of tracked vehicles was making its way up the hill. Suddenly there were long bursts of machinegun fire, interspersed with the unmistakable clump of mortars exploding. "Our boys are going through the wood from Scopus to the hospital." The commander looked at his timetable and nodded his head. "Look for the birds!"

Promptly at nine a.m. eight Vulture fighter bombers wheeled above the hospital and peeled off one by one, hitting the fortifications with rockets and bombs. "They'll be back in twenty minutes," the commander added. And so they were, right on the second.

The armored column which had fanned out north to Scopus and south to the Pan American Hotel had taken the ridge and cut off the escape route to Jericho. The Legion was trapped in the city. As the column was making its way down the hill, Chief Chaplain Rabbi Goren, shofar in hand, excitedly joined us on the roof. He picked up the walkie-talkie. "Nu, when can I come down?" he demanded.

"In a little while. I'll let you know," came Motti Gur's unruffled reply.

Goren kept badgering him. At 9:50 word came from Gur: "We're going in." We could hear bazookas firing. A

cloud of smoke and dust rose above the Lion's Gate, which was just below our line of vision. "We're through!" shouted Gur. A few minutes later he radioed Goren to join him immediately. Goren, his face ablaze, whiskers streaming in the wind, scrambled for the exit. At ten o'clock the walkie-talkie excitedly informed us that the paratroopers had reached the Western Wall. It was exactly three hours after the barrage had begun. The scene on the roof was indescribable as men openly cried.

As I hurried to gather my gear and speed off to the P.O., the walkie-talkie came to life again with the incredible news from central headquarters that the first troops had reached the Suez Canal.

Stunned, I realized I had the two biggest scoops of the war. I would be on the air before correspondents accompanying the paratroopers in Jerusalem and the armored units in Sinai could get to a phone.

The censor lifted the news blackout one minute before I was to make my broadcast. I informed New York of the two developments, and played the last ten minutes of the eyewitness account I had recorded of the fall of the city. Ironically, Israelis did not get the news for at least another hour.

As I walked from the radio booth elated, I recalled the bitter struggle for the city in 1948. I had been a machine gunner with an infantry battalion. How many men had fallen! How we had wept in desperation when our leaders acceded to the UN request for a cease fire when we were on the point of taking the Old City. I marvelled at the fact that I had had the privilege of being the herald to the world of the news that the Jewish people had returned to the Temple Site, and that the prayers of a hundred generations of Jews had just been answered.

מדינת ישראל

106

משרד ראש הממשלה

ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברה חוץ

תאריך: ט' בחשוון תשל"ח
21 באוקטובר 1977

מספר:

לכבוד

מר הלל לובסון

רחוב חזן 10/1

רעננה

מר לובסון הנכבד,

הפני לאשר בתודה את קבלת מכתבך מה-11 באוקטובר 1977
ולהשיב לך בשמו של מר שמואל כץ הנמצא עתה בחו"ל.

אין לי ספק כי מר כץ יעריך מאד את חוות דעתך ומכתבך
יהיה שמור אצלנו עד בואו.

בברכה,

ורדה אסקיו

אל:	התאריך:
מאת:	תיק מס':
הנדון:	

ומסבסבס נניח הנחיות "מסבסבס" למסבסבס ואנשים
 מאתר א- Jerusalem post על התנגדות אנשים
 אליהם. לפיכך יש לנו טיוטת חזק עלולם ואם נשלח
 לנאמם טובים יותר מאח פיון העולם כלל יורה ללחמי
 היקר הסנה. שלח אמת לאי האון (העמית)
 ואנשים שחשו חב-לעל ותיק של רמס הממשלה

H. Lieberman
10/1 Rehov HaYan
Ra'anana
11/10/77

Information Minister
Mr Shmuel Katz, M. K.
Jerusalem.

Dear Mr Katz,

I enclose an ill-mannered cutting from the Jerusalem Post, + condemning your attitude with regard to our information services abroad. Let me say I agree 100% with your views that we have hitherto taken up an apologetic attitude towards world opinion. I like your "semantic correction" and that is the spirit we should adopt in our approach to the non Jewish world.

Israel has every right historically, + morally to the land she has now liberated.

No other country has that right. The only country that could have objected, is the defunct Ottoman Empire that held all this territory for over 300 years up to World War I, and a very doubtful objection that would have been.

* I also a letter I should have addressed separately.

What moral right has Egypt to the Sinai Peninsula, which she held & neglected for over 100 years?

What moral right has Jordan or Syria, those artificially created states with the help of England & France, to the territories they claim which they lost in a War, Israel never sought?

Let us tell the world, Jerusalem is as much the capital of Israel, as London is of England, or Paris of France.

Let us tell the world, the Palestinians (for the past 25 years were known as Jordanians) have been made a political weapon by the Arab States.

Their numbers have been grossly exaggerated and they have been ~~not~~ supplied by weapons from the oil-rich countries to murder every Israeli, man woman & child.

It is time we stopped being humble. We have a strong case, and if our emissaries are more presentable than Dayan, the world, especially the

Christian World will view
our claims far more favourably.
Best wishes to your campaign.
Yours sincerely,
Hillel Siebson

I have just written a very untidy
letter to Mr Begin, but have no time
to re-write it, as I have been called away.

Please tell Mr Begin, I believe he
will have a very successful trip to
England. The English will like his
straight-forwardness.

After all General Smuts, fought
against the British in the Anglo-Boer
War, but in the eventual War I
& War II became a member of the British
Cabinet & a field-marshal in the British
Army.

Forgive my untidy letter
I am an old correspondent of Mr Begin,
even when I lived in S. Africa over eight
years ago & he will know my name.

Hillel Siebson
P.T.O.

4.

Both letters are at your disposal, either for the waste paper basket or perhaps for better things

HD

Information adviser hints he may resign

Foreign Ministry not enthused by Katz's semantic 'directives'

By DAVID LANDAU

Post Diplomatic Correspondent

The Foreign Ministry has made no move to circulate to its missions abroad a set of "information directives" compiled by the Prime Minister's adviser on overseas information, Shmuel Katz. Officials said the ministry director-general, Ephraim Evron, was "studying" them.

The directives, issued to government departments a fortnight ago, propose a set of "semantic corrections" — such as "Judea and Samaria" instead of "the West Bank," "incorporation" instead of "annexation," "withdrawal" or

"concession" instead of "returning territories."

The directives also assert Israel's full legal right to the West Bank and Gaza and the legality of Jewish settlement in those areas.

Katz said last night that while he had not specifically asked the Foreign Ministry to disseminate the directives among its legations abroad, "that is what they should have done."

Evron told *The Post* he would inform Katz of his decision when he had finished "studying" the directives. But sources inside the ministry doubted whether Evron, or Foreign Minister Moshe Dayan, would ever

order disseminating the directives. One source called them "silly."

At the radio and television, meanwhile, the Katz directives have caused an angry and disdainful reaction from top news executives.

Some observers see the Katz directives as a first test of strength between him and the Foreign Ministry. Katz has made no secret of his low opinion of the ministry's informational efforts, particularly in the U.S. When appointed to his post by Premier Begin — he is one of the Premier's closest aides — he hoped to set up an independent Ministry of Overseas Information, taking over

(Continued on page 2, col. 4)

Arbitration. He said that the university employees were covered by the collective agreement signed last April 7 between the government and the Histadrut, which provides that during the period of the agreement

or "car expenses," especially when only a small minority of the workers own cars.

But a majority of the workers voted, however, to go along with the national strike.

ADDRESSES THE UN

banning the taking of hostages and providing for the prosecution or extradition of criminals." He expressed regret that little progress has been made in this effort.

"If this assembly fails, because of the efforts of those who support international terror, to take even this step in the right direction, then it will have lost all credibility as an effective instrument of international action," he said.

Dayan condemned the Arab states who "have played and continue to play a central role in encouraging international terrorism," adding that "so far, the record of the UN in combating terrorism is dismal. Not once has the Security Council convened to

settlements were perfectly legal.

The final section of Dayan's address focused on the question of refugees. He said Resolution 242 refers to "refugees," not "Arab refugees...it covers both Jewish and Arab refugees. When the resolution was being drafted, a Soviet attempt to restrict it to 'Arab refugees' failed."

Thus, Dayan said, "in any discussion of reparations for the refugees, Israel will raise the question of reparations for Jewish refugees from Arab lands, and insist that all their claims be settled within the framework of the final peace agreement." He said that some 600,000 Jews had fled to Israel from Arab countries since 1948.

come from the U.S., Canada, Australia and Europe.

30 zealots raid 'Jews for Jesus' in Rosh Pina

ROSH PINA (Itim). — A truckload of religious extremists burst into the communal home of the "Jews for Jesus" here late Sunday night and tore up the place, telling the surprised inhabitants their action was a "warning" to the group not to engage in missionary activity.

Reuben Marcus Berger, 33, a member of the "Jews for Jesus" group, filed a complaint with local police charging that the attackers had caused damage of about IL8,000, but had not hurt any of the seven "Jews for Jesus" who were in the building at the time.

By last night the police had made no arrests, although they said they were looking for the attackers.

Semantic 'directives' by Prime Minister's information adviser

(Continued from page one)

the Information Department of the Foreign Ministry. But Dayan and Evron successfully resisted this, and Katz was left without an informational machine of his own.

He has since indicated, however, that he intends to draw up periodic "informational backgrounders," and that he expects them to be disseminated through the regular ministry channels to Israeli missions abroad. The present "directives" were apparently a trial run.

Speaking to officials of the Information Centre (which operates inside Israel) yesterday, Katz hinted that he would resign if he could not function as he had hoped, Israel TV reported.

He declared that the Foreign Ministry's Information Department was "not equipped to maintain an information service abroad of the scope and depth required."

This remark aroused ire in the ministry, where officials pointed out that the recent spontaneous and high-powered outpouring of support for Israel within American public opi-

nion had "not come out of the blue." It had happened, the officials said, as a result of years of effective information work by Israeli diplomats.

As an example of the Foreign Ministry's ongoing efforts "to bring Israel's case to a wide spectrum of American opinion-makers," ministry officials said 20 American newsmen, a group of black American leaders and a group of state legislators were in Israel now on Foreign Ministry programmes.

Foreign Ministry Director-General Evron said he did not propose to quarrel with Katz through the media.

Katz is to visit the U.S. later this month to promote his plan to create a network of Israel information centres across the country in conjunction with the major American Jewish organizations. Foreign Ministry officials insist they know nothing of this plan. Privately they suspect it is a means of outflanking the ministry, and they pooch-pooch it as unrealistic and unworkable.

In his speech yesterday Katz hit out at the use of the expression "Israel's right to exist," which, he said, implied a condescending at-

titude on the part of others. He pointed to a general problem of "the Jewish people being regarded as a second-rate or third-rate people. Thus we are expected to make concessions in advance of negotiations — something quite unheard of. And we are given third-rate status in the use of the Suez Canal, in contravention of the Treaty of Constantinople."

In his "information directives," Katz wrote that Israel's right to Judea, Samaria and Gaza is anchored in international law. Jordan's annexation of Judea and Samaria in 1948 was an act of aggression, but Israel's capture of them in 1967 resulted from a war of self-defence — thus giving Israel the better claim. Moreover, the Knesset in 1967 enacted a law enabling the government to apply Israeli law to these areas, he wrote.

(Nathan Feinberg, professor emeritus of international law at the Hebrew University, dismissed these arguments in an article in "Ha'arets" this week.)

In a section headed "semantic remarks," Katz wrote: "A stop must be put to the use of the term 'the West

Bank'..." Judea and Samaria have been the authentic historical names of these areas "for the past 3,000 years," it says.

Similarly "the expression 'annexation' must be erased in any reference to the incorporation of these areas into the State of Israel." The words "incorporation" or "application of Israeli law" should be used instead. "One cannot dictate to journalists what expressions to use — but one can certainly point out to them their mistake...."

Another "semantic correction": "One should not use the term 'the administered areas' but instead call them by their names — Judea, Samaria, Gaza, Sinai and Golan."

Katz also advised "not to be deterred from refuting the myth of a Palestinian people which has no home and which ostensibly has a separate existence from Eretz Yisrael Arabs living on the west of the Jordan, or is a separate nation from that which lives on the east of the Jordan."

Another section of the "directives" explains why Jewish settlements in the areas are not illegal under inter-

national law. Those who claim they are, Katz wrote, base their arguments on the Fourth Geneva Convention. But that convention applies to a foreign occupier of alien territory and outlaws the replacement of indigenous populations by people installed by the occupying power. In Israel's case the areas are not alien, and Israel does not seek to replace any local people, Katz noted; and all governments since 1967 have refused to accept the Fourth Convention as applying to the administered areas.

He also rebutted the allegation that settlements interfere with the peacemaking process. Such allegations, he wrote, are based on the premise that the core of the conflict is Israel's "occupation," whereas in fact it is "the Arabs refusal to recognize our rights as a nation to its homeland."

QUAKE. — A major earthquake occurred yesterday in the South Pacific Ocean area of the Tonga and Kermadec Islands, the U.S. Geological Survey said.

Mr. Isaac L. Auerbach

of Philadelphia

founder of the Computer Centre at Boys Town

and to

the Philadelphia Friends of Boys Town

through whose dedication and generosity the Philadelphia Hall Students' Residences are being made possible.

Tourists! **LEATHER ONLY!** TEL AVIV, 25 ZAMENHOFF

DUTY AND TAX FREE
30% REDUCTION

Hilton
Jerusalem

Women's & Men's
Suede & Leather wear
Schneidman

The leader of suede and leather
Tel Aviv, 25 REHOV ZAMENHOFF
(cor. 99 King George St.) Tel. 236665

KIDRUTZ AYELET HASHAHAR

DIZENGOFF
128
TEL-AVIV
Schneidman
the Israel
fashionhouse

budget for settlement.

(Continued on page 2, col. 7)

over at the same time.

Jinx hits Soviet space effort, cosmonauts returning to Earth

MOSCOW (Reuter). — A jinx that has haunted the Soviet space station programme since 1971 struck again yesterday when two cosmonauts failed to dock their Soyuz-25 craft with the Salyut-6 orbiting laboratory.

Mission commander Vladimir Kovalyonok and flight engineer Valery Ryumin, reported to be planning a long stay aboard the new

space station, were ordered back to earth after abandoning the link-up.

The official news agency Tass, announcing the latest in a series of troubles to plague the Salyut series, said there had been "deviations from a planned docking regime" during the approach while the cosmonauts' Soyuz capsule was 120 metres from the station.

Tass gave no further details but the flight, which began at dawn on Sunday, has closely followed the pattern of a failed mission last October.

Then, a fault in an approach control mechanism prevented the Soyuz craft from docking with the earlier space station Salyut-5 and the two cosmonauts returned to earth after 48 hours in space.

The Soyuz-25 failure has come as a blow to Soviet space chiefs who timed it to mark two important anniver-

saries and the enactment of a new Soviet constitution.

The Soyuz rocket, carrying a copy of the constitution, blasted off from the same pad which was used to send the world's first artificial satellite — Sputnik-1 — into space 20 years ago last week.

Ryumin said on Soviet television as he was climbing aboard the capsule on Sunday that the flight was opening the third decade of the space age.

Shortly before, Kovalyonok, a parachute instructor, had told Soviet reporters he was taking off "under the banner of the constitution."

The other significant date is the 60th anniversary of the Bolshevik revolution next month.

Unconfirmed reports in Moscow have suggested the two cosmonauts, both on their first space missions,

(Continued on page 3, col. 4)

FOR
A STRONG
ECONOMY

**ISRAEL
BONDS**

מדינת ישראל

100/כ

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוק
תאריך: ט' בחשוון תשל"ח
מספר:

לכבוד
מר סאם וולף
רחוב רבינוביץ 33
ירושלים

מר וולף הנכבד,

מר שמואל כץ, הנמצא עכשו בחו"ל, ביקשני להודות לך
בשמו על מכתבך המעניין מה-10 באוקטובר 1977.

(מדוע לא תשלח מכתב למערכת ה"ג'רוזלם פוסט" בו תסביר
את השקפותיך בעניין סוג ההסברה הנחוץ עכשו למדינת ישראל?).

בברכה רבה,

דר' משה יגר

התקן

התקן זה מיועד לשימוש
מיוחד

התקן זה

התקן זה

SAM WOLF

Jerusalem, 10 October 77

33 *דוד/מנחם*

Shmuel Katz
Misrad Ha Rosh Ha Memshellah
Kiryat Ben Gurion
Jerusalem

Dear Mr Katz:

This is to let you know that I fully agree with your criticism of the information efforts of the Ministry of Foreign Affairs. From what I have seen I can say that these efforts have been too defensive.

A fundamental principle of propaganda is to avoid defending one's self against enemy attacks. Such defense only adds credence to the enemy's propaganda. You attack the enemy, and do so constantly!

We are now reaping the results of the timid, defensive efforts of the previous government regarding Judea and Samaria. As the managing editor of Newsweek recently pointed out to me, he had heard Israeli officials refer to Judea and Samaria as 'Israeli-occupied territory'.

I am a journalist/writer and my most recent experience of Foreign Office bungling was a press briefing given by the legal advisor to the Ministry of Foreign Affairs on the issue of Jewish settlement in Judea and Samaria. I can only describe what he did as a fiasco. While he was clearly a good lawyer, he had no idea how to present a forthright case to journalists. Indeed, he didn't even attempt to do so but was abysmally cringing most of the time. Technically his presentation was also incompetent. He referred to a number of articles, an armistice agreement, and a Geneva Convention (in accordance with the basic defensive theme he had adopted) but no copies or extracts from these items were made available to the journalists, so he had to laboriously quote from one or two of them. As I said, fiasco.

Feeling very strong about Israel's need to present a strong, positive case to the world and believing I might be of some help, I would like to take this opportunity to offer my services. Incidentally, Arie Na'or has seen some of my writing in the propaganda field.

My address is Rabinovich 33, Jerusalem 96549. Telephone numbers: 02-413600 & 02-417053. Cables: 'SAMWOLF' Jerusalem.

Sincerely yours,

Sam Wolf

מדינת ישראל

ט"ח

משרד ראש הממשלה
ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

תאריך: ט' בחשוון תשל"ח
21 באוקטובר 1977

מספר:

לכבוד
שלמה מגנזי
קבוצת שחף
כפר הנוער בן שמן

שלמה היקר,

הנני לאשר בתודה את קבלת גלוייתך מה-10 באוקטובר 1977.

מטרת מדינת ישראל נוסחו במצע הממשלה כשהוצגה בפני
הכנסת. אני בטוח שתוכל למצוא את עתוני אותם ימים ולקרא
את המידע הנחוץ לך.

אני מקווה שגם המסמך המצ"ב יסייע לך.

בברכה רבה,

ד"ר משה יגר

18.10.77

עבדאז איר שטעט צו שטאם אר

۱۳۶۲ دی ماه ۱۴

የጥቅም ጥቅም ጥቅም

אבקעלן לאד ריחטיב איז און, ריפאק, אטרוי און פאם?

৯৭ ৭১৭৩৯

13000 7100

ISRAEL

CARTE POSTALE • דואר • בלויות

EXPÉDITEUR

השולח

שלמה אהרן
קבוצה של
מלך

מיקוד

ישוב

כפר הנוער בן שאן

אברהם ז' שמש
ועד הסברה והפרסום של החברה
ורושלים

2994

לשכת יועץ ראש הממשלה לחסברת חוץ

ירושלים, ו' בחשוון תשל"ז
18 באוקטובר 1977

פרופ' א. ברק
פרופ' י. בלום

א.נ.,

לפני צאתו לארצות הברית ביקש ממני מר שמואל כץ
לשאול אתכם האם טיוטת החוברת המצ"ב מוכנה לדפוס כמות שהיא,
כדי שתצא כחוברת רשמית של משרד ראש הממשלה, באשורכם.
אם לאו - האם תואילו להקדיש מזמנכם כדי לעבד אותה לדפוס,
כדי שנוכל להחיש את פרסומה.

נודה לכם עבור תשובת מחירה,

בכבוד רב,

נודה אסקיו
מזכירה

אליה

מ

שירות הפרסומים

ירושלים, ר"ט תשרי תשל"ח
11 אוקטובר 1977

לכבוד
מר ראובן שדה
רח' ירושלים 27
בני-ברק

הנדון: מפת ירושלים

הופנה אלינו מכתבך בדבר חלוקת מפות ישנות
של ירושלים.

הופתענו מאד להווכח בכך. היחה זו, כנראה,
טעות-שניזקה ההסברה אינו מוטל בספק - מצד מי
שהעמיד אותה להפצה.

הורינו מיד לבערה!

תודה על השומת הלב.

בברכה,

א. כ.

חיים אופז

העתק: ד"ר משה יגר, משרד רוה"מ

מדינת ישראל

206

משרד ראש הממשלה

ירושלים

לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוק

תאריך: 17.10.1977

מספר:

לכבוד

גב' נ. אהרן

מזכירת ח"כ ז. שובל

ת.ד. 29086

תל-אביב

ג.נ.,

בתשובה למכתבך מה- 9.10 ברצוני להודיע לך

כי יש לנו התכתבות ישירה עם מר הרברט א. קמפף

מארה"ב.

... רצ"ב צילום מכתב תשומתנו אליו.

איתנה 12.8.77

ב ב ר כ ה,

ורדה אסקיו

הכנסת

חבר הכנסת
זלמן שובל,
ת.ד. 29086,
תל-אביב.

תל-אביב, 9 באוקטובר 1977.

מר משה יגר,
משרד ראש הממשלה,
הקריה,
ירושלים.

לכבוד
מר משה יגר,
משרד ראש הממשלה,
הקריה,
ירושלים.

א.נ.,

מר שובל, השווה עתה בחו"ל, ביקשני לשלוח לך את
מאמריו המצ"ב של מר הרברט א. קמפף מארה"ב, וכן
העתק מכתבו מ-12 ביולי 1977.

לדעתו של מר שובל כדאי להעזר בו.

בברכה,

נ. אהרון,
מזכירה

mbf
Jerusalem, October 7, 1977

Mr. Dom Sheridan
Poste Restante
Arad

Dear Mr. Sheridan,

Regarding your letter of October 1st. , Mr. Katz has asked me to tell you that unfortunately we cannot be in assistance to you in typing the article you are working on.

Technically we have no means to supplu the services you required and we sincerely hope that you find an adequate solution to your problem.

With best wishes,

Sincerely yours,

Varda Askayo

Poole Restante
Chad
Oct 1st 1977

To Shmuel Katz
office of the Prime Minister

Dear Sir:

I am working on a very important
article for the Cabinet
and not a moments delay should
transpire in your getting it

It needs to be typed I cannot do it.

There is about 50 Pages Please send me
a pass to visit you and tell me what time
of the day I would have to travel
to Jerusalem as I don't want to put it
in the mail I wanted to phone the Prime Minister
before Moshe Dayan saw President Carter
But it did not work out. Otherwise he
would have avoided the trap of P.L.O.

ceremonial representation at Geneva
If you want to speak to Mrs Ben Moshe
at your office or /c Barak at Habibia
Tel Aviv. They know of me. Perhaps
I can make it by Wednesday

I cannot overemphasise how
vitaly important it is

I have the rough draft ready
but it requires professional attention
to set it up properly and I would
also like to meet you personally
to hand it to you

Possibly it would be best
to wire me as to what hours are
good preferably the afternoons

Sincerely with Best Wishes

P.S. Geconcerns strategy
circumventing dangers

Donna Sheridan

אשר

ירושלים, כ"ה בתשרי תשל"ח
7 באוקטובר 1977

לכבוד
פרופ' זאב וילנאי
רחוב רד"ק 15
ירושלים

זאב היקר,

במסגרת פעולות לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ הננו מעוניינים לפרסם חוברת ובה לקט קטעים מספרות נוסעים שביקרו בארץ ישראל במאות האחרונות, ממנה ילמד הקורא שהארץ הייתה שוממה וחסרת תושבים עד העת החדשה ותחילת ההתיישבות הציונית. אני בטוח שקיימים מקורות רבים כמו, למשל, תיאוריו של מרק סאטורנין.

התוכל לקבל עליך משימה זו? אם לא - התוכל להמליץ על איש מתאים שיוכל לבצע מלאכה זו במהירות?

בתודה מראש
ובברכה נאמנה,

ד"ר משה יגר

101

ירושלים, כ"ה בתשרי תשל"ז
7 באוקטובר 1977

א ל : ראש הממשלה

מאת: שמואל כץ

רצ"ב נייר שהוכן על ידי עוזרי, ד"ר משה יגר.

לדעתי ראוי הדבר לעיון.

ב ב ר כ ה,

שמואל כץ

ל"ב יתפ"ח

אליה

שר הבטחון

הקריה, ^בבתשרי תשל"ח
³באוקטובר 1977

3999 /ק

שמואל כץ, יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

אני מאשר בתודה קבלת מכתבך מיום -
19.9.77 והעתק מכתבו של ד"ר רות אליך
בענין אוצרו הכבול בחולה.

מעניין מאוד.

בידי דות,

עזר ויצמן
שר הבטחון

/יב

UNITED STATES

DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT

WASH. D. C.

REPORT OF THE SURVEY OF THE LANDS OF THE UNITED STATES

THE SURVEY OF THE LANDS OF THE UNITED STATES
IS A WORK OF THE BUREAU OF LAND MANAGEMENT
AND IS A PART OF THE SURVEY OF THE LANDS OF THE UNITED STATES.

REPORT OF THE SURVEY OF THE LANDS OF THE UNITED STATES

WASH. D. C.

UNITED STATES
DEPARTMENT OF THE INTERIOR

ירושלים, כ"ח באלול תשל"ז
11 בספטמבר 1977

לכבוד
ד"ר בצלאל רות
שדרות דוד המלך 14
תל אביב

ד"ר רות היקר,

אני מודה לך מאד על מכתבך בענין אוצרות הכבול, אני מעביר
את מכתבך לשר המסחר והתעשייה עם העתק לשר הבטחון.

אני מאחל לך ולביתך שנה טובה ומבורכת.

שלך בידידות,

שמואל כץ

in 1965, and were not
in 1966 and 1967

There
no other
other
no other

no other

no other
no other

no other

no other

no other

ירושלים, י"ח בתשרי תשל"ח
30 בספטמבר 1977

אל : פר יעקב מוריס, השגריר וושינגטון

מאת: לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

יעקב ידידי,

תודה על מוסף עתון הסטודנטים Salient ששלחת לי. האם
שלחת גם להסברה / תכניה? הם עוסקים בהפצת חומר במקור אחד
ליתר המקומות.

אני מצ"ב "הנחיות למסבירים" שנכתבו ע"י פר שמואל כץ,
ושלבטח יענינוך.

מועדים לשמחה,

דר' משה יגר

EMBASSY OF ISRAEL
P.O. BOX 2171,
WELLINGTON

שגרירות ישראל

ולינגטון, כ"ט באלול תשל"ז
12 בספטמבר 1977

(343)

א ל : מר משה יגר, משרד ראש הממשלה

מאת : השגריר, ולינגטון

... מצ"ב מוסף של עתון הסטודנטים "Salient" בולינגטון.
לפי בקשתם כתבתי המאמר המופיע בעמוד 3 וחשבתי שאולי
זה כדאי לשימוש כללי יותר.

ב ב ר כ ה ,

יעקב מוריס

משרד החוץ

EMBASSY OF ISRAEL

P.O. BOX 217
WELLINGTON

(22)

1977 January 12
11:50 PM, 12/1/77

מ : משרד החוץ, משרד ראש הממשלה

ממ : משרד החוץ, משרד ראש הממשלה

... ש"ס אשר של חתך משרד החוץ "משרד החוץ" משרד החוץ.
לפי המידע אשר נמסר משרד החוץ משרד החוץ משרד החוץ
הן את המידע של משרד החוץ.

משרד החוץ

משרד החוץ

2008

ירושלים, י"ח בתשרי תשל"ח
30 בספטמבר 1977

אל : מנכ"ל צבי נצר, לשכת הקשר של משרד החוץ
רחוב ג', הקריה, תל אביב

מאת: לשכת יועץ ראש הממשלה לחסברת חוץ

לצבי שלום,

ראש הממשלה מבקש שתישלח בשמו תשובה לכוחבי מכתב זה
(עם העתק אלינו).

מופדים לשמחה,

ד"ר משה יגר

ז' בתשרי תשל"ח
19.9.77

לכבוד ראש ממשלת ישראל

מר מנחם בגין

לכבוד

דיועק לראש הממשלה,

מר שמואל בן.

אדונים בכבדים,

אנחנו החתומים מטה, מבינים היטב שאי אפשר, במדינה דמוקרטית, לאסור את הופעתו של עתון זה או אחר - יהיו אשר יהיו הנימוקים.

כל ארגון ציבורי ופוליטי ראוי להביע בפומבי את דעותיו - בתנאי שזכות זו לא תהפך לזכות בלעדית, למונופול.

העתון "באטא סטראנא" הוא העתון היומי היחיד בשפה הרוסית. אנו בדעמים מעירות שיטתי ומתוכנן של עובדות על דפי עתון זה. ודאי שלא בצטט מאמרים ראשיים ופרטיות - מי שרצה יכול לקרוא את החומר בעצמו. אולם עצם העובדה של דמזים שונים, לחיסות טובות - והעתון "באטא סטראנא" מתמחה בכגון אלה - עצם העובדה כה ברורה שזה גורם רק לאטוציאציות בלתי נעימות עם העיתונות הסובייטית. מדי יום העתון הזה פוגע במוראל הקורא, ומעורר רק תמיהה וצחוק סארקאסטי. בדמה כי העתון דוחף את קוראיו לרדת מן הארץ, וזאת בהתמדה רבה ובנימוס.

עם זאת אנו מרגישים בברור כי הרצאת עוד עתון יומי דורש הוצאות כספיות עצומות, וברגע זה הדבר רק יעורר שמחה לאיד של מתנגדי האיסור והאומץ, אלה יזדרזו ויאשימו את הממשלה בהפרות המסטר הכלכלי ובבזבוז כספים.

ידוע לכם כי בין העולים במצאן אנשים - לא בקרא בשמותיהם, כי אין מטרתנו להעביר אותם אלא מטרותנו לא להעביר להם את האפשרות "לחזק את הקלף" של הישראלים דוברי רוסית הרוצים לקבל מידע אוניקסטיבי ובאמן לאמת - ואנשים אלה מבססים להטיב אמצעים להוצאת עתון בוסף. הם אוספים חתימות של "כדאיביקים" (מבצלי קוביזבסורה) ידועים, החתומים על "הצהרות", ואלו מכילים קריאה לממשלה "תנו לנו עוד עתון!"

אולם אנחנו, מצדנו, מציעים בוסחא חסכנית הרבה יותר - כי ללא ספק קיימת דרישה של מידע יום-יומי.

אנו חושבים כי הכרחי להוציא עלון ידיעות יומי ברוסית - בתור תוספת לשבועון "ביאדליה דו-יטראליה" (השבוע בישראל). כך יתן העלון מדי יום את המידע והטמף, ואילו השבועון "ביאדליה" (השבוע) ימשיך למלא את תפקידו, - סקירה שבועית, הופעת מאמרים חשובים, ופרטיות רחבה. אנו תקווה כי "ביאדליה" תהיה גם להבא ראוייה למסורת של השבועון הזה בתחום עיצוב הדעות של העולים מברית המועצות. אפשר לבצע פרויקט זה בעזרת הקצבות מינימאליות ותוך פרק זמן קצר לאין כמוהו.

בכל הכבוד
אזרחים דוברי רוסית
26.9.77

ד"ר א' ז'אנ'ר
31.9.77

100

ירושלים, י"ח בתשרי תשל"ח
30 בספטמבר 1977

לכבוד
מר אביגדור רוזנברג
רחוב סנהדרין 13
תל אביב

מר רוזנברג הנכבד,

מכתבך החשוב מה-18 בספטמבר 1977 הגיענו בדיוק בבוקרו של
היום בו נפגשנו, מר שמואל כץ והח"מ, עם מר יגאל הורביץ, ששר
המשחר והתעשייה והתיירות. בין יתר הדברים עליהם דנו עמו העלינו
גם את העניינים הנזכרים במכתבך ובאותה הזדמנות קראתי בפניו את
המכתב.

באותה פגישה החלטנו על שורת פעולות שתיעשנה במשותף עלי
אנשי התיירות ועל ידי לשכת דועץ ראש הממשלה להסברת חוץ. אני
מקווה שניגש לביצוע החצעות כבר בשבועות הקרובים.

בחודה לבבית ובברכת
מועדים לשמחה

ד"ר משה יגר

רוזנברג אביגדור

רח' סנהדרין 13

תל - אביב

18.9.1977

לכבוד

מר שמואל כץ

יועץ ראש הממשלה לעניני הסברה

משרד ראש הממשלה

י ר ו ש ל י מ

א.נ.א.

הנני מורה דרך לתיירים, כ-20 שנה, פונה אליך בזה בשם קבוצת מורי דרך
"שאכפת להם".

במשך כל השנים אנו פועלים כאנשי הסברה בקרב אזרחי חוץ - יהודים וגויים,
תיירים, צליינים, אנשי עתונות ותקשורת, אזרחי מדינה (משרדי חוץ ובטחון),
נציגי חברות ועסקים למיניהם.

עקב מגענו ונסיוננו היום יומי בענין חשוב זה, אנו מודעים למחדלים
והזנחות בענף זה הנמשכים במשך שנים.
החרענו על כך בכל הדמנות בכתב ובעל פה, בפני שרים ופקידים בכירים
וזוטרים ממשרד התיירות. בקשנו את מעורבותם ואת שתופנו בחיקון דברים. לצערנו
מעט מאוד נעשה לקדום ושפור הענין.

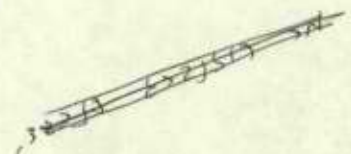
עם הקמת הממשלה החדשה נוכחנו בחשיבות הרבה שנתנה לענין I ההסברה
עוד מראשית הקמתה.

שאבנו עיזוד מעובדה זו וקיוונו שנחוש בשינוי מהותי בשטח. אך להפתעתנו
ומגינת לבנו הענינים נמשכו כפי שהיו. בשטחים מסוימים ישנה אף הדרדרות
ביחס ובחשיבות הניתנים לענף זה.

אי לכך ברצוננו להופיע ולהביא בפניך את בעיות ענף ההסברה בקרב
אזרחי תו"ל, הדורשים לדעתנו ברור, תקון ושפור.

בכבוד רב,

אביגדור רוזנברג

לשם

חופה, 29/9/77

לכב' מר שמעון בן

א.י.

בנימין : מאז הסברה

קראתי בדיון את הכתבה ב"מזריב" מיום 29/9/77 בנושא

גישת החברה של הממשלה בהסברה המדינית.

המאמר נכתב שבוטל ממך חכם לכל האנשים שאינך

בהסברה המדינית הממשלה ובחן כן נכתב שהחומר

יגלה לכל ברור.

אוצר לך מאוד אם תוכל ללמוד על את המסמך.

בגללה מסאט
לדפני שלום

לשם

מ.י. 2225006

ב.ד. 2490

צ"ח

אברהם

29.9.77

החג - א

שבת
10/10

57

החג - א
החג - א

החג - א
החג - א

א. ח

החג - א
החג - א

החג - א
החג - א

החג - א
החג - א

החג - א
החג - א

החג - א
החג - א

מרכז ההסברה

המחלקה למוסדות להשכלה גבוהה
רח' החשמונאים 99, ת"א
טלפון: 263134

ש"ז בתשרי תשל"ח
28 בספטמבר 1977

לכבוד

לכבוד
מר משה יגר
משרד ראש הממשלה
ירושלים

משה היקר,

אנא שלח לי 3 עותקים של התדריך למסבירים.

חג שמח,

בברכה,
ד"ר דניאל אריגוב
מנהל המחלקה

לשמה

ירושלים, י"ד בתשרי תשל"ז
26 בספטמבר 1977

לכבוד
ד"ר יוסף בורג,
שר הפנים
תקריח
בנין 2
ירושלים

כבוד השר,

בחתאם לבקשתך ממר שמואל כץ הנני מצ"ב חומר רקע הסברתי
שייטייע לך במסעך הקרוב בחו"ל.

בברכה רבה

ד"ר משה יגר

אשר

ירושלים, י"ד בתשרי תשל"ז
26 בספטמבר 1977

לכבוד
מר גדעון קשת
שר הבינוי והשיכון
רחוב הלל 23
ירושלים

כבוד השר,

בהמשך לשיחתנו מאתמול הנני מצ"ב דמי רקע שייסיקו לך
במסעך הקרוב בחו"ל.

בברכה רבה

ד"ר משה יגר

לכ"ק

ירושלים, י"ג בתשרי תשל"ז
25 בספטמבר 1977

אל : מר אפרים עברון, מנכ"ל משרד החוץ

מאת: יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

הנחיות למסבירים

המסמך המצורף בזה הוא גליון ראשון בתוך סדרת "הנחיות
למסבירים" שיוצאו על ידי, מפעם למפעם.

אני מניח שחרצה להפיצו לנציגי ישראל בחו"ל. הודיעני-נא
מה מספר העותקים שתזדקק להם.

בברכה

שמואל כץ

ירושלים, ח' בתשרי תשל"ז
20 בספטמבר 1977

אל : צבי נצר
לשכת הקשר של משרד החוץ
רחוב ג' 7
הקריה
חל אביב

מאת: לשכת יועץ ראש הממשלה להסברה חוץ

הנדון: ספר על אנטישמיות ברוסיה

מו"ל צרפתי בשם Seolot רוצה להוציא לאור ספר על
האנטישמיות ברוסיה. לצורך זה הוא זקוק למספר רב מאד של קריקטורות
וחומר אנטישמי מן העתונות הסובייטית. החוכל לעזור?

את החומר יש לשלוח ל:-
Mr. Cladde Franck
31, Rue Duret
75116 Paris

אפשר לשלוח במישרין (ובמכתב הלואי לציין שהדבר נעשה
לבקשת פר שמואל כץ), או לשלוח אלי, ואני אעביר.

במרווחתה פנכה,

10/10/77

ירושלים, כ"ח באלול תשל"ז
11 בספטמבר 1977

אל : יוסי בן-אחרון, הקונהכל"ית ניו-יורק

מאת: לשכת יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

הנדון: "ספישל" על גוש אמונים

במסגרת המאמצים להקנות לגוש-אמונים תדמית חיובית אנו מנסים עתה לעניין בנושא זה בפיקי חכניות טלביזיה וסרטים. ארגולד פוסטר הבטיח לבדוק בין מכריו מי יהיה מוכן לבוא ארצה להסרטת ספט דוקומנטרי מתאים. הבעיה היא שאין לנו, לפי שעה, תקציב בכלל, לא לכיסוי הוצאות הטיסה ולא להשתתפות בהוצאות בארץ. פוסטר חושב שאין כאן בעיה ובלבד שיוכסח שיתוף פעולה מלא מצד אנשי גוש אמונים בהכנת התכנית: ביקור בהתנחלויות, ראיונות וכד'. באתי כבר בדברים עם גרשון שפט וחובשחה לי מלוא העזרה.

בקשתי היא שתזכיר לארגולד פוסטר את העניין וכמו-כן שתנסה גם במישרין לעניין איזו חתנה רצינית לבוא הנה להכנת תכנית "ספישל" בעניין זה. נדמה לי שבהחלש יש מקום להפקת חכניות אחדות בנושא המקורר חשומת לב כה רבה.

אגב, תוכל למסור לפוסטר שגם בקשתו השנייה: הכנת חוברת באנגלית על גוש אמונים וכתובת דמי רקע בודדים על ההתנחלויות השונות נענתה בברכה ושיוטמה חובשחו לי בקרוב.

בברכת שנה טובה,

דר' משה יגר

ברית הנוער העברי
עשיוסף תרומפלדור

ביתר

BETAR-CHILE

GALVARINO GALLARDO 1910
CASILLA 16031
CORREO 9
SANTIAGO - CHILE

לשכת

כ"ז באב תש"ל
10.9.77

למחנה חילוני

לד"ר
החברת
יוסף גלס המהולל
לדניאל הסבור

של - ח' !

אני בנס משה יוני שלי ביתר בסקטור צילה מתחילת 8.9.76,
אני מבקש את שיתוף מלא לנעמי את שפואה של ביתר התקבלה.
הבקשה זאת הסבירה עד כדי לקחת יומה זה מתוך התעוררות הילד
והנעמי לאלוהים השונים לחיות נוסף לא נא. אני מאוד ברוך הקדוש
ויש לי אהל לזכר הקהל זה. לזכר משה הסבור כאן לקליה ביסור
אני מוקד לזכר לזכר ביתר. הודעתי בבקשה פאק

בבית - ח'
אשר אלזה

בנס חילוני

Embajado de ISRAEL
Casilla 1224
Santiago de Chile

אל:

שלם

התאריך

30/8/77

מאת:

ח.מ.

חוק מס'

הנדון:

הגיה - פרסאמו הסברה

הוצבה לק על העדאית.

Culture - ביטויים יוצאיותה ייבא

בתקנים שונים אלמנ 1977/8

Science - כנ"ל, אולם טעם הוצ

עדיין טעון עיבוד. זהו יגור אינארט

שלא מוסר מאלו דיון בקולטו המחקר

ניסן - ביטוי המפרט מצי אהל

לספר כי עומד אלמנ מבורה

אנאליה מלקר. בבטי אלמנ

אי עומק אנוחה אה נאם אינאל

אצמח מניבה - "מלקר" הוא טעל

אל:	התאריך
מאת:	תיק מס'
הנדון:	

של הכותב. ציין אהיה "מחזיקה",
בהיינו, בואל יתכן הנאסף.

- צבאלה בטלום, התאריך של כנאל
נאסרה לבינה נאסרה אמש ארז,
לבינה כי אלה אלה יצור או ציין
או נקצלה המהילה התאריך.
אחרי מכן גבא.

אני מבינה של ימורים האם בטלום -
צולעין אף על יצק - שלא אהב המאלי.

- על הטלום של המבוא אין אי ציין
אילול, אילול וולס אי מאז של

ס/מנהל הסברה.

של אלה ולכן אלה
אף ואמלחה - מנה

ירושלים, ט"ז באלול תשל"ז
30 באוגוסט 1977

אל : עמוס שטיבל, שגרירות שטוקהולם
מאת: לשכה יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

עמוס ידידי,

פכתבך האדיב מה-8 באוגוסט 1977 הגיעני קצת באיחור והנני
מזדרז להשיב לך עליו.

דברי השבח מגיעים לעובדי מחלקת ההסברה, אלה שעובדים בפ
עכשו, ואלה שעבדו בה בשנים האחרונות, וביחוד לאלה מהוכס שמצאו
ענין בעבודה זו וגילו מסירות והבנה. טוב לדעת שיש תוצאות לעבודה
זו ושיש מי שמעריך את המאמצים הרבים המושקעים בה, בתנאים לא
קלים.

בינתיים נודע לך, לבטח, שלפני שבועות אחדים הועברתי
”בהשאלה” למשרד ראש הממשלה. יואל שר מונה למנהל המחלקה.

בברכת שנה טובה ומבורכת,

משה יגר

העתק: יואל שר, מנהל מח' ההסברה

THE
1911

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

THE

AMBASSADE D'ISRAEL

שטוקהולם, כ"ד באב תשל"ז
8 אוגוסט 1977

שגרירות ישראל
492

מלבד מ/א
מקל המכתב
א/א 3/א
כ"ד

✓ א ל: מר מ. יגר, מנהל הסברה
מאת: ע. דטיבל, שטוקהולם

מזה היקר,

בראוני לנצל הזדמנות זו, ערב סיום תפקידי בשבדיה, כדי להודות לך אישית ובאמצעותך לכל עובדי מחלקת ההסברה על העבודה היוצאת מן הכלל שאתם עושים ועל העזרה והסיוע, שקבלתי מכס ב- 4 השנים האחרונות ושזכותם זכינו לקצור הישגים במאבק ההסברתי היומיומי. בסכומי של דבר, חומר ההסברה הוא מצוין והלואי והיה לנו הזמן והאמצעים להשתמש בו יותר.

סרה"מ ושר העבודה השבדי, מר פאר אהלמרק, ציין לאחרונה לדבח את חומר ההסברה שקיבל מאתנו ושהיה מבוסס רובו ככולו על חומר של מחלקת ההסברה.

בהקשר זה יש לציין גם הישג הסברתי - מדיני, חסר תקדים, שזכינו לו בשבדיה בשנים האחרונות, דהיינו, מחיקת ובטול ההתייחסות לאש"ף בהכרזה המדינית האחרונה של ממשלת שבדיה, בעקבות העברת חומר רקע בזמן על החלטות המועצה הלאומית הפלסטיניאית, בקהיר מרץ 1977.

לא פחות חשוב לציין, שציטטות נרחבות מחומר של מחלקת ההסברה מופיעות בדיונים ובפרוטוקולים על מדיניות החוץ בפרלמנט השבדי, כמו גם בהזון חומר, בויכוחים מפלגתיים, במאמרים ובנאומים רבים.

אין ספק שהיו גם קשיים, בעיות ואי הבנות, אך הסך הכל הוא - כל הכבוד f
חודה לכלכם!

ב ב ר כ ה ,

עמנוס דטיבל

העחק: מר מ. ארד, סמנכ"ל
לכת מנכ"ל

א.ג.
מלבד הקובץ אינקה הוואטו

ארכיון

EMBASSY OF ISRAEL

שגרירות ישראל

סינגפור, טז' אלול תשל"ז

30 אוגוסט 1977

תיק: ס/663-261.2

[Handwritten signature]

אל: מר מ. יגר, משרד ראש הממשלה ✓

מאת: השגרירות סינגפור

הנדון: דו"ח עתונות שבועי

סמוכין: מכתבך מ-6 אוגוסט 77

1. נתבקשתי ע"י השגריר לענות למכתבך הנ"ל וברצוני להודיעך שהכנסנו אותך ברשימת התפוצה של סקירת העתונות השבועית.

2. בקשר ל- FAR EASTERN ECONOMIC REVIEW
אנו מכרטיסים אותו אצלנו לעבודה השוטפת, אולם אנו מעבירים עותק אחד מהשבועון הנ"ל למר ע. סרי, במרכז למחקר ותכנון מדיני.

3. קבל את אחולינו להצלחה מירבית בתפקידך החדש.

בברכה,

דניאל גל

דא.

संस्कृत विभाग

आदेश नं. १०००/१९६०

२०००/१९६०

२०००/१९६०

२०००/१९६०

२०००/१९६०

२०००/१९६०

२०००/१९६०

२०००/१९६०

२०००/१९६०

२०००/१९६०

२०००/१९६०

२०००/१९६०

२०००/१९६०

२०००/१९६०

אשר

ירושלים, ד' באלול תשל"ז
18 באוגוסט 1977

לכבוד
מר פסח בני
מכון ד" בוטינסקי
רחוב המלך ג'ורג' 38
הל אביב

מר בני היקר,

המכתב המצורף בזה הגיע לידי אבל ברור שהמכון הוא הכתובת
המחוייבת ביותר.

אני מקווה שתוכל למלא את בקשת הגב' בריסקמן,

בברכה רבה,

שמאל כץ

3004

ירושלים, ד' באלול חשל"ז
18 באוגוסט 1977

לכבוד
ד"ר עמיהוד ישראלי
רחוב קדרון 25
חיפה

עמיהוד יקר,

רב חודות על ברכותיך. נעשה כמיטב יכולתנו.

שאלתך בענין ספר באנגליה אינה קלה ואין לי מן המוכן חשובה.
אבל יש לי עצה טובה יותר: כתוב מכתב למר יוסף בן-אהרון, סגן
הקונסול הכללי בניו יורק. ברר לו את הבעיה והוסף שאני הפניתי אותך
אליו. הוא אדם טוב ואוהד מאד את הענין. גם אני אכתוב לו.

בברכה רבה,

שמאל כץ

מנהלה - ע"מ

ירושלים, ג' באלול תשל"ז
17 באוגוסט 1977

אל : יעקב ינאי, לשכת הקשר של משרד החוץ,
רחוב ג' 7, הקריה חל אביב

מאת: לשכת ראש הממשלה, הקריה, ירושלים

הנדון: מכחב מברי"המ - ס.ר. ברזיגוב

שלום רב לך יקה,

אודה לך אם תספד במכחב המצורף בזה כראות עיניך.

בברכה רבה,

דר' משה יגר

printed, & sent to the
the station with

at 1:00 p.m. from the station only,
and at 1:00 p.m. from the station

and at 1:00 p.m. from the station, and at 1:00 p.m.

and at 1:00 p.m. from the station - 1:00 p.m.

and at 1:00 p.m.

and at 1:00 p.m. from the station and at 1:00 p.m.

and at 1:00 p.m.

and at 1:00 p.m.

בישיבה

קיימא, צו געבן

Bresinov

Factory "Krasnaja Sresga"
Kirovograd. C.C.C.P.
2/5/52

בי"ח "תשנ"ח (י"ח ח' א' א')

מחיר/ק"ג 3, בריק 2
3!6.74

۱۵۵۳

הבשר והדם לא יתנונו' - אלא משה - רמב"ם
 משה - רמב"ם

Spine, - Cerv

[illegible]

19.7.77

מחנה סלקווא

ולכן כל העם הסובייטי ותושבי המדינות החדשות
ואלה אשר אינם חברים במועצה עובדים למען השלום
עלי אדמלת.

אנו מציעים עמק את ההפסקה הבלגיסטית אשר נחתמה
בשנת 1967 ובה נאמרה שאנו סבורים לכל העולם.

המנהיג הישראלי אחרי בחירתו החדשה, מר יצחק מרדכי,
שביקש שיטתית, הנה שחזור של המדיניות הישראלית והיא
איוש כלכלי ופיתוח כלכלי במדינת ישראל אשר אנו
וגור המבצע באי שחזור כל המדיניות הישראלית אשר אנו
אספק כלכלית הערכים הכלכליים הקיימים בישראל ב-1967.

אנו מציעים פתרון פתוח: הנה יציע את הקבלה
הכלכלית הישראלית של הערכים. כל יום מלבד כל כך
אמיתי וישר לא מושגים בעולם של השמים וארץ השלום.

הוא אפוא לקיים את כל אדמלת. אף כי הם לא יוכלו לשלם
אחרות אחרות של אחת של אחת חזרה כל עמיתיהם
אחרים גם הם בשנות לא יוכלו לשלם חזרה כל עמיתיהם
המדינות הסובייטיות שהן מנהיגות.

אנו קוללים את המדיניות הישראלית אשר אנו
בני אנוש מדיניות הסובייטית של המדינות אשר אנו
עלם בקרב אנו עם כלכלת המדינות הישראליות.

המחבר הנה אחרי כל ימי (-)

מדינת ישראל

משרד הסעד

לשכת סמנכ"ל להפקידים מיוחדים

תאריך:

כ"ד באב תשל"ז

9 באוגוסט 1977

מספר:

לכבוד

מר שמואל כץ

יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ

משרד ראש הממשלה

י ר ו ש ל י ם

א.נ.,

אני שולח אליך מצורף בזה, חוברת על
"פתוח קהלתי בשכונות פליטים חדשה ברפיח"
שהוצאה על ידי משרדנו.

אני מקווה כי תמצא בה עניין.

בכבוד רב,

ד"ר מ. אביצור

סמנכ"ל להפקידים מיוחדים

10-10-1964

10-10-1964

CONFIDENTIAL
10-10-1964

CONFIDENTIAL
10-10-1964
10-10-1964
10-10-1964
10-10-1964

10-10-1964

10-10-1964
10-10-1964
10-10-1964

10-10-1964

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL
10-10-1964

ירושלים, ל' באב תשל"ז
14 באוגוסט 1977

לכבוד
ד"ר ס. אביצור
סמנכ"ל להפקידים מיוחדים
משרד הסעד
רחוב המלך דוד 8
ירושלים

ד"ר אביצור היקר,

מר שמואל כץ, יועץ ראש הממשלה להסברת חוץ, ביקשני להודות
לך על מכתבך מה-9 באוגוסט 1977 ועל החוברת: "פיהוח קהילתי
בשכונה פליטים חדשה ברפיה", שצורפה אליו.

סיכום קצר באנגלית מחוברת זו עשוי להביא תועלת
הסברתית. התוכלו להכין?

בברכה

ד"ר משה יגר

2018年12月15日

2252

Γ° van der Graaf

מפקדת איזור רצועת עזה

משרד הסעד ירושלים

קצין מטה סעד עזה

כיתוח קהילתי בשכונת פליטים חדשה בדפוח

תמוז תשל"ז יולי 1977

מפקדת איזור רצועת עזה

משרד הסעד ירושלים

קצין מטה סעד עזה

פיתוח קהילתי בשכונת פליטים חדשה ברפיח

תמוז תשל"ז יולי 1977

בשם הממשל ומשרד הסעד, ברצוננו להודות למר יוסף פרס,
המפקח הארצי של השירות לעבודה קהילתית במשרד הסעד,
אשר ליווה את תהליך העבודה הקהילתית בשכונת דקל, על
הדרכתו לעובדים הסוציאליים הקהילתיים ברצועה ובדרום
סיני.

יעקב גל
קצין מטה לענייני סעד
איזור רצועת עזה וסיני

עריכה: לאה קראוס
דפוס "גרפ-פרס" בע"מ ירושלים

תוכן העניינים

עמוד

7	מבוא - ד"ר מרדכי אביצור
9	העבודה הקהילתית כשכונות הפליטים החדשות ברצועת עזה - יעקב גל
12	ממחנה פליטים לשכונת דקל ברפיח - עבד אל לטיף אל שאעפי
18	הצעה למבנה פיזי של מרכז קהילתי והיפקודו
19	הצעת דגם של מרכז קהילתי לשכונה חדשה - תרשים
20	מפת איזור רפיח והמרכז הקהילתי

מבוא

עם החלטת הממשלה להקים שכונות חדשות לקליטת פליטים ברצועת עזה, הציע משרד הסעד את שירותיו בהפעלת העבודה הקהילתית בתוך אותן השכונות החדשות. מגמת העבודה הקהילתית היא לסייע בהתארגנות האוכלוסיה במקום, כדי שתוכל לעזור לעצמה ולהקל על קשיי הסתגלות של הפליטים לצורת החיים בשכונה, עם כל המשתמע מכך.

מגמתנו היא לפתח מנהיגות מתוך הקהילה, המסוגלת לענות על הצרכים החדשים ולשאת בנטל האחריות מחד ובחזרות מאידך. אותם כוחות יתוודעו לזיהוי הצרכים ולעמול על העלאת רמתה של האוכלוסיה בשכונה, אשר תהיה מסוגלת לענות על צרכיה, תוך ניצול השירותים השונים העומדים לרשותה.

אנו נפעל ביתר שאת כדי לעורר בתושבים את התודעה לבעיות ולעזרה עצמית, ולסייע בידם להיות הגורם העיקרי בשיפור איכות החיים בשכונתם, תוך הידוק הקשרים עם רשויות הממסד.

ברפים אלה אנו מביאים תיאור קצר של העבודה והמאמצים, אשר הושקעו עד כה בשכונת "דקל" ברפיח. שכונה זו היא הראשונה שבה פעלנו במסגרת חבניתו הקהילתית, והיא בבחינת דוגמה ומודל לעבודתנו ביתר השכונות החדשות. ננסה ללמוד את הבעיות המתעוררות ולהפיק לקחים מנסיון זה, והוא ישמש לנו מורה-דרך לשיפור עבודתנו הקהילתית ביתר השכונות.

כעת אנו נמצאים בשלבי תכנון לקראת פיתוח העבודה הקהילתית בשכונות ההולכות ומוקמות בעזה ובחאן יונס. פעולה חדשה זו מחייבת אותנו להכין צוות עובדים קהילתיים מתאים, ולקבל הכשרה והדרכה אינטנסיביים בנושא העבודה הקהילתית - נושא שהוא חדש באזור זה. אנו מקווים שבעזרת המכון להכשרת עובדים סוציאליים של המשרד, בנוסף להדרכת השירות לעבודה קהילתית, יעלה בידנו להכין ולהדריך צוות זה, ולהביאו לרמה שתאפשר לו לבצע בהצלחה את המשימה שלקחנו על עצמנו.

ד"ר מרדכי אביצור
סגן מנהל כללי
משרד הסעד

העבודה הקהילתית בשכונות הפליטים החדשות ברצועת עזה

יעקב גל

קצין מטה לענייני סעד, איזור רצועת עזה וסיני

מאז 1967 חלו תמורות גדולות בתחום העבודה הסוציאלית ביישובי רצועת עזה. בתקופת המצרים התבטאה העבודה הסוציאלית בחלוקת מזון לנצרכים ממחסנים מרכזיים. כיום, בסיוע משרד הסעד והממשל, פזורות ביישובי הרצועה לשכונות סעד, המעסיקות עובדים סוציאליים מקצועיים בתחומים הבאים: עבודה קהילתית, סיוע ורווחה, שיקום, ושירות מבחן לנוער ולמבוגרים.

בהתחשב באופי האוכלוסיה ובתנאים המשתנים ברצועה בכלל ובשכונות החדשות בפרט, מושם הדגש על הפיתוח הקהילתי. עובדים קהילתיים מסויעים לתושבים להגדיר את צרכיהם, פועלים לעידוד יוזמה מקומית, לעידוד מנהיגות מקומית, פועלים לשיתוף תושבים בכל הכרוך בשיפור ובהתאמת שירותים עבורם, וכן להקמת שירותים ומוסדות חדשים לרווחתם של התושבים.

המוסדות שהוקמו הם: מסגרים, מרכזים קהילתיים, מועדונים לעיוורים, כיתות למפגרים, מרכזי תעסוקה, מרכזי שיקום, כבישי גישה ודרכים פנימיות לשכונות. המשאבים בכסף ובימי עבודה, שהיו נחוצים לכל אלו, גויסו מקרב הקהילה ומוסדות ציבוריים וממשלתיים. כן הוקמו בשכונות אגודות ציבוריות, כגון: האגודה למען המפגר ולמען העיוור, ועדי שכונות, וכו'.

דוגמה לפעילות מעין זו מובאת בפרק הבא, בו מתואר תהליך הפיתוח הקהילתי בשכונת דקל, שהוחל בהקמתה בשנת 1972. לשכונה זו הועברו משפחות ממחנות פליטים, שבהם הן חיו בתנאי דיור ירודים.

השלב הראשון בעבודה הקהילתית היה לעזור לתושבים, ולהביאם לידי כך שיגדירו את צרכיהם, ויטלו על עצמם את הטיפול בכל הכרוך בפיתוח שכונתם. תוצאת פעילות זו הביאה בהכרח להתארגנות התושבים ולבחירת נציגות מקומית וועד שכונה. הוועד הנבחר והתושבים גם יחד, נטלו חלק נכבד בהקמת מוסדות ומרכזי השירותים המפורטים להלן:

1. מסגד שהוקם מתרומות התושבים בכסף ובימי עבודה.

2. אגודה רשומה כחוק שפעולותיה מתפרסות על שטחים רבים, ואלה הם: בניית מרכז קהילתי ובו גני ילדים, חדר לאם ולילד, ספרייה, אולם התעמלות, אולם לאסיפות, לאירועים שונים ולפעולות תרבות, חדרי-חוגים לתפירה וכלכלת-בית לנשים. המרכז נבנה מתרומות התושבים (20%), האגודה הקהילתית האמריקאית (40%), ומשרד הסעד (40%).

3. סלילת דרכי גישה לשכונה.

בתהליך הפיתוח הקהילתי חלו שינויים משמעותיים בקרב התושבים, שהחשוב בהם הוא שהם עברו בהדרגה מתלות לעצמאות, בכל הכרוך בתכנון ובהקמת שירותים שנועדו עבורם. כיום הוועד והתושבים פועלים להרחבת קשת פעילויותיהם על ידי הרחבת המבנה של המרכז הקהילתי; בחירת אגודה שיתופית מקומית להקמת סופרמרקט בשכונה; נטיעת עצים, גינות נוי ציבוריות, ושתילת דשא.

הזדהות התושבים עם שכונתם הולכת וגוברת. אחד הביטויים לכך הוא נכונותם לתרום מזמנם ומכספם לפיתוח שירותים אלה, לשיפור פני השכונה ולשמירה על נקינות ורצינות.

התהליך שיתואר להלן נמשך שלוש שנים, בהשקעה של זמן ומאמצים רבים של עובדים רבים תושבי המקום, ובסיועם של העובדים הקהילתיים. לאור התוצאות אנו יכולים לומר בביטחה, כי ההשקעה בכח אדם וכזמן היו כדאיים. אנו יכולים להצביע על שינוי חיובי ביחס התושבים לשכונתם החדשה.

הנסיון בשכונת דקל מורה, שהעבודה הקהילתית סייעה לתושבים לעבור מתנאים של מחנה פליטים לצורת חיים חדשה ביישוב רגיל. לפיכך אנו ממליצים להמשיך לסייע לתושבים בהרחבת המרכזים הקהילתיים הקיימים, ובהקמת מרכזים נוספים; בהגדלת מספר העובדים הקהילתיים בשכונות הקיימות, ובאיוש משרות חדשות בשכונות ההולכות ומוקמות.

תוצאות הפעולות בשכונת דקל מהוות רוגמה ליישובים בסביבה. כיום כבר נמצאת בשלבי הכנה מתקדמים בנייתם של מרכז קהילתי נוסף ברפיח ומרכז קהילתי בחאן יונס. כמו כן מתוכננת הקמתם של מרכזים קהילתיים כשיך רדיאן, בג' בליה ובסג' עיה.

בהזדמנות זו ברצוננו להודות לאנשי הממשל, האוצר, המחלקה לשיקום פליטים, לעובדים הקהילתיים ולעובדים הישראליים, אשר עזרו בפיתוח העבודה הקהילתית ברצועה בכלל, ובפרויקט שכונת דקל בפרט.

הרוח החיה ונושא הפעולה הישירה הוא מר עבד אל לטיף, העובד הקהילתי, שנשא בעול העבודה היום-יומית, ושימש כמפעיל, יועץ, מקשר ומדריך. הוא גם כתב דו"ח מפורט אודות השכונה, המובא במאמר הבא.

ממחנה פליטים לשכונת "רקל" ברפיח

עבד אל לטיף אל שאעפי

מפקח בשירות לעבודה קהילתית ברצועת עזה וסיני

שכונת רקל נמצאת בכניסה לעיר רפיח מצידה המזרחי. השכונה נוסדה בשנת 1972, ותושביה הם מפוני מחנה הפליטים ברפיח. כיום גרים בשכונה כ-5,000 איש, והיא מתוכננת לקליטת 5,000 תושבים נוספים.

העברת התושבים לשכונה החדשה נעשתה במסגרת החלטת הממשלה לגבי שיפור תנאי הדיור והסביבה של תושבי מחנות הפליטים, ופיתוח שירותים חברתיים-קהילתיים.

השכונה שהוקמה במרחק לא קטן מן העיר, כללה בתי מגורים בלבד, ולא היו בה השירותים החיוניים ביותר, כגון חנויות או שוק, מאפיה, מרפאה, בית-ספר, מסגד, גן ילדים וכו'.

העובדים הסוציאליים הקהילתיים של משרד הסעד היו הראשונים שעמדו על קשיי התושבים, שנבעו מהעדר שירותים; אולם הם גם ראו את האפשרויות הטמונות בכך לפיתוח הקהילתי של השכונה. הם דאגו לכך שהתושבים יאורגנו להגדרת צרכיהם בתחום השירותים, וישתתפו באופן פעיל בכל הכרוך בתהליך הקמתם - לרבות גיוס משאבים. ואמנם הנסיון הראה, שתהליך כזה הוא תנאי ליצירת שירותים המתאימים לתושבים, לניצולם היעיל על ידיהם, לעידוד יוזמה ופעילות חברתית ענפה, ולצמיחת מנהיגות מקומית.

חשיבות מיוחדת נודעת לתהליך זה דווקא בקרב הפליטים. זאת משום שדרך הטיפול של מוסדות אונר"א גרמה לתלות של הפליטים במוסדות האו"ם. כמו כן מבהירה הפעולה הקהילתית לתושבים, שתחום פעולתו של משרד הסעד רחב בהרבה מן הדימוי המקובל לגביו, לפיו נועד המשרד רק לחלק מנות-מזון ותמיכה כספית.

היונו מודעים לכך שפיתוח קהילתי מצריך זמן רב, סבלנות וסובלנות. העובד העוסק בפעילות קהילתית חייב לא רק להיות סבלני, כי אם גם ללמד את האנשים להיות סבלניים, ולגרום לשינוי באנשים שהורגלו לתלות ואי-אכפחיות, כדי להפכם לכוח משותף פעיל.

היה ברור כי השגי העובר תלויים לא רק בביצוע המשימות המוטלות עליו, אלא גם בהצלחת התהליך החינוכי לשיתוף ולקבלת אחריות. ידענו כי על העובד לעבוד שעות ארוכות, מעבר לשעות העבודה המקובלות, ובעת הצורך-גם בלילות. למרות החששות שבביצוע משימה זו, לקחנו על עצמנו להתחיל בנסיון זה של פיתוח קהילתי, על פי יסודות ועקרונות מדעיים, כמתואר להלן.

א. התעוררות ראשונית:

התחלנו לעניין את התושבים באמצעות ביקורי-בית, פגישות ואסיפות בנקודות-מפגש טבעיות ברחובות, בהם שוחחנו על בעיות השכונה והתושבים. בהזדמנויות אלו הודענו להם, שאנו מתעתדים לערוך ביקורי-בית, כדי לאסוף יותר מידע ופרטים. האווירה הכללית במפגשים אלה איפשרה לאנשים לשוחח בחופשיות על בעיותיהם, רצונותיהם ושאיפותיהם. כתוצאה מכך נרקמו קשרים טובים ויחס של אמון בין העובד לתושבים, ודבר זה היווה בסיס לעריכת סקר, בהסכמתם ובשיתופם של תושבי השכונה.

ב. סקר חברתי כולל של השכונה:

ב-2 בינואר 1973 נערך סקר, בו אספנו את הנתונים הבאים מתושבי השכונה:

1. המצב הכלכלי של התושבים, מקצועות ותעסוקה.
2. רמת השכלה של התושבים.
3. ההרכב הדמוגרפי של השכונה.
4. קבוצות מיוחדות, חולים, מפגרים, קשישים ומחוסרי עבודה.
5. משפחות המקבלות מנות מזון מסוכנות הסעד והפליטים (ססו"ת).
6. הצעות התושבים בעניינים חברתיים, כגון: תכנון משפחה, טיפול באם ובילד, כלכלת-בית ועוד.
7. שירותים שונים שבהם התושבים מעוניינים.

ג. סיווג הנתונים וניתוחם:

עם סיום הסקר החברתי הכולל, סיווגנו את הנתונים לפי סדר עדיפויות:

1. שוק כללי וכו' חנויות שונות.
2. מרפאה.
3. בית-ספר עממי.
4. גן-ילדים.
5. מתפרה לבנות.
6. מסגד.

7. מועדון לפעולות ספורטיביות לניצול הזמן הפנוי.

8. גנים ציבוריים ומגרשי משחקים.

9. תכנון מועדי אוטובוס מהשכונה ואליה.

ארגון התכנית ושיטת העבודה

בתום השלב הראשון הותוו קווי הפעולה הבאים:

א. התקשרנו עם המוכתרים של השכונה, כדי לתאר לפנייהם את מסקנות הסקר, ניתוח הנתונים, התכניות ושלבי ביצוען. בשיחות התברר, שהשקפות המוכתרים זהות לאלו של התושבים. מן הראוי לציין, שהשיתוף והעמדות הזהות וגיבוש משותף של שלבי הביצוע, תרמו לקבלת הסכמתם והבטחתם של המוכתרים לתרום מזמנם, כדי לפעול בקרב התושבים לביצוע התכנית.

ב. בשיתוף פעולה עם המוכתרים הוזמנו מספר רב של תושבים לאסיפה כללית בביתו של אחד המוכתרים. באסיפה השתתפו אנשים משכבות שונות: זקנים, תלמידים, פועלים, סוחרים, מורים, פקידים וכו'. באסיפה ניתן הסבר על תכנית פיתוח השכונה. בעקבות ההסבר התנהלו שיחות וויכוחים על פרטי התכנית. לאחר מספר פגישות, התברר שיש צורך בבחירת מספר אנשים מביניהם, כדי שיהיו ועדה אחראית שיתופית למען בדיקה, טיפול וביצוע שלבי התכנית.

יחד עם זאת התברר באסיפות, שהיו תושבים שלא תמכו בתכנית: היו רבים שלא קיבלו את התכנית בכלל; אחרים גילו חוסר התעניינות ואי-אכפתיות כלפי הנאמר. יתרה מזו, הם אף טענו שאיננו מסוגלים לבצע זאת; והיו שביטאו מידה של לעג, ואף היתלו בנו.

דרך פעולתנו היתה להתייחס ולהתחשב בקבוצות אלו, לנסות להסביר ולשכנע. במקביל, עודדנו וחזקנו את הקבוצה אשר גילתה התעניינות ורצון בשיתוף פעולה אתנו. כצעד ראשון, סיוענו להם לבחור ועדה מקרב התושבים. משלב זה ואילך כל העבודה נעשתה בשיתוף עם הוועדה.

ג. בישיבות ומפגשים בין ועדת השכונה ובין משרד הסעד, המפקדה, העירייה, ומשרד הפנים, תואמו הנדשאים הבאים:

1. הממשלה התחייבה להקים את השוק, את ביה"ס ואת המרפאה.

2. משרד הסעד התחייב להקים מרכז קהילתי הכולל בתוכו גן-ילדים, מתפרה,

אולם הרצאות, קולנוע, ספריה, ומועדון.

3. ועדת השכונה נטלה על עצמה האחריות לבניית מסגד, על-ידי גיוס תרומות מתושבי המקום.

4. סובסידיה שהעירייה תסייע לתושבים במשאבים וידע, כדי לפתח גנים ציבוריים.

5. כל הגורמים הבטיחו לסייע לוועדת השכונה לפתח את התחבורה הציבורית.

בשלב זה גובשו הסיכומים בכתב בלבד. עם זאת הם תרמו רבות להגברת אחריותם של אנשי הוועדה, ולהתעניינותם של רבים מתושבי השכונה, לרבות אלה אשר פקפקו בכל הפעילות.

ד. הגענו - הוועדה והעובד הקהילתי - לשלב בו חשנו, שאנו מסוגלים לראות את הדרך בצורה ברורה יותר, ועלינו לסייע לוועדה בצעדיה הבאים, שהם יותר קשים ויותר משמעותיים, מפני שהם קשורים כבר בביצוע פעולות.

ערכנו לראשונה ישיבות היכרות בין הוועדה ומועצת העירייה, בהן העלינו את מטרות הוועדה ופעולותיה. הבהרנו כי בלעדיה לא ניתן יהיה לבצע את התכניות כראוי. הוועדה הסבירה להנהלת העירייה שהיא מייצגת את השכונה, והבטיחה לתת יד לעבודה ממשית, ולא להסתפק בדיבורים בלבד. ואכן, הוועדה טיפלה, בעזרת העירייה, בעבירות של תושבים בבניה ללא רשיון, חשמל ונקיון. מצד שני נענתה העירייה לפניות הוועדה ודרישותיה הקשורות בהספקת מים ובעיות חשמל, נקיון השכונה, וכו'.

לאחר שנה של פעילות התברר לוועדה, שיש צורך במתן תוקף רשמי וחוקי לפעולותיה. בסיוע העובד הקהילתי היא נרשמה כאגודה עותומנית, ודבר זה העלה את הדימוי העצמי של חבריה, בעיניהם ובעיני תושבי השכונה. עם כינון האגודה החלו להיווצר מנעים וקשרים עם הממשל. נערכו ישיבות עם מפקד האיזור, אשר הבטיח את עזרתו לאגודה. הם העלו בפניו נושאים שבתחום סמכותו, כמו תקציב, וביקשו את עזרתו שישתדל בעירייה, על מנת שזו תכיר ותתמוך בהם יותר. קשרים דומים פותחו עם משרדי הפנים והסעד. הועלו בפניהם נושאים הנוגעים להם, ובדרך כלל נתקבל גם סיוע.

א. הפעלת בתי-הספר: הממשלה פתחה בשכונה שני בתי-ספר - האחד לבנים והאחר לבנות. האגודה עזרה רבות בהקמתם ובאיכלוסם. כתחילה נמנעו התושבים מרישום ילדיהם, מחשש פן יחוייבו בתשלום אגרות כשייכנסו ילדיהם לבתי-ספר ממשלתיים. הם סברו שילדיהם לא יקבלו חינוך מחברות, ספרים ומכשירי כתיבה, כשם שהיו מקבלים בבתי-ספר של סו"ת. וכן נפוצה שמועה, כי מנות המזון שקיבלו מסו"ת יופסקו, אם יצטרפו ילדיהם לנרשמי בתי-הספר האלה. לכל אלו היתה השפעה שלילית כלפי בתי הספר.

האגודה ערכה פעולות הסברה בקרב התושבים והבהירה להם, שאין קשר בין כניסת ילדיהם לבתי הספר לבין מסים, מנות אונר"א וכיו"ב. היא הצליחה להשיג ברוזים רשמיים ממשרד החינוך המבטלים את השמועות, וגם אלו סייעו להרגעת התושבים. מן הראוי לציין שפעילותם האינטנסיבית של חברי האגודה גרמה לכך שרישום הילדים ופתיחת בתי הספר לא התעכבו.

ב. המרכז הקהילתי: משרד הסעד סייע לאגודה להתקשר עם מוסדות שונים. כתוצאה מכך נקבע שטח של קרקע לצרכי המרכז הקהילתי. השלב הראשון בוצע במהירות, והוא כולל שני חדרים המשמשים כגן ילדים. מבקרים בו 52 ילדים, והוא כולל בתוכו ציוד משוכללים. האגודה מפקחת על ניהולו של גן הילדים. בניית ארבעה חדרים נוספים ואולם גדול, נמצאת בשלבי סיום.

העובד הקהילתי הראשון פנה למלא תפקיד אחר, ואת מקומו תופסת עובדת קהילתית חדשה מטעם משרד הסעד, המטפלת בהשלמת השלב השני של המרכז הקהילתי, וממשיכה לעבוד בקרב המשפחות על פי תכנית העבודה הקהילתית של השכונה.

ג. הקמת המסגד: בכספי התרומות שנאספו בשכונה ובעזרת עבודתם ההתנדבותית של התושבים, השלימה האגודה את בנייתו של מסגד מפואר. הוצאות הבניה הסתכמו בכ- 100 אלף לירות.

ד. פתרונות דיור לתושבים: בקשריה עם הממשלה, העיריה, משרד השיכון ואחרים, מטפלת האגודה בשיפור ענייני בריאות, תאורה, דיור, מים וכו'. היא מסייעת לעיריה בהדרכת התושבים, ומונעת מלעבור על חוקי העיריה בכל הקשור בבניה, תאורה וביוב.

ה. פעולות נוספות: האגודה נמצאת בקשר עם הנוגעים בדבר לגבי פיתוח גנים ציבוריים בשכונה, הקמת מגרש לכדורסל והפעלת מדריכות להדרכה בתיית. הפעולות הנוכחיות של האגודה הוכתרו בהצלחה. האגודה מתכננת עתה הקמת אגודה-שיתופית-צרכנית בשכונה, כדי לשרת את התושבים. ההצעה הזאת נתקבלה באהדה רבה, ועתה מטפלים בהוצאתה לפועל.

• החישגים

בבואנו לסכם את הישגי הפעולה עד כה, האם הצלחנו במשיכת האנשים ובשינוי מחשבותיהם, נראה לנו שאכן ניתן לומר בביטחה, כי חלה תמורה בקרב התושבים:

א. הצלחנו לשתף מספר רב של תושבים, וכך התרחבה הרגשת השיתוף האקטיבי. האנשים

גילו רצון לשתף פעולה בנושאים שונים: לתרום ימי עבודה וכספים, להשתתף בהקמת גנים ציבוריים, בפעולות נקיון ועוד.

ב. שיתוף פעולה עם האגודה: לאחר שהתושבים הכירו שהפעולות השונות של האגודה, הן אמנם לטובתם של התושבים, הם החלו לשתף פעולה אתה באופן מעשי. הם נענו להזמנות לאסיפות ופגישות כלליות, ונטלו חלק בהצעות ובתכניות, ובביצוע פרויקטים.

ג. האגודה בשכונת דקל היא עתה כח אחראי ופעלתני. היא המפקחת על המפעלים שהוקמו, וביניהם גם גן הילדים, עוקבת אחרי בעיות התושבים ומסייעת לפתרון בצורה עניינית ומסודרת, ובתשומת לב מרובה.

לאור פעולותיה הברורות של האגודה, אנו - העובדים הסוציאליים הקהילתיים - בטוחים ביכולתה, ופועלים כיועצים ומכוונים בלבד. יתרה מזאת, הוכנו מספר תכניות שהן פרי מחשבה של חברי האגודה בלבד. דרכי הביצוע של התכניות, כגון התכנית לאגודה-צרכנית-שיתופית, והקמת שתי כיתות-לימוד במסגרת שיעורי עזר לילדים המתקשים בלימודיהם, הן יעילות ביותר.

ד. ההצלחה החשובה ביותר בעיני היא, השינוי שחל ביחסם של האנשים כלפי משרד הסעד, המימשל והשירותים האחרים אתם הם קשורים. המוסדות שוב אינם רק מספקי מזון ונותנים תמיכות כספיות בלבד, כי אם מגישים עזרה בצורות שונות ומגוונות, לפי צרכי התושבים ובשיתופם. מן הראוי לציין, שלשכת הסעד שהיתה סמל לתלות, הפכה להיות מרכז לייעוץ. התושבים החלו לפנות ללשכה לשם יעוץ: כיצד להחזיר את בנם לבית הספר ממנו ברח, כיצד לטפל בבן המפגר בלימודיו: הם נועצים בנושאי בריאות ושיקום ובנושאים אחרים, שקודם לכן חשבו שאינם מעניינים של לשכת הסעד.

גם אלה שבעבר היתלו בנו, או שלא שמו לב אלינו, החלו להתעניין בפעולות ולשתף פעולה. חלקם גם פנו בבקשת עצה מאתנו ומהאגודה של השכונה.

כל אותם דברים שנזכרו בקיצור, הם בבחינת נקודות-אור לעוסק בעבודה קהילתית יום ולילה, והשווקד על מלאכתו צעד אחר צעד. יש בדברים אלה משום עידוד לעובד המחונן ביכולת לשאת את הקשיים ולקבל כל דבר, לרבות לע, ולזה שיש בו אורך-רוח כדי ללמד את האנשים להיות סבלניים וסובלניים כמוהו.

הצעה למבנה פיזי של מרכז קהילתי ותיפקודו

המרכז יהווה מבנה פיזי לשירותים חברתיים חינוכיים ותרבותיים. הוא ישמש נקודות מפגש של התושבים בינם לבין עצמם, בינם לבין האגודה, בין האגודה לוועדותיה, ובין האגודה והוועדות למשרדים הממונים על כל נושא (חינוך, בריאות, פנים, סעד, וכיו"ב).

המקום ישמש מוקד להעלאת רעיונות, לתכנון פרויקטים, שתושבי הקהילה מביאים מניסיונם ולפי צרכיהם היומיומיים. פעולות האגודה יתנהלו במרכז זה, והיא תעקוב ותפקח משם על ביצוע ההחלטות והמשימות של השכונה בכל התחומים - אלו המבוצעות במרכז עצמו, ואלו הנעשות במקומות אחרים בשכונה.

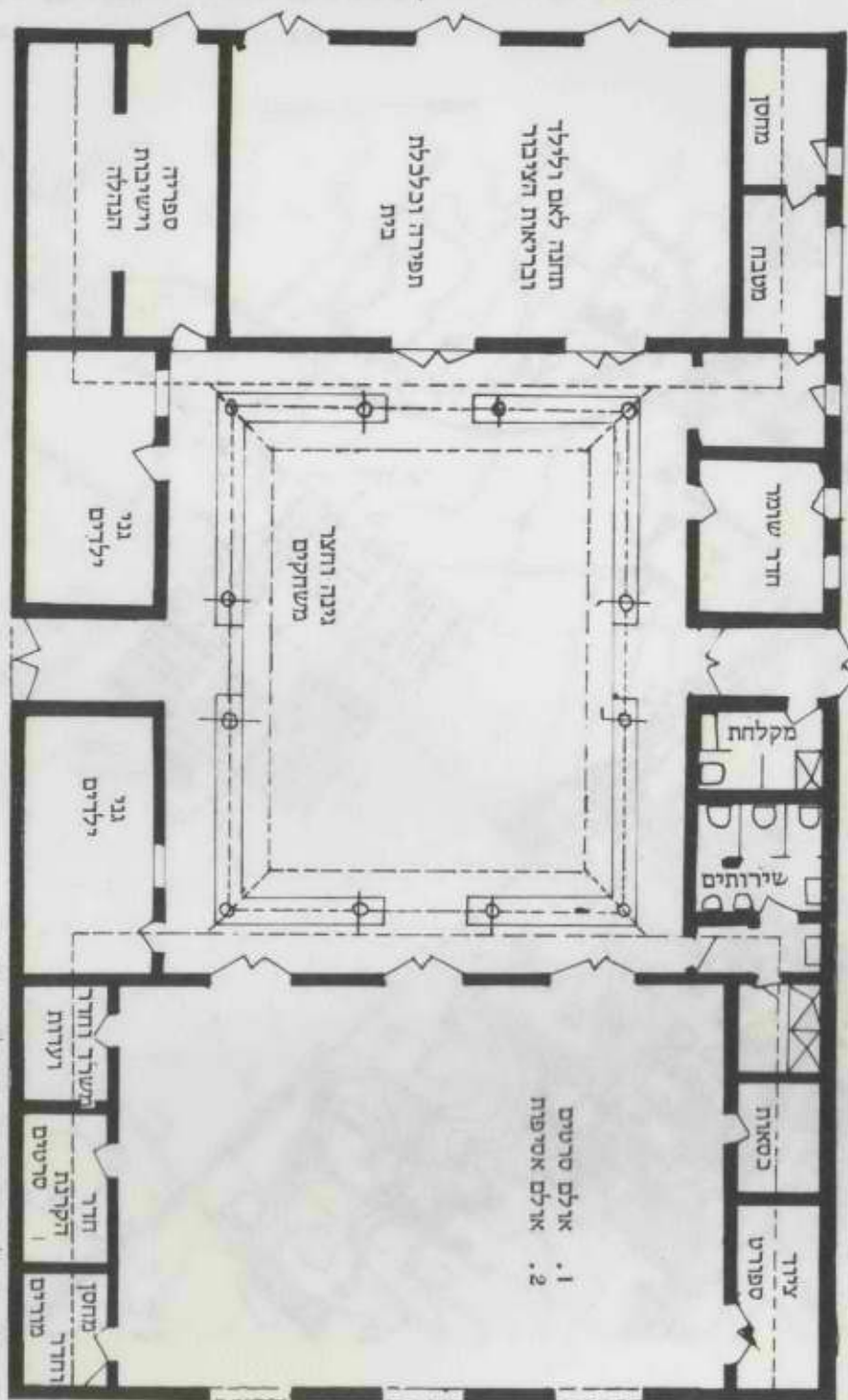
המבנה הפיזי של המרכז הקהילתי:

- א. שתי כיתות גן.
ב. אולם להקרנת סרטים, כינוסים, מסירות ומפגשים.
ג. ספרייה.
ד. חדרי ישיבות, מדריכים ועובדים.
ה. מטבח וחדר – אוכל להזנת ילדי הגן.
ו. חדר לתרבות הדיור ומשק – בית.
ז. מועדון ספורט.
ח. חוגים שונים לכל הגילים, כגון: תפירה, רקמה, כלכלת – בית וכו'.
ט. תחנה לאם ולילד.

במרכז הקהילתי ירוכזו שלוש ועדות מרכזיות הפועלות בתחומים שונים:

<u>ועדת פנים</u>	<u>ועדת בריאות</u>	<u>ועדת חינוך ותרבות</u>
בניה	מרפאה	גני ילדים
שווקים	טיפת חלב	בית הספר
חשמל ומים	בריאות הציבור	פעולות נוער (אחה"צ)
גינון ונוי	מערכת סניטרית טובה	ספורט
תחבורה		ספריה
שירותים		סרטים ומסיבות

הצעת דגם של מרכז קהילתי לשכונה חדשה

הערה: 1. נגד הולכים מדועים אתה העורים לכתן שטורי עד.
החזרה: לאם ולילד ובכלל זה נבולה לשמש אח"צ להפעלת חושים שונים לנשים.
2.

